வெளியீடு—19—10—1967]
Issued—19—10—1967]

தமிழகச் சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்
MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு
OFFICIAL REPORT

செவ்வாய்க்கிழமை, 1967 மார்ச் 28
Tuesday, 28th March 1967

தொகுதி I—எண் 9
Volume I—No. 9

©
தமிழக அரசு
1967
©
GOVERNMENT OF MADRAS
1967

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9.
Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

V211,31 N67
N67.1-9
64991

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்.

1. வினாக்கள், விடைகள் 663–671

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்—
   (அ) பாலாறு பேசின் விதிகளை அகற்றல் 671–672
   (இ) மின்சாரக் குழு எழுப்பும் கடனுக்காக விவசாயிகள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுதல் 672

3. அறிவிப்புகள்—
   (அ) உரிமைக் குழுவிற்கான தேர்தல் 672–673
   (இ) பேரவை உறுப்பினர் வசதிக் குழுவிற்கான தேர்தலும், நியமனமும் 673–674
   (உ) பேரவை விதிமுறைக் குழுவிற்கு நியமனம் .. 674

4. அரசினர் மசோதாக்கள்—
   (அ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 2/1967) 674–711
   (இ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை (தகுதியின்மை நீக்கல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 3/1967) 712

5. கவர்னர் பேருரையின் மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி) 713–752

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் 752

V2;11,3; N67
N67-1-9
64991

தமிழக சட்டப் பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, [illegible] மார்ச் 28.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள், விடைகள்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய அலுவல்களின் தொடக்கத்திலே "வினாக்கள், விடைகள்". நல்ல வேளையாக இன்றைக்கு ஒரு குறுகிய காலக் கேள்வியும், ஒரு சாதாரணக் கேள்வியும் இருக்கின்றன. முதலிலே குறுகிய காலக் கேள்வி.

Fishermen off the coast

* *S.N. Q.*—No. 1 Thiru M. C. Balan : Will the Hon. the Minister for Agriculture, be pleased to state :

(a) Whether any complaint was received that a catamaran with four fishermen went off the coast at Colachal and did not return back; and

(b) if so, the action the Government have taken in the matter and for alleviating the grievances of the fishermen in that area?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) மீன்துறை நெறியாளர், சென்னை வாணிகக் கப்பல் துறை முதல்வர் அவர்களை குளச்சல் கடற்கரை வழிச் செல்லும் எல்லாக் கப்பல்களையும் காணாமற்போன மீனவர்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு விழிப்புடன் இருக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். பின்னர் நான்கு மீனவர்களும் கடற்கரைக்குச் சௌகரியமாக வந்து சேர்ந்தனர்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, மீனவர்கள் பொதுவாக ஆபத்தான தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கின்ற முறையிலே இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டம் ஒன்றை வகுக்க இந்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அவையின் முன்னால் இப்பொழுதுள்ள கேள்வி மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தப்பட்ட கேள்வியில்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, மீனவர்கள் குளச்சல் கடற்கரையிலிருந்து கட்டுமரத்தில் ஏறிச்சென்றார்கள் என்றுதான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. கட்டுமரத்தில் அவர்கள் எதற்காகச்

சென்றார்கள்? எந்தத் தேதியில் சென்றார்கள்? அவர்களுக்கு ஏதாவது சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் அதனுடைய விவரம் என்ன?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மார்ச் மாதம் 15-ஆம் தேதி மீன்பிடிப்பதற்காக நான்கு மீனவர்கள் கட்டுமரத்தில் ஏறிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதுகாப்பாக கடற்கரைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள், எந்தவிதமான சேதமும் ஏற்படவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதிரி மீனவர்கள் அடிக்கடி ஆபத்திலே சிக்கிக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு இனிமேலாவது நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கடலிலே செல்கின்ற நேரத்திலே எந்த நேரத்திலும் ஆபத்து வரலாம். அதற்காக அரசாங்கம் தனித் திட்டம் மேற்கொள்ள இயலாது.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: சார், அடிக்கடி மீனவர்களுக்கு, இது போன்ற கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றனதனாலே அவர்களுடைய குடும்பங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, ஒரு கணிசமான அளவுக்கு, அவர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால், அவர்கள் குடும்பங்கள் பிழைக்கக்கூடிய வகையிலே அரசாங்கம் ஏதாவது உதவி செய்ய உத்தேசம் உண்டா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்கள் குடும்பங்களைப் பற்றி அரசாங்கம் அவ்வப்பொழுது கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

திரு. கே. விநாயகம்: இந்தக் குறிப்பிட்ட சம்பவம் நேர்ந்த நாளன்று மீட்டிரியலாஜிக்கல் டிபார்ட்மெண்டார் இதுபோன்று ஆபத்து ஏற்படக்கூடும் என்று எச்சரிக்கை செய்து அறிக்கை அல்லது விளம்பரம் செய்தார்களா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அப்படியொன்றும் ஆபத்து இல்லாத காரணத்தாலே விளம்பரம் செய்யப்படவில்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: சார், இந்த மீனவர்களுக்கு இம்மாதிரி ஆபத்துக்கள் புயல் காற்றினாலே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. பன்னெடுங்காலமாக இருந்துவருகிற ஆபத்துக்களைத் தீர்க்க முன்னாலே இருந்த சர்க்கார் ஏதாவது செய்திருக்கிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குத் தகவல் இல்லை. இப்பொழுது கேள்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே புயல் ஏற்பட்ட நிலைமை இல்லை. தற்செயலாகச் சென்றவர்கள்தான் காணாமற் போனார்கள்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: இதுபோன்று அடிக்கடி மீனவர்களுக்கு ஆபத்துகள் ஏற்படுவதைத் தடுக்க மீனவர்கள் வாழுகின்ற பகுதியில் உஷார் காவல் பகுதிகள் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அத்தகைய உத்தேசம் தற்போது இல்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: புயல் வரும், மழை வரும் என்ற விவரத்தை வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையம் முதலிலேயே தெரிந்து கொள்கிறது. கடற்கரையிலே மீன்பிடிக்கச் சென்றால் ஆபத்து வரும், செல்லக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறதா? இல்லையென்றால் இனிமேலாவது செய்வார்களா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இந்தச் சம்பவத்தில் புயல் ஏற்படவில்லை. புயல் ஏற்பட்டால் அப்படித் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்: பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்கள் குடும்பங்களுக்கு உதவிநிதி வழங்கப்பட்டதா? இல்லையேல் வழங்கப்படுமா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

திரு. ந. வீராசாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மீனவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற 'போட்'கள் கேரளாவுக்குத் தனிப்பட்ட முறையிலே விற்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இதைப்பற்றிய தகவல்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அவையின்முன் உள்ள கேள்விக்கும், மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் கேட்கின்ற கேள்விக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி: மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் மீனவர்களின் பாதுகாப்பிற்காகத் தனித் திட்டம் தயாரிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியொரு திட்டத்திலே மீனவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் விஷயத்தையும் சேர்ப்பிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மீனவர்கள் நலம் என்ற தலைப்பில் தெரிவிக்கப்பட்ட எல்லாவிதக் கருத்துக்களும் பரிசீலனை செய்து முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: மீனவர்கள் கடலுக்குச் சென்று அவர்கள் உரிய நேரத்திலே திரும்பவில்லையென்று தெரிந்தவுடன் புகார் எங்கே செய்வது, எந்த இடத்திலே புகார் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை மீனவர்களுக்கு அறிவித்து இருக்கிறார்களா?

[1967 மார்ச் 28

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அப்படிப்பட்ட தகவல்களை அடுத்து இருக்கின்ற துறைமுகங்களின் அஸிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் ஆப் ஃபிஷரீஸ் அவர்களிடம் தெரிவிக்கவேண்டும். அங்கேயிருந்து ஒன்றும் வரவில்லையென்றால் டைரக்டர் ஆப் ஃபிஷரீஸ் அவர்களிடம் தெரிவிக்கவேண்டும்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: அப்படிப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் ஏற்படுத்த உத்தேசம் உள்ளதா? இல்லையென்றால், அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை அமல் படுத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நான் ஏற்கனவே அறிவித்த பிரகாரம் மீனவர்கள் நலம் கருதி அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: மீன் பிடிக்கும் வேலை மிகவும் ஆபத்தான வேலையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்லும்பொழுது எவ்வளவு பேர்கள் போனார்கள், எவ்வளவு பேர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கக் கூடிய அளவிலே கணக்கு வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மீன்பிடிக்கச் செல்லுகின்றவர்கள் கணக்கு அறிவித்தால் அவர்கள் மீனே பிடிக்க முடியாது.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: ஐயா, மீனவர்கள் தொழில் எப்பொழுதும் ஆபத்தாக உள்ளது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கெல்லாம் வேறு ஏதாவது தொழில் கொடுத்தால் என்ன?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மீனவர்களை வேறு தொழிலில் ஈடுபடுத்தவேண்டுமென்று யோசனை சொன்னார்கள், அப்படியானால் உணவுப் பிரச்னையைத் தீர்க்கமுடியாது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: அமைச்சர் அவர்கள் பதில்சொல்லும் பொழுது நல்ல ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி வகுக்கும்பொழுது அந்நிய நாடுகளைப்போல மீனவர்களுக்கு, இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் பாதுகாப்புத் திட்டம், முன் எச்சரிக்கை திட்டம் போன்ற திட்டங்களையும் ஆலோசனை செய்வார்களா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: எல்லாவற்றையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

பள்ளிகளில் இந்தி பாடம்

*1 கேள்வி.—**திரு. கரு. சீமைச்சாமி:** மதிப்பிற்குரிய கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பள்ளிக்கூடங்களில் ஹிந்தி கற்பது கட்டாயமாக அமுல் செய்யப்படுமா?

1967 மார்ச் 28]

(இ) இது குறித்து சர்க்காரின் தற்போதைய கொள்கை என்ன?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) இல்லை. இந்தி 9 முதல் 11-வது வகுப்புகளில் கற்றுக்கொடுக்கப் படுகிறது. இந்தியில் பரிட்சை இருந்தபோதிலும், மதிப்பெண்கள் தேர்வை நிர்ணயிக்க எடுத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை. மதிப்பெண்கள் மொத்தத்தில் தேர்வு முடிவை நிர்ணயிக்கத்தான் பயன் படுகின்றன.

295

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: ஸார், ஹிந்தியைப் படிக்க விரும்பாத மாணவர்கள் பிற இந்திய மொழிகளைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்பொழுது இருக்கின்ற மும்மொழிக் கொள்கையின்படி, முதல் மொழியாகத் தமிழைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; இரண்டாவதாக ஹிந்தியையோ அல்லது வேறு இந்திய மொழியையோ கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவதாக, ஆங்கிலத்தையோ அல்லது வேறு நாட்டு மொழியையோ கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஹிந்தியைப் படிக்கவிரும்பாவிட்டாலும், வேறு இந்திய மொழியை எடுத்துப்படிக்கலாம் என்ற வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: நமது ராஜ்ய அரசாங்க அலுவலகங்களிலே வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு இந்தி போதிக்கப் படுகிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்தக் கேள்வி பயிற்சி மொழி பற்றிய கேள்வி. ஆட்சி மொழி பற்றிய கேள்வி இதில் அடங்காது.

திரு. க. ரா. நல்லசிவம்: இந்திய மொழிகளில் இந்தி மொழி அல்லது வேறு ஒரு மொழி; வெளிநாட்டு மொழிகளில் ஆங்கிலம் அல்லது வேறு மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்ளும் வகையில் கற்றுக் கொடுக்க என்ன ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஒரு மொழியை எடுத்துப்படிக்க குறைந்த அளவு இவ்வளவு எண்ணிக்கை இருக்க வேண்டும் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கணக்கு அளவுக்கு மாணவர்கள் வந்து ஒரு மொழியைப் படிக்க வேண்டுமென்று விருப்பம் தெரிவித்தால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: எஸ்.எஸ்.எல்.சி-யில் இந்தியில் 80 சதவிகிதம் மார்க்குகள் எடுத்தால் அதற்காக வேண்டிய விசேஷமாக கல்லூரிப் படிப்பு படிக்கும்போது 50 ரூபாய் கொடுக்கப் படுகிறது என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இது இந்தியைக் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டுமென்பதற்காக மறைமுகமாகத் திணிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சினை அல்லவா?

[1967 மார்ச் 28

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றிய தகவல் இல்லை. இப்போது இருக்கின்ற நிலை இந்தி மொழியைப் படிக்க விரும்பாதவர்கள் வேறு ஒரு மொழியைப் படிக்க வேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்கள் விருப்பம் தெரிவித்தால் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, does this policy of compulsory education in Hindi come in conflict with the avowed policy of the Party in power? Also, does the Party accept the three-language policy or the two-language policy which has been adumbrated by the Hon. Minister for Education in a college function?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மும்மொழிக் கொள்கையில் இந்தி கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை. விருப்பப் பாடமாக இருக்கிறது. மும்மொழிக் கொள்கை பற்றிய திட்டத்தை வகுக்கும்போது அந்த ஆலோசனைக் குழுவில் நானும் உறுப்பினராக இருந்தேன். பயிற்சி மொழிகளாக என்ன மொழிகள் இருக்க வேண்டுமென்பதில் மாணவர்களுடைய அறிவுத் திறமைக்கு வேண்டுமென்று சொல்லுகிற தாய் மொழியும், அறிவில் அகில உலகத் தொடர்பு கொள்ள ஆங்கில மொழியும் முக்கியமாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி: இந்தியைப் படிக்க விரும்பாதவர்கள் வேறு ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வேறு ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்ள குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்கள் இல்லையென்றால் இந்தி படிக்க விரும்பாத மாணவர்களின் நிலை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இது பரிசீலிக்கப் பட வேண்டிய ஒன்று.

திரு. என். சங்கரய்யா: இந்தி ஆசிரியர்களுடைய வேலை வாய்ப்பு ஏதேனும் பாதிக்கப்படும் நிலைமை இருக்கிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அப்படிப்பட்ட நிலைமை எதுவும் இல்லை.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: மூலக் கேள்வி 'கட்டாயமாக இந்தி அமல் செய்யப்படுகிறதா, சர்க்காரின் கொள்கை என்ன?' என்பதுதான். அரசாங்க அலுவலகங்களைப் பொருத்தவரை மறைமுகமாக இந்தி கட்டாயப் படுத்தப்படுவது இந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? அந்த மாதிரி நிலைமை இல்லாமல் இருக்க இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றிய தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லப்படும்.

1967 மார்ச் 28]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இந்தி வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய பணம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறதா? அல்லது மாநில அரசாங்கம் செலவு செய்கிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்தி ஆசிரியர்களைப் பொருத்து வரக்கூடிய தொகை மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து வருகிறது.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: தமிழ்நாடு அரசாங்க அலுவலக சிப்பந்திகள் மீது இந்தி திணிக்கப்படுகிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பள்ளிக்கூட பயிற்சி மொழி பற்றிய கேள்வி இது. ஆட்சிமொழி பற்றித் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் பேருக்கு மத்திய சர்க்கார் பிசிகல் எஜுகேஷன் என்ற பெயரால் பயிற்சி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முக்கியமாக 'கமாண்ட்' எல்லாம் இந்தியில் சொல்லக்கூடிய நிலையில்தான் பயிற்சி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய டிரெயினிங்கை பழையபடியே அமல் நடத்தப் போகிறார்களா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அது பற்றிய விவரம் இல்லை, தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: மும்மொழிக் கொள்கைத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் இந்தி விருப்பப் பாடமாக பள்ளிகளில் வைக்கப்பட்டதா அல்லது மாநில சர்க்காரே ஏற்றுக் கொண்டதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனையின் பேரில் எல்லா மாநிலங்களிலும் மும்மொழித் திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் முடிவு செய்யப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: அரசாங்க வேலைகளுக்கு இந்தி மொழி தேர்ச்சி கட்டாயம் என்ற நிலை நீடிக்கும் வரை நமது நாட்டில் இந்தி படிக்காத மாணவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் அல்லவா? அதைப் போக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப் பற்றிய பிரச்சினை வரும்போது கவனிக்கப்படும். பயிற்சி மொழி பற்றிய கேள்விகளை மட்டும் இதிலே கேட்கவேண்டும்.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: இவ்வளவு பிரச்சினைக்குரிய இந்தி நமது மாநிலத்திற்குத் தேவை இல்லை என்று தீர்மானம் நிறைவேற்ற உத்தேசம் உண்டா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அது இந்தக் கேள்வியின் கீழ் அடங்காது. அது தனியாகச் செய்யப்படக் கூடிய வேறு முயற்சி.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இந்தி பயிற்சி மொழி உற்சாகப் படுத்தப்படாவிட்டால், இந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்ற ராஜ்யங்களில் வேலை பார்க்கத் தடங்கலாக இருக்கும் என்பதைச் சர்க்கார் அறியுமா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்த நிலைமைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்துதான் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற முறைகள் போதும் என்று முன்பு இருந்த அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: மும்மொழித் திட்டத்தின் கீழ் இந்தி படிக்க விரும்பாத மாணவர்கள் வேறு பிராந்திய மொழிகளைப் படிப்பதற்கு எத்தனை பள்ளிக்கூடங்களில் சவுகரியங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: இந்தி தெரிந்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தனிச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அப்படி எதுவும் அளிக்கப்படுவதில்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: இந்தியைப் படிக்க விரும்பாதவர்கள் பிற இந்திய மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவை என்னென்ன மொழிகள்?

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: மும்மொழித் திட்டம் என்று செய்ததில் மூன்றாவது மொழியாக இந்தி மொழிதான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லை. "Any Indian Language other than the language of the region". என்றுதான் இருக்கிறது. இந்தி படித்துத் தீர வேண்டுமென்ற நிர்பந்தம் இல்லை. ஆனால், இந்தியல்லாத வேறு பல மொழிகளை தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற மொழிகளைப் பயில போதுமான அளவுக்கு, மாணவர்கள் முன் வருவார்களானால் அதற்கேற்ற ஆசிரியர்களை நியமித்துக்கொள்ள சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னைய்ய நாடார்: இந்த மொழிக் கொள்கையிலே ஏதாவது மாறுதல் செய்வதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: மொழிக் கொள்கை என்று எதுவும் இல்லை. மொழித் திட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற அளவு, மற்றவர்கள் சரியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அறிவுரை கூறுவதில் இந்த அவை முழுவதும் என்னோடு ஒத்துழைக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம்: மூன்று மொழித் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கவில்லை என்று சொல்லுகின்ற கட்சி ஆட்சிக்கு வந்திருப்பதால் அவர்கள் விரும்புகிற இரண்டு மொழித் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வர என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: மூன்று மொழித் திட்டத்தை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா என்பது இன்னும் தீர்மானம் ஆகவில்லை. சர்க்காரிலே இடம் பெற்றிருக்கிறவர்கள் தனிப்பட்ட கருத்தாக இரண்டு மொழிகள் இருந்தால் போதும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட கருத்தும் சர்க்கார் கருத்தும் பல வேளைகளில் ஒன்றாகப் போவதுண்டு. இதிலே, இரண்டும் ஒன்றுபடவில்லை. சர்க்கார் மும்மொழித் திட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது. மும்மொழித் திட்டம் நம்மால் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவுக்கு நேர்மையான முறையில் எல்லா இடங்களிலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துவது இப்போதுள்ள சர்க்காருடைய போக்கு.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: இத்துடன் வினா நேரம் முடிவடைகிறது.

[குறிப்பு:—ஒரு உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) பாலாறு பேசின் விதிகளை அகற்றல்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த அலுவல், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். "சட்டப் பேரவை விதி 42-ன் படி உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதில் நமது ராஜ்யத்திலே இரண்டாவது ஸ்தானம் வகிப்பது வடாற்காடு மாவட்டமாகும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் இந்த சமயத்தில் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பாலாறு பேசின் விதிகள் முட்டுக் கட்டையாக இருப்பதால் அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும், போதுமான ரசாயன உரம் சப்ளை இல்லாததைப் பற்றியும், நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்தாமலிருப்பதைப் பற்றியும் விவாதிக்க இந்த அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் 42-வது விதியின் கீழ் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே சமயத்தில் அதைத் தொடர்ந்து 50-வது விதி இருக்கிறது. அதன்படி ஒத்திவைப்பு தீர்மானம் வருவதாக இருந்தால் அது அண்மையில் நடைபெற்ற—ரீஸன்ட் அக்கரன்ஸ்—ஒரு காரியத்தைப் பற்றி இருக்கவேண்டும். அவர்கள் கொடுத்துள்ளது பாலாறு பேசின் விதிகளை அகற்ற வேண்டும் என்பது பற்றியாகும். இந்த பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ் என்பது இந்த அரசினர் கொண்டு வந்தது அல்ல, இதற்கு முன்று

...ராங்கம் **கொண்டு வந்ததுமல்ல.** வெள்ளைக்காரர், பிரிட்டிஷார் ஆளுகிற காலத்தில் வந்த பாலாறு பேசின் ரூல்லை அகற்றவேண்டுமென்றால் அதை அவசரத் தீர்மாகக் கருத அகற்ற வேண்டுமென்றால் அதை அவசரத் தீர்மானமாகக் கருத முடியாது. அது அண்மையில் நடைபெற்ற காரியமாகவும் கருத முடியாது. ஆகவே, அதைக் கொண்டுவர நான் அனுமதி மறுக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இ) மின்சாரக்குழு எழுப்பும் கடனுக்காக விவசாயிகள், நிர்ப்பந்திக்கப்படுதல்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் 42-வது விதியின்கீழ் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்குமாறு ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

"தமிழ்நாடு மின்சாரக் குழுவினர் ரூபாய் மூன்று கோடி கடன் எழுப்புவதில் அதிகாரிகள், விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூலிப்பதாகத் தகவல் வந்துள்ளது. பணம் கொடுக்க இயலாதவர்களிடம், வற்புறுத்தி கமிஷன் தொகையை மட்டும் விவசாயிகளிடம் வசூல் செய்து கொண்டு உடனே கடன் பத்திரங்களை பாங்குகளில் வைத்து மீதம் ரூ. 85-யையும் பெற்றுக்கொண்டு, கடன் வசூலித்து விட்டதாகக் கூறுகின்றனர். விவசாயிகளுக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது" என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சாதாரண அரசினர் நிர்வாகத்திற்குப் புறம்பானதாகக் கருத முடியாது. ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் சாதாரண நிர்வாக விஷயத்திற்கு, ஆர்டினரி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்குப் புறம்பாக இருக்கவேண்டும். ஆர்டினரி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கு, சாதாரண நிர்வாகத்திற்குப் புறம்பானதாக இருப்பதாக இதைக் கருத முடியாது என்பது மட்டுமல்லாமல் கவர்னர் உரை மீது மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் இன்று பேசியிருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் இதுபற்றிக் குறிப்பிட வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இரண்டு காரணங்களினால் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்.

(அ) உரிமைக் குழுவிற்கான தேர்தல்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பேரவைக்கு நான் தெரிவிக்க வேண்டிய அறிவிப்புகள் சில உள்ளன.

முதலாவதாக, 1967-68-ம் ஆண்டுக்குரிய உரிமைக் குழுவிற்கு ப்ரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு இந்தப் பேரவை 12 உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொருட்டு 12 உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் பெயர்களாவன :—

1. திரு. சி. கோவிந்தராஜன்.
2. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
3. திரு. எம். வில்லியம்.

4. திரு. எம். ஆர். கண்ணன்.
5. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
6. திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்.
7. திரு. க. ந. சிவபெருமாள்.
8. திரு. ஈ. எம். நடராசன்.
9. திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்.
10. திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.
11. திரு. பி. வேலுசாமி.
12. திரு. கே. என். குமாரசாமி.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால் 1967–68-ம் ஆண்டு உரிமைக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பின முதல்வர், (லீடர் ஆஃப் தி ஹவுஸ்) அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், துணைச் சபாநாயகர் அவர்களும் தங்கள் தங்கள் அலுவல் காரணமாக, எக்ஸ் அஃபிஷியோ, குழு உறுப்பினர்களாவர். இந்தப் பேரவை 183 (4)-வது விதிக்கிணங்க துணைச் சபாநாயகர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்களை இந்தக் குழுவின் தலைவராக நான் நியமிக்கிறேன்.

(இ) பேரவை உறுப்பினர் வசதிக் குழுவிற்கான தேர்தலும், நியமனமும்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான பேரவை உறுப்பினர் வசதிக் குழுவிற்கு, ஹவுஸ் கமிட்டிக்கு, இந்தப் பேரவையில் 11 உறுப்பினர்களை தேர்ந்தெடுக்கும்பொருட்டு கீழ்க்கண்ட 11 உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் பெயர்களாவன :—

1. திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்.
2. திரு. கே. பி. எஸ். மணி.
3. திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை.
4. திரு. ஆர். கருப்பையா.
5. திரு. கோ. பாரதி மோகன்.
6. திரு. டி. ஏ. ராஜவேலு.
7. திரு. என். கிட்டப்பா.
8. திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்.
9. திரு. அ. கிருஷ்ணன்.
10. திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்.
11. திரு. டி. தங்கப்பன்.

[பேரவைத் தலைவர்] [1967 மார்ச் 28

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால் 1967–68-ம் ஆண்டு உறுப்பினர் வசதிக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன். இந்தப் பேரவை 221 (1) விதிக்கிணங்க திரு. ஜெ. பெல்லி கௌடர், ஹாஜி ம. மு. பீர் முகம்மது, திரு. வை. சுவாமிநாதன். திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் இவர்களை இந்தக் குழு உறுப்பினர்களாக நான் நியமிக்கிறேன். துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் அலுவல் காரணமாக, எக்ஸ் அஃபிஷியோ, இக்குழுவின் தலைவராவர்.

(உ) பேரவை விதி குழுவிற்கு நியமனம்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு சட்டசபை விதி 299 (1)-வது விதிக்கிணங்க கீழ்க் கண்ட உறுப்பினர்களை விதி முறைக் குழு, ரூல்ஸ் கமிட்டி உறுப்பினர்களாக நியமிக்கிறேன் :—

1. மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்.
2. மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன்.
3. மதிப்பிற்குரிய திரு. செ. மாதவன்.
4. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
5. திரு. ஆலடி அருணா.
6. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
7. திரு. ஈ. எம். நடராசன்
8. திரு. வெ. முனுசாமி.
9. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.
10. திரு. வ. ஜார்ஜ்.
11. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
12. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
13. திரு. என். வரதராசன்.
14. திரு. ஏ. ஆர் மாரிமுத்து.

பேரவைத் தலைவரான நான் என் அலுவல் காரணமாக. எக்ஸ் அஃபிஷியோ, இந்தக் குழுவின் தலைவராக இருப்பேன்.

4. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 2/1967).

* THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

"That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1967 * (L.A. Bill No. 2 of 1967) be taken into consideration."

* Published in the *Fort St. George Gazette*, Extraordinary dated 23rd March 1967.

1967 மார்ச் 28]

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 2/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமா இல்லையா என்பது இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கேள்வி. வாக்கெடுப்பிற்கு முன்னால் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு உரிமையுண்டு. மு.ப. 9-30

* THE HON. THIRU. S. MADHAVAN : Sir, Hon. Members are aware that the Municipalities in this State are governed by the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920). Section 41 of the said Act empowers the State Government to supersede a municipal council for a specified period not exceeding two years if in their opinion the council is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law, or exceeds or abuses its powers. That section also enables the State Government to postpone the reconstitution of the council for a period not exceeding six months. It is considered that supersession of a municipal council is drastic in character and in effect will affect the democratic process of local self Government. But there is no provision in the Act enabling the State Government to review the position of the superseded council and to revoke their earlier orders so as to revive the superseded council and restore its original members to office when the situation warrants such an action.

It is therefore considered desirable that if in a particular case, the State Government are of opinion that the supersession of a council needs to be revoked they should have powers to enable them to revive the superseded council and to restore its original members to their offices. It is accordingly proposed to confer necessary power in this regard on the State Government.

Sir, I commend the Bill for the consideration of the House.

* THIRU. R. PONNAPPA NADAR : Sir, I rise to oppose the Bill before the House for amending section 41 of the Madras District Municipalites Act, 1920. The object of this Bill is to revive the superseded council with its original members and restore the members their offices. Under the Act, reconstitution of a superseded council can be effected only by holding fresh elections to the council. But this Bill overlooks that fundamental fact.

The first point that I would like to stress is that the Bill is against the accepted principles of jurisprudence that once a council is susperseded, it ceases to function or becomes *functus officio* So there can be no revival after it has spent itself out. As an instance I may refer to the proceedings that have come up for consideration regarding the supersession of the Tirunelveli Municipal Council and the Aruppukottai Municipal Council by the then Government. The then Government felt that those municipal councils persistently failed to perform the duties imposed on them by law and

that they had also exceeded their powers. Moreover, it was also brought to the notice of the then Government that there was faction in the municipal councils. On these considerations notices were issued to the concerned municipal councils and they have made their representation. The representations were considered by the Government and after due consideration, it was resolved that those councils might be superseded. So, there has been an opportunity given to those councils and they did not mend themselves. So, the Government thought it fit that those councils might be superseded under the powers conferred by section 41 of the District Municipalities Act. The present legislation overlooks that fundamental fact and the Government want to revive the extinct municipal councils which can be revived only by the process of election.

Another point which I wish to point out is that the municipal election will be held in October or November. Because the Council has spent its life out, fresh elections are at hand. So I submit that it will not be proper in the eye of the law for the Government to arm themselves with powers for the revival of those extinct councils.

Another point which I want to emphasise before this House is that the order of supersession of the Tirunelveli Municipal Council came up for judicial consideration before the Honourable High Court. The propriety and the legality of that order have been considered by the Honourable High Court and a Division Bench of the High Court has ruled that there was nothing improper or illegal in the supersession. Overlooking that decision, it may not be proper for the Government to arm themselves with this extraordinary power. It may be argued that similar powers are given in the Madras City Municipal Act. But I submit that these powers need not be given so far as this Bill is concerned.

Another point which I want to emphasise before this House is that this Bill seeks to have retrospective operation. Sub-clause (2) of clause 1 reads : ' It shall be deemed to have come into force on the 12th day of May 1966. ' This Bill does not deal with a financial matter in which Government may have to refund taxes already collected if retrospective operation is not given. Instances may be cited in which similar legislation has been initiated in this House regarding financial matters. Whenever a judicial pronouncement has been made regarding the legality of the imposition of a tax, on the basis of that pronouncement. Bills were brought before the Legislature giving retrospective effect to legalise the imposition and collection of the tax. So far as this amendment is concerned, it is flouting the democratic principles. When once a council has been dissolved, when it ceases to have life, it will not be proper to revive the life of that council. Of course the council can come in by the due process of election, which is a healthy and wholesome procedure, and which may be acceptable to the Hon. the Minister for Law. The Minister for Law, while sitting in the Opposition, has on many occasions opposed the giving of

retrospective effect to the legislation which were brought before this House. He will also bear in mind that this particular piece of legislation is sought to be brought in with retrospective effect from 12th May 1966. It may be against the accepted principles and canons of law and I think that on that ground this Bill may be dropped.

Another point which I want to emphasise before this House is that it has been urged that in these two municipal councils (Tirunelveli and Aruppukottai) there has been faction. If these councils are revived, I am afraid that the faction also will be revived. Will it be healthy or wholesome for our Government to arm themselves with powers to revive the superseded councils is a question that may be considered by this House. We will be placing a premium on the faction that was obtaining in those councils and I think it will not be proper to revive those councils.

Another point which I want to emphasise is that, when a judicial pronouncement has been made by the High Court of this State, it may be proper that we abide by the decision, because we have to respect the decision of the High Court whether we like it or not. Of course the State Legislature has got powers to bring in legislation of this kind. I am not questioning the powers of the State Government to bring in legislation. But will it be proper and legal is the question which will have to be considered by this Honourable House.

The supersession of the councils was not done on party considerations. I would invite the attention of this Honourable House to the supersession of certain panchayat unions, namely, the panchayat unions of Sedapatti, Erumapatti and Rajasingamangalam. I think in the first two panchayat unions the Congress was in power. If I remember aright, in Rajasingamangalam the Swatantra Party was in power. It was not on party considerations that these panchayat unions were superseded by the Government.

Of course, the Government have got powers but it may not be proper to view this piece of legislation in a party aspect. It might also be pointed out that that Government were motivated by political considerations and that those considerations weighed with the then Government. But I submit that those considerations are outside the point. So, I would emphatically request the Hon. Minister for Law to reconsider this aspect of this matter and I once again submit that this piece of legislation is unnecessary and it flouts the fundamental principles of law and on that ground I oppose this Bill. With these words, I conclude my speech.

* மதிப்பிற்குரிய திரு. செ. மாதவன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கருத்தை நான் முதலில் விளக்கிவிட்டால் அதைப் பற்றி அதிக சர்ச்சை இருக்காது என்று நம்புகிறேன். உயர் நீதி மன்றம் கொடுத்த இரண்டாவது தீர்ப்பும், முதல் தீர்ப்பும் முழுக்க முழுக்க இந்த மசோதாவினுடைய கருத்தை ஆதரிக்கின்ற தீர்ப்பு. உயர்நீதி மன்றத்தின் கருத்துக்களின் அடிப்படையில்

[திரு. செ. மாதவன்] [1967 மார்ச் 28

தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றம் இது போன்ற ஒரு நிலைமை இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் இரண்டு திருத்த தீர்மானங்களை Amendments கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதில் முதல் திருத்தத் தீர்மானம் இந்த மசோதாவை பொதுமக்களின் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக விளம்பரப்படுத்த வேண்டும் என்பது To elicit public opinion அடுத்த திருத்த தீர்மானம் இந்த மசோதாவைக் கூட்டுக் குழுவின் ஆலோசனைக்கு விடவேண்டும் என்பது (Referring the Bill to a Joint Select Committee அவர்கள் கொடுத்த இரண்டாவது திருத்த தீர்மானமானது விதியின்படி இல்லை. நமது 139-வது விதியைப் பார்த்தால் கூட்டுக் குழுவின் ஆலோசனைக்கு விடவேண்டும் என்று யாராவது ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்தால், அதில் என்ன கூற வேண்டும் என்று விதிமுறை இருக்கிறது. அந்த முறைப்படி இந்தத் தீர்மானம் இல்லையாகையால் இந்தத் தீர்மானம் ஒழுங்கு இல்லை என்று இதை நிராகரித்துவிடுகிறேன். I rule it out of order முதல் தீர்மானம் முறைப்படி இருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் அவைக்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

Thiru K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, in view of the hectic haste with which this Government have brought forward this Bill before this House. . . .

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: முதலில் மன்றத்தின் முன் அந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை வைத்து பிறகு பேசுங்கள். First of all, the hon. Member must move the amendment and then speak on it.

Thiru K. VINAYAKAM : Sir, if the House listens to me with patience, they will know what is behind my mind.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், திருத்தத் தீர்மானத்தை முதலில் முன்மொழிய வேண்டும் என்று சொன்னால், முதலில் அந்தத் தீர்மானத்தைப் படித்து, அதை ஒருவர் ஆமோதித்து, அதற்குப்பிறகு கருத்து விளக்கங்கள் சொல்லவேண்டும் என்பது சபையின் முறை. கனம் உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் முதலில் பேசுவதற்கு ஆரம்பிக்கிறார்கள். தங்களுடைய தீர்ப்பு என்னவென்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: திருத்தத் தீர்மானத்தை முதலில் முன் மொழியவேண்டும். பிறகு பேசவேண்டும்.

Thiru K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, I am very much alerted by the way in which our hon. Members are vigilant about the rules of procedure but they may not know whether I am going

28th March 1967] [Thiru K. Vinayakam]

to move my amendment or not. If I am not moving my amendment, where is the question of my reading the entire amendment? That is why, I say that if they could wait for a few moments, they could understand what is in my mind. In view of the urgency of the Bill as stated by the Government, I do not propose to move my amendment. Now, I think that is very clear to the hon. Member Sri Rama Arangannal.

Mr. Speaker, while reiterating the opinion expressed by the previous speaker, I would like to add only one word. This kind of legislation, though legally brought forward, is undemocratic in spirit. If one Government decide upon an issue on its merits and if another Government which come into power after them are to go back upon the commitments of the previous Government, it would look as if there is no stability, there is no certainty and there is no continuity of the principles governing the administration of a Government. If such is the case, even for the Legislative Assembly of a State which has not been allowed to function and President's rule, has been imposed, another Bill can be brought forward in the Parliament for the purpose of reinstating the entire House and allowing the Members to function once again. Is this the way. . .

திரு. வெ. முனுசாமி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். சபா நாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறார்களா அல்லது அவர்கள் கொண்டு வருகிற திருத்த தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறார்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள், திருத்தம் கொண்டு வருவதற்குத்தான் தாங்கள் அனுமதி தந்தீர்கள்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: திருத்தத்தை அவர்கள் கொண்டு வருவதற்கு எண்ணம் இல்லை என்று ஏற்கனவே தெரிவித்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருப்பது முழு முதல் மசோதாவின் மீது, அதாவது அசல் மசோதாவின் மீது பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, most of the points of order are only points of disorder.

Thiru Rama Arangannal rose.

THIRU K. VINAYAKAM : Please sit down, Mr. Speaker, it is very kind of you to have allowed me to speak. . ..

Thiru P. Srinivasan rose.

THIRU K. VINAYAKAM : I am not yielding, Sir.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: ஒழுங்குப் பிரச்னையைக் கிளப்ப அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: ஒரு கனம் உறுப்பினர் எழுந்து நின்று ஒழுங்குப் பிரச்னையைக் கிளப்பும்பொழுது, பேசிக்கொண்டிருக்கும் உறுப்பினர் "Please sit down" என்று கட்டளையிட உரிமை உண்டா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எவரும் இன்னொருவர் மீது கட்டளை செலுத்த முடியாது. ஆனால், அவர்களை உட்காரச்சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்ள எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, at that rate there will not be any certainty or continuity in the administration. Peace and tranquillity and the well-established principles relating to the functioning of local self-Government on proper lines will be jeopardised if a new Government come into power and simply reinstate certain municipalities by one stroke of a small legislation. With these words, Mr. Speaker, I strongly oppose this Bill.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் அவர்களுடைய திருத்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை. ஆகவே, அந்தத் திருத்தத் தீர்மானங்கள் இரண்டுமே கைவிடப்பட்டன Dropped என்று அறிவிக்கிறேன். இப்பொழுது முழுமுதல் மசோதா, அதாவது அசல் மசோதா மீது விவாதம் நடக்கும். அடுத்து பேசுபவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிபாலிடிஸ் ஆகட் அமெண்ட்மெண்டு மசோதாவை நான் மனமார வரவேற்று, அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இந்த அவையின் முன்பு வைக்கப் பிரியப்படுகிறேன். இதை எதிர்த்துப்பேசிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பல கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்பு எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு காலத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கோட்டையாக இருந்தது. சென்ற தேர்தலில் 17 இடங்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி போட்டியிட்டு 17 இடங்களிலும் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றிருந்தது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே நெல்லை மாவட்டத்தின் தலைநகரான திருநெல்வேலியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நகரசபை அமைக்கப்பட்டது என்பதை இந்த சபை நன்கு உணர்ந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே காங்கிரஸ் கட்சி கோட்டையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடி கட்டி பறப்பதா என்ற ஒரு எண்ணம் முதலிலிருந்த அமைச்சர்களுக்கு எழுந்த காரணத்தினால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நகரசபையை அங்கே கலைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நகரசபையைக் கலைத்ததை ஒட்டி அருப்புக்கோட்டை நகரசபையையும் அதுவும் எதிர்க்கட்சி ஆட்சி புரிந்த சபை கலைத்தார்கள். திருநெல்வேலி

நகரசபையைக் கலைத்ததை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டது என்று நாம் அறிவோம். அந்த வழக்கை விசாரித்த கனம் நீதிபதி கைலாசம் அவர்கள் நகரசபைக்குச் சாதகமாக தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்பது குற்றச்சாட்டுகளை சென்னை அரசாங்கம் நகரசபையின் மீது சாட்டியிருந்தது. ஒன்பது குற்றச்சாட்டுகளில் முக்கியமான குற்றச்சாட்டு நகரசபை சரியான முறையில் இல்லை, அவர்களுக்குள் 'ஃபேர்க்ஷன்' பிரிவு இருந்தது என்பது. ஆறு குற்றச்சாட்டுகள் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை கனம் நீதிபதி கைலாசம் அவர்கள் நல்லமுறையில் விசாரித்து இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் கவுன்ஸிலைக் கலைப்பதற்குப் போதுமானவையாக இல்லை, நகரசபையைக் கலைத்தது நியாயமற்றது என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். அதற்குப் பிறகு அப்பொழுது இருந்த அரசாங்கம், உடனே அப்பீல் செய்தது. அதிலே ஜஸ்டிஸ் அனந்தநாராயணன் அவர்களுடைய தீர்ப்பிலே அப்பீலை ஏற்றுக் கொண்டதற்குக் காரணம், அது அரசாங்கக் கட்டளை, அதாவது, அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆர்டர், அதாவது அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆர்டரில் ஹைகோர்ட் தலையிட உரிமை இல்லை என்கிற டெக்னிகல் கிரௌண்டில்தான் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது 'ஆன் தி மெரிட்ஸ் ஆப் தி கேஸ்' அந்த அப்பீல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை, என்பதை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிடிடி சட்டத்திலே இப்படிக் கலைக்க அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கலைக்க இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு மாக்ஸிமம் லிமிட்டாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே அரசாங்கம் நினைத்தால் ஆறு மாதத்திற்கு மட்டும் கூட அந்த முனிசிபாலிடியை இயங்க விடாமல் கலைக்கலாம். ஆனால் முன்பு இருந்த அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே மாக்ஸிமம் பனிஷ்மெண்டான இரண்டு வருஷ காலத்தை எடுத்துக் கொண்டது. இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு நகர சபையைக் கலைத்திருக்கிறது. நெல்லை நகர சபையை மாக்ஸிமம் பனிஷ்மெண்ட் கொடுத்து கலைத்தது அன்றைக்கு இருந்த அரசாங்கம். நீதிபதி, ஜஸ்டிஸ் அனந்தநாராயணன் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குக் கலைத்திருப்பது சரியாகாது, தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று தன்னுடைய ஜட்ஜ்மெண்டின் கடைசி வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன். திருவாளர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, ஹைகோர்ட் டிஸிஷன் தந்திருக்கிறது, அதை முறியடிக்கும் விதத்தில் சட்டம் இயற்றக்கூடாது என்றது சரியாகாது, என்பதை வழக்கறிஞரான அவர்களும், அதே போல வழக்கறிஞரான நானும் அறிவோம். அதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற மன்றத்தில், லாண்ட் ஸீலிங் ஆக்ட் என்கின்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம், முன்னால் இருந்த மன்றம் நிறைவேற்றிற்று. அந்த லாண்ட் ஸீலிங் சட்டத்தில் ஐந்தாவது செக்ஷனில்தான்

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்] [1967 மார்ச் 28

30 ஏக்கருக்கு மேலே வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியான நிலத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் சர்க்கார் என்கிற ஷரத்து இருக்கிறது. அந்த செக்ஷன் ஃபண்டமென்டல் ரைட்டை, ஜீவாதார அடிப்படை உரிமையைப் பாதிக்கிறது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அந்த மெட்ராஸ் லேண்ட் ஸீலிங் ஆக்டை ஸ்க்ராப் செய்து, அது செல்லத்தகாதது என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். ஆனால் அன்று பாராளுமன்ற முதல் அமைச்சராக இருந்த நேரு அரசியல் சட்டத்தையே திருத்திவிட்டால் போகிறது என்று, கான்ஸ்டிட்யூஷனுக்கே ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை நண்பர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தயவு செய்து கவனிக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, உயர்நீதி மன்றங்களுடைய தீர்ப்பை எதிர்த்து, தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் முறையில் சட்டங்களைத் திருத்துவது இந்திய சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட், கான்ஸ்டிட்யூஷனை அமெண்ட் செய்ததிலிருந்தே தெளிவாகிறது. ஆகவே, இப்படிச் செய்வது ஒன்றும் புதுமையல்ல, ஹைகோர்ட்டின் தீர்ப்பில் குறுக்கிடுவது ஆகாது என்பதையும் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், மெட்ராஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடீஸ் ஆக்ட்படி ஒரு கவுன்சிலை சூப்பர்ஸீட் செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி அதிகாரம் அன்றைக்குக் கொடுத்ததன் நோக்கம், அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே நடக்கும் என்கிற புனித நோக்கத்திலே அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை 1920-ம் வருஷ சட்டத்திலே கொடுத்திருந்தார்கள். அதை இப்படி துஷ்பிரயோகம் செய்வார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள். அந்த நோக்கத்தில் சட்டத்தில் அந்த அதிகாரமும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சட்டத்தில் இன்றைக்குத் திருத்தம் செய்யப்படுகிறது.

ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பதும் ஒன்றும் புதிது அல்ல என்பதையும் கூறவிரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கும் விதத்தில் என் ஆதரவைத் தெரிவிக்கிறேன். இன்னொன்றையும் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் சில வார்த்தைகளைத் திருத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் சொல்லும் போது, இரண்டாவது பிரிவின், ஸ்மால் (ஏ) என்கிற பாகம் that is, 2 (a), "The Municipal council shall be deeemd to be reconstituted." என்றிருக்கிறது. reconstituted என்கிற வார்த்தைக்குப் பதிலாக "revived" என்று இருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கான்ஸ்டிட்யூட் செய்வது என்றால் அமைப்பது என்றாகும். ரீ-கான்ஸ்டிட்யூட் என்றால் மறுமுறையாக அமைப்பது என்கிற கருத்து ஏற்படுமோ என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, "reconstituted" என்கிற வார்த்தைக்குப் பதிலாக உயிர் ஊட்டுவது revived என்கிற வார்த்தை இருந்தால் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

1967 மார்ச் 28] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

இன்னும், வேறொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மெட்ராஸ் முனிசிபாலிடிஸ் ஆக்டில் "What are the effects" என்று சொல்லி பலவற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தலைவராக இருப்பவர் தலைவராகவே இருப்பார் என்றும், உதவித் தலைவராக இருப்பவர் உதவித் தலைவராகவே இருப்பார் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிபாலிடி ஆக்டின் டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடி ஆக்டின் கீழ் Statutory Committee என்ற இரண்டு கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று "Contract Committee" இன்னொன்று "Appointments Committee" இந்த இரண்டு கமிட்டிகளும், Statutory Committee அதாவது சட்டத்திலே குறிப்பிட்டபடி அமைக்கப்படுகின்ற கமிட்டிகள். இந்தக் கமிட்டிகளும் அப்படியே, மறுதேர்தல் இல்லாமலேயே நீடிக்க வேண்டுமா என்பதற்கான தெளிவான வாசகங்கள் இல்லை. அந்த Contract Committee and Appointment Committee இரண்டும் இயங்குமா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை மனமார வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நகராட்சி திருத்த மசோதாவின்மீது இரண்டு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு ஆண்டிற்கு முன்பு மேல் அவையில் இந்த மசோதா பற்றியும் மாநகராட்சிக்கு இருக்கின்ற உரிமைகள் பற்றியும் குறிப்பிடும்போது, மாநகராட்சியின் உரிமைகளை மாநில ஆட்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று மேல் அவையில் அன்றைக்கு முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலத்தின் முன்னால் நான் பேசினேன். ஆனால், அப்பொழுது மாஜி முதல் அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள், 'அப்படியொன்றும் இல்லை, நாங்கள் செய்வது நியாயம் தான்' என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்த விஷயம் ஹைகோர்ட்டிலே எழுப்பப்பட்டபோது, ஹைகோர்ட்டு ஆர்டர் மூலமாக, அரசாங்கம் செய்தது சரி என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஹைகோர்ட் ஆர்டரிலே, அதற்குப் பிறகு சில 'ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ்' என்று பாஸ் செய்திருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில், 'கூடிய விரைவில் இந்த மாநகராட்சி 'ரீகான்ஸ்டிட்யூட்' செய்யப்படவேண்டியது மிக மிகத் தேவையானது' என்று அழுத்தம் திருத்தமாக, தெளிவாக சொல்லியிருந்தார்கள். ஹைகோர்ட் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸிலே சொல்லியிருப்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஹைகோர்ட் சட்ட அடிப்படையில் தீர்ப்புக் கொடுக்க முடியுமே தவிர, spirit of order என்ற வகையில், அதைப் பற்றி அவர்கள் எதுவும் செய்யமுடியாது. ஆகவே ஹைகோர்ட்டினுடைய ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்ற வகையில் அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்று கருதினார்கள் என்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஹைகோர்ட் ஆர்டர்ஸ் என்ற வகையில் அரசாங்கம் செய்ததை ஏற்றுக் கொண்டு இருந்தாலும், ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்ற வகையில் கூடிய விரைவில் அது ரீகான்ஸ்டிட்யூட் செய்...

வேண்டியது தேவை என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பொதுமக்களுடைய எண்ணத்திற்கு இதை விட்டுப் பார்க்கவேண்டும் என்று. பொதுமக்களுடைய தீர்ப்புத்தான் பொதுத்தேர்தல் தீர்ப்பு வந்த அன்றே தெரிந்து விட்டதே? ஆகவே, இந்த மசோதாவின் பேரிலும் அவர்கள் தங்களுடைய தீர்ப்பைத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். ஏனென்றால், திருநெல்வேலியில் பொதுமக்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பது, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சௌந்திரபாரதி அவர்களைப் பொதுமக்கள், அருப்புக்கோட்டை பொதுமக்கள், தங்கள் வாக்குகளை அளித்து அனுப்பிய அன்றே தெரிவித்துவிட்டார்கள். யாராவது இன்னமும் திருப்பி பொது மக்களுடைய தீர்ப்புக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று விரும்பினால் அது சரியானதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அது தவறானது, சரியில்லை என்பதை மட்டும் இந்த அவையில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, சில உறுப்பினர்கள் இது ஒரு ஆட்சியின் உத்தரவை ரீபீல் செய்வதுபோல இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நாம் மாணவர்களாக இருந்தபோது, பிரிட்டிஷ் ஹிஸ்டரி படித்தோம். அப்பொழுது அந்த நாட்டில் 'பீல்' என்ற பிரைம் மினிஸ்டர் ஒருவர் இருந்தார் என்று படிக்கும்போது நாங்கள் வேடிக்கையாகச் சொல்லுவது வழக்கம் Peel repealed all previous orders என்று (சிரிப்பு). லார்ட் பீல் என்பவர் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருக்கு முன்னால் இருந்த பிரைம் மினிஸ்டர் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே, அந்த வகையில் இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருப்பது தவறேயில்லை. அந்த பீல் என்பவர் இரண்டு முறை மசோதாக்கள் கொண்டுவந்து முன்னிருந்த சட்டங்களை ரீபீல் செய்தார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் வேடிக்கையாகச் சொல்லுவது வழக்கம். நாமும் இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டரி முறையையே பின்பற்றுவதால் அதையும் எடுத்துக் குறிப்பிடுகிறேன். பீல் 'ரீபீல்' செய்தார்கள். அதே வகையில் ஒரு கட்சி மாறி மற்றொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும்போது, பழைய சட்டத்தைத் திருத்துவது வழக்கம், அப்படிச் செய்ய அவர்களுக்கு உரிமையும் உண்டு. அதைப் பார்த்து பழைய சட்டம் பாதிக்கப்படுகிறது, ஆகையினால் பொது மக்களுடைய தீர்ப்பிற்கு விடவேண்டும் என்பது, அந்த ஆட்சியையே தங்களுடைய வோட்டு மூலம் மாற்றியிருப்பவர்களுடைய தீர்ப்பிற்கு
மூற்பகல் 10-00 விடவேண்டும் என்பது சரியானது அல்ல. பிறகு, "ஹைகோர்ட் இப்படிச் சொன்னது" என்று சொல்லுவதற்கும் உரிமை இல்லை. ஹைகோர்ட் எத்தனையோ ஜட்ஜ்மெண்ட்டுகள் கொடுத்திருக்கின்றன. அத்தனை ஜட்ஜ்மெண்ட்களில், சில ஜட்ஜ்மெண்ட்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இல்லை என்பதற்காக அரசாங்கம், நாட்டின் நிர்மாணச் சட்டத்தையேகூட எத்தனையோ தடவை திருத்தியிருக்கிறது என்பதைக் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு

கிறேன். அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நிர்மாணச் சட்டமே எத்தனையோ தடவை திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஹைகோர்ட் தீர்ப்புகளில், சில, காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குச் சாதகமாக இல்லை என்று கருதி, தங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை என்ற காரணத்தால், நிர்மாணச் சட்டத்தையே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மாற்றி இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கத்தின்மீது ஹைகோர்ட் 'ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ்' 'பாஸ்' செய்திருக்கிறது. 'ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ்' என்றால், அந்த இடத்திலே அவர்கள் 'லா பாயிண்ட்' பிரகாரம் தீர்ப்புக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், "ஸ்பிரிட் ஆஃப் தி லா" சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை, மிகக் கடுமையாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது" என்று ஹைகோர்ட்டாரால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்த அடிப்படையிலும் கொண்டுவரப்படவில்லை. இதை எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், "ஹைகோர்ட்டார் ஆர்டர் செய்திருக்கிறார்கள்" என்றால், அப்படிச் சொல்லுகிறவர்களுக்கு நான் கூறக்கூடிய பதில் இதுதான். மத்திய அரசாங்கத்தார் எத்தனையோ தடவை நிர்மாணச் சட்டத்திற்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நிர்மாணச் சட்டத்தின் பதினேழாவது அமெண்டுமெண்டுக்குப் பிறகு, மற்ற அமெண்டுமெண்டுகளும், கோர்ட்டாரின் தீர்ப்புகள் அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இல்லை என்ற காரணத்திற்காகவே அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டால், இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கொண்டுவருவது நியாயம் என்பதை அவர்களே உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அன்று கொண்டுவந்த சட்டம் சரியான சட்டம் அல்ல, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்று நான் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் என்று எப்படி நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், மாநகராட்சியில் அங்கு இருப்பவர்கள், அங்குள்ள மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்; அந்த வட்டாரத்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால், மாநில அரசாங்கத்தைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல வட்டாரங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். பல வட்டாரங்களில், எங்கெங்கே காங்கிரசுக்கு மெஜாரிடி இருந்ததோ, அதன் அடிப்படையில் பல பேர்கள் இருந்தார்கள். பல வட்டாரங்களில் உள்ள மெஜாரிடியை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு வட்டாரத்திலுள்ள மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தை, அப்பொழுது ஆளும் கட்சியினராக இருந்தவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் அவர்கள் அதைக் கலைத்தார்களே தவிர, மற்றப்படி திருநெல்வேலியில் என்ன தவறு நடந்தது? மேலவையில் நான் அப்பொழுது கேள்வி கேட்டு, அதற்கு அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து பதிலும்

கொடுத்திருந்தார்கள். செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாங்க உத்தரவின் நகல் மேல்சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டது என்றாலும், சரியான வகையில் பதில் இல்லை. எனக்குப் பிறகு பேச இருக்கிற மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சௌதி சுந்தரபாரதி அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். திருநெல்வேலியில் என்ன தவறு நடந்தது என்று நான் கேட்கிறேன். அங்கே தவறு நடக்கவில்லை. தமக்குச் சாதகமாக இல்லாத சில கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டார்கள், தமக்குச் சாதகமாக இல்லாத சில காரியங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவந்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அப்போதைய அரசாங்கம் திருநெல்வேலி நகராட்சியைக் கலைத்த ஒரு செயலானது அன்றிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவை செய்த தவறு என்று நான் மிக அழுத்தந்திருத்தமாக மேலவையிலேயே எடுத்துச் சொன்னேன். திரும்பவும் அதை இங்கே எடுத்துச் சொல்கின்றேன். 'ப்ரெடிக்ஷன்' என்று சொல்லுவார்களே அந்த வகையில் அன்று நான் ஒன்று அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவையைக் குறித்துச் சொன்னேன். "1967-க்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிதான் தமிழகத்திலே வரப் போகிறது. அப்படி வந்தால், மத்திய அரசாங்கத்திலுள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு மாநிலத்திலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி பிடிக்கவில்லையென்றால், மாநிலத்திலுள்ள மாற்றுக் கட்சி அரசாங்கம் மத்தியிலுள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இல்லை என்று கருதினால், மாநில அவையே வேண்டாம், மாற்றுக் கட்சி அரசாங்கமே வேண்டாம் என்று அதைக் கலைப்பதற்குரிய வகையிலேகூட செயல் படுவதற்கு, இப்பொழுது திருநெல்வேலி நகராட்சியைக் கலைக்கும் படியான ஒரு செயல் அடிப்படையாக இருக்கிறது" என்று நான் அப்போதே சொன்னேன். "It is a complete destruction and murder of democracy" என்று நான் அப்பொழுது சொன்னேன். அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்தவர் கோபமாகக்கூடப் பாய்ந்தார்கள். இதையெல்லாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் அளவிற்கு அன்றைக்கு அரசாங்கம் நடந்துகொண்டது என்பதற்காகத்தான். இப்பொழுது திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மிகமிகப் பாராட்டுகிறேன். இந்த அமைச்சரவை பதவி யேற்றுக் கொண்டவுடனேயே, இவ்வளவு குறுகிய நேரத்திலேயே, நம் எல்லோருடைய மனத்திலும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு காரியத்தைக் குறித்து, நல்லதொரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கும் அமைச்சரவையை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நண்பர்கள் திரு. விநாயகம் அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளு வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் என்னுடைய உரையை முடிக் கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தமிழில் பேசியது மிகவும் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று கூறி அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்ணாண்டோ: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்குத் தங்களுக்கு நான் முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நெல்லை நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில், அந்த நகராட்சி நல்ல முறையில் இயங்கி வந்தாலுங்கூட, முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம், கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் அந்நகராட் சியைக் கலைத்திருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். காரணம் என்னவென்றால், நெல்லை நகராட்சிப் பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்ட பின், அங்கே நல்ல முறையில் அது ஆட்சி நடத்தி வந்தது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அந்த நகராட்சியைக் கலைப்பதற்கான பல காரணங் களில், அநேக கூட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறவில்லை என்பதையும் ஒரு காரணமாகக் காட்டியிருந்தார்கள். பல கூட்டங்களில் போதுமான 'கோரம்' இருந்தாலும் அந்தக் கூட்டம் நடத்தப்படாமல் இருந்தது என்பதை ஒரு குற்றச் சாட்டாகக் காட்டியிருந்தார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் இந்த—மன்றத்திற்கு ஒன்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். குற்றச்சாட்டுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கூட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தக் கூட்டத் திற்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில், மாநகராட்சித் தலைவர் இல்லை; உப தலைவரும் இல்லை. மாவட்ட நராட்சிச் சட்டத்தின் கீழ், எப்போதுமே நகராட்சித் தலைவர் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்க வேண்டும்; தலைவர் இல்லாத நேரத்தில் உப தலைவர் தலைமை தாங்கவேண்டும்; இருவரும் இல்லாத நேரத்தில் தலைவரால் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஒரு அங்கத்தினர் அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கவேண்டும் என்பது விதியாகும். ஆனால், அந்தக் கூட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், தலைவரும் வரவில்லை; உப தலைவரும் வர முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. தலைவர் அவர்கள் கூட ஒரு உறுப்பினரைத் தலைமை தாங்க நியமனம் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. அந்த நேரத்தில் போதுமான 'கோரம்' இருந்தாலுங்கூட, காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒருவரைத் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று பிரேரணை செய்தார்கள். ஒருவர் வழிமொழிந்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நண்பர் ஒருவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று பிரேரணை செய்ய, இன்னொருவர் வழிமொழிந்தார். என்றாலுங்கூட, இப்பேர்ப்பட்ட தேர்தலை யார் நடத்த வேண்டும் [illegible] சட்டத்திலே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படாதிருந்த காரணத்தால்,

இத்தகைய நிலைமைகளுக்குச் சட்டத்திலே போதுமான இடம் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே குழப்பம் விளைந்தது. போதுமான 'கோரம்' இருந்தாலும், கூட்டம் நடைபெற முடியாமல் போய்விட்டது. இப்படி ஒருசில காரணங்களைக் காட்டி, நெல்லை நகராட்சி மன்றத்தைச் சென்ற காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கலைத்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். என்றாலும், இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், பல நகராட்சிகள் கலைக்கப்பட வேண்டியிருக்கும் என்று நான் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ளுவேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் பாளையங்கோட்டை நகராட்சி, மேலப்பாளையம் நகராட்சி, தூத்துக்குடி நகராட்சி ஆகியவை கலைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவை கலைக்கப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை என்றாலும், திருநெல்வேலி நகராட்சியைக் கலைத்த அதே அரசாங்கம், அதே காரணங்களுக்காக, நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள பல நகராட்சிகளைக் கலைக்க வேண்டும் என்றால், இப்படிப்பட்ட நகராட்சிகளைக் கலைத்திருக்கலாம். நான் பாளையங்கோட்டை நகர மன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. எ. எல். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் நகர மன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். பாளையங்கோட்டை நகராட்சி மன்றத்தில் நடந்த பல ஊழல்களைக் குறிப்பிட்டு, இதற்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் பல முறை எடுத்துச்சொல்லியும், அந்த அரசாங்கம் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அது மாத்திரமல்ல, பக்கத்தில் இருக்கும் மேலப்பாளையம் நகரசபையைப் பொறுத்த வரையில், அங்கிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் அங்கே நடந்த பல ஊழல்களை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி ஆதாரபூர்வமாக விளக்கிக் காட்டியும் கூட, பழைய அரசாங்கம் அதன்மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இன்னும் சொல்வேன், மேலப்பாளையம் நகரசபைத் தலைவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மூன்று நான்கு மன்ற உறுப்பினர்களைக் காரணமில்லாமல் மூன்று கூட்டங்களுக்கு வரவில்லை என்று தற்காலிகமாக நீக்கி வைத்திருந்தார். அந்த அளவிற்கு அராஜகம் நடந்திருந்தாலும் கூட, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் அரசாங்கமும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நான் எதற்காக இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்றால், முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம், கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருந்த நெல்லை நகரசபையைக் கலைத்ததற்குப் போதுமான காரணம் காட்டவில்லை என்பதற்காகத்தான். அந்த அளவிலேதான், சென்னை மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் 41(எ) பிரிவின் கீழ் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தால், அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, சென்ற அரசாங்கம் நெல்லை நகர சபையைக் கலைத்ததே தவிர, வேறு தகுந்த காரணங்கள் இல்லை. நகரசபையைக் கலைக்க அதே அரசாங்கத்திற்குத் தகுந்த காரணங்கள் கிடைத்தால், அல்லது கலைக்கப்பட்டது தவறு என்று தெரிந்தால், பழைய உத்தரவை

திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, உயிர் கொடுக்கக்கூடிய உரிமையும் அதே அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு மாநகராட்சி அல்லது ஒரு நகராட்சி அல்லது ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் அல்லது ஒரு பஞ்சாயத்தைக் கலைக்கக்கூடிய அதிகாரம் பெற்றிருக்கக்கூடிய அதே அரசாங்கத்திற்கு மேற்கண்ட ஆட்சி மன்றங்களுக்குத் திரும்ப உயிர் கொடுத்து அவற்றை இயங்கச் செய்வதற்கான அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்தி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமைத்திருக்கும் இந்த அமைச்சரவையில் மதிப்பிற்குரிய சட்ட அமைச்சராக இருப்பவர் இந்த உரிமையை இந்த அரசாங்கத்திற்கு வழங்குவதற்குரிய ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதைக் குறித்து வரவேற்று, பேச எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்து, உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* **THIRU. T. MARTIN**: Mr. Speaker, Sir, I oppose this Bill. While opposing, I adopt the reasons mentioned by the Deputy Leader of the Congress Legislature Party Mr. R. Ponnappa Nadar and I will give my own reasons also.

First of all, this brings to my mind a case which came up before the High Court in the year 1956 regarding a municipal council in the Tirunelveli District. In that municipal council, 'X' and 'Y' contested for the chairmanship. 'X' got success in the election and he became the chairman of that municipal council. 'Y' was unfortunately defeated. 'X' installed or put up electric lights in a particular street. But in the next election unfortunately 'X' was defeated and 'Y' was installed in power and he became the chairman. After he became the chairman, the first resolution that he got passed was for removing all the street lights put up by the erstwhile chairman 'X'. I wonder whether the State Government should be reduced to the position of the municipal council which came up for justice before the High Court in 1956. There are widespread newspaper reports and public talk that the present ministry is bringing forward this Amending Bill to invest the Government with the power for rescinding the orders of supersession of the municipal councils of Tirunelveli and Aruppukottai. Whatever may be the merits of the case regarding those two municipal councils, my submission is that the subject for discussion before this Honourable House is not the decisions taken by the previous Government.

My learned friend Mr. Hande mentioned that some strictures were passed by the High Court. With great respect to him, I submit that there were no strictures at all. The learned Judge only made some suggestions. There is a vital difference between strictures and suggestions that emanate from the Court. If my learned friend further reads the judgement, he will find that no strictures were passed. The learned Judge has given a pious wish or a suggestion regarding the sentence or punishment that the State Government gave to the Municipal Council.

[Thiru T. Martin] [28th March 1967

Under section 41 of the Madras District Municipalities Act, the State Government gives a notice informing them of the grounds for taking action, namely persistent failure to perform the duties imposed on it by law or gross abuse of the power conferred by the law. After taking into consideration the reply to the notice only, the State Government take action. When the State Government want to review or cancel that order, there should be some grounds, and that there should be some jurisdictional reasons why the present Government want to review or set aside the earlier order passed by the State Government. This Bill gives naked and unlimited power to the Government for setting aside the earlier supersession order. The Amending Bill does not prescribe the conditions under which the power could be exercised subsequent to the order of supersession. Supersession of a council is a drastic matter. It is a very important act. By supersession the State Government is virtually ousting the elected body in a particular l ocality. Having arrived at a responsible conclusion, the State Government issue the order of supersession. When that order is sought to be reviewed, should we not prescribe some conditions or reasons for exercising the power of review? My submission is that the Bill gives arbitrary and naked power, the exercise of which rests entirly upon the subjective satisfaction of the Government. The wording used is 'If, in the opinion of the State Government, it is necessary to do so, they may cancel any notification superseding the council.' With great respect to those Members who spoke before me, I wish to remind them that the discussion is not about the validity of the earlier orders of the supersession of the municipal councils passed by the previous Government. The discussion is on the point whether this Bill should be passed into an Act or not. The purpose of bringing forward this Bill is to get rid of the earlier decisions of the previous Government which, I submit, will not be in the interest of the nation or the country. Section 41 itself amply provides for all the contingencies which would arise in the ordinary course of administration of a local authority. With these words I conclude my speech.

*திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தர பாரதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மீது நான் பேச ஆரம்பிக்கையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான அம்சத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் இந்தக் கலைப்பு உத்தரவின் பேரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவன் என்பதனால் வேண்டுமென்றே சில காரணங்களைச் சொல்கிறேன் என்று சிலர் நினைக்கலாம். அது போல எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் பேசுகையிலே அருப்புக்கோட்டை, திருநெல்வேலி ஆகிய மன்றங்களைக் கலைத்தது தவறாகையால், அதைச் செயல்படுத்தாவதே நியாயம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் தரப்பிலே இருந்து பேசுகிறவர்கள் முன்னால் இருந்தவர்கள் செய்த ஒரு காரியத்தை எதிர்க்கட்சியாக இருந்த ஒன்று, இன்று ஆளும் கட்சியாக வந்து [illegible]

1967 மார்ச் 28] திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தர பாரதி]

வேண்டுமென்றே மாற்றியமைக்கிறார்கள் என்று கருதலாம். இப்படி அவரவர்கள் தங்களுடைய சொந்த நலனுக்காக செய்வதாகக் கருதப்படும் இத்தகைய அபிப்பிராயங்களுக்கு மத்தியில், நாம் நம்முடைய கடமை என்னவென்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இதில் பாரபட்சம் இல்லாத முறையில் இந்தத் திருத்த மசோதாவை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் எந்தக் கருத்தைச் சொன்னாலும், பாதிக்கப்பட்டவன் என்ற முறையில் சொல்வதாக நினைக்காமல், பாரபட்சமற்ற கருத்தைச் சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதுள்ள நகராட்சிச் சட்டம், 1920-லே உண்டாக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். அவர்கள் நமக்கு ஏதோ சுயாட்சி முறையில், அதிகாரம் கொடுப்பதுபோல இதை ஏற்படுத்தினார்கள். சுயாட்சி செய்வதற்கு நமக்குத் திறமை இருக்கிறதா, பொறுப்போடு செயல்பட ஆற்றல் இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும், சுயாட்சியை நம்மிடையே ஏற்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்ற நிலை இருந்தது. தங்களுக்கு வேண்டிய ஒரு நேரத்தில் இத்தகைய ஒரு நகராட்சி மன்றங்களை கலைத்து விடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று கருதி, இந்தச் சட்டத்திலேயே நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைப்பதற்குரிய அதிகாரங்களையும் வகை செய்தார்கள். 'பொலிடிகல் வெப்பன்' ஆக அரசியல் காரணங்களை வைத்து இப்படி எந்த ஒரு நகராட்சியும் கலைக்கப்படுவதற்குரிய விதிமுறை சட்டத்திலேயே செய்திருக்கிறார்கள். நாம் அன்னிய ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்று ஜனநாயக முறையில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற இந்த நேரத்தில் அந்தச் சட்டத்தையே நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு மேலான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. அதற்கு அரசாங்கம் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்த மசோதா மட்டும் போதாது. இதைவிட, இந்த மூலச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா அம்சங்களையும் பரிசீலனை செய்து அதையே மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபன கவுன்சில்கள் ஒரு 'அட்வைசரி பாடி' போல, யோசனை சொல்கின்ற ஸ்தாபனம் போல நடைமுறையில் இருக்கிறதே தவிர, திட்டவட்டமாக ஒரு காரியத்தை செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால், அதைச் செய்ய இயலாத நிலை இருக்கிறது. ஜனநாயகப் பண்பை வளர்த்துக்கொண்டு வரக்கூடிய நாம் இன்னும் அதிகமான அதிகாரங்களை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு எவ்வாறு கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து, இந்த மசோதாவையே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இடையிலே குறுக்கிட்டுச் சொன்னபோது அரசாங்கத்தின் தீர்ப்பு இதை மறு பரிசீலனை செய்வது

என்று இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதாவுக்கு ஆதரவாக இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு. அதில் அரசாங்கம் இட்ட உத்தரவு இருக்கிறதே, அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பும் இந்த திருத்த மசோதாவுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. மக்களுடைய அரசாங்கம், தான் செய்கிற காரியங்களில் எதாவது தவறு நடந்து விட்டது என்று அறிந்தால், அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்குரிய தைரியம் அந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டும். அந்தத் தைரியத்தோடு தான் செய்த தவறான காரியத்தைத் திருத்திக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வரவில்லையென்றால், ஹைகோர்ட் இருக்கிறது. அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்பதை அது சுட்டிக்காட்ட முடியும். இப்படி உயர்நீதிமன்றம் மூலமாகவும், அரசாங்கம் தன்னுடைய தவறை உணர்ந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அதுபோலவே மக்கள் முன்னிலையில் அந்தப் பிரச்சினையை வைக்கலாம். தவறான காரியத்தை அரசாங்கம் செய்திருந்தால் மக்களே தீர்ப்புக் கூறிவிடுவார்கள். இந்த அடிப்படையில், இந்த நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்தது சம்பந்தமாக, கடந்த பொதுத் தேர்தலிலே மக்கள் நல்ல தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் செய்த தவறை, அவர்களே திருத்திக் கொள்ளாது விட்டிருந்தாலும் அடுத்து வருகிறவர்கள் அந்தத் தவறைத் திருத்த முன்வரும்போது அதை எதிர்த்துப் பேசுவது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் இந்தத் திருத்த மசோதாவுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்ற காலையில் சில வாதங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று, சட்ட சம்பிரதாயமாகச் சொன்னது. இந்தச் சட்டத்திலேயே இதைத் திருத்துவதற்கு இயலாது என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டார். இரண்டாவதாக இந்தச் சட்டத்தில், பின்னுக்குச் செல்லக்கூடிய ஒரு அதிகாரத்தை வழங்க இயலாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த இரண்டு வாதங்களுமே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சட்டம் இயற்றும்போது, அந்தச் சட்டம் எந்தத் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வரும் என்பதை நிர்ணயிக்கும் போது, இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே இருந்து இயற்றப் பட்டதாக அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, பின்னுக்குச் செல்லக்கூடிய அதிகாரத்தை வழங்க இயலாது என்கிற வாதம் சரியல்ல. அடுத்து ஒரு கவுன்சில் கலைக்கப்பட்ட பிறகு, அதே கவுன்சிலை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவது சட்ட விரோதமாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். 'சூபர் ஸீட்' ஆர்டர் என்பது ஒரு கவுன்சில் எந்த வகையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறதோ, அந்த வகையில் செயல்படுத்த முடியாமல் தடைப்படுத்தும் ஒன்றுதான். அது

எந்த வகையிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சில் மெம்பர்களுடைய பதவிக் காலத்தை எடுத்துவிடாது என்பது என் கருத்து.

மூன்று வருட காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சிலர்களுடைய பதவிக் காலம் இருக்கிறது. இடைக்காலத்தில் அரசாங்கம் கவுன்சிலைக் கலைக்கலாமே தவிர, மறு தேர்தல் வரை அந்தக் கவுன்சிலர்களுடைய பதவிக் காலத்தை எடுத்துவிட முடியாது என்பது என் கருத்து. அரசாங்கம் கவுன்சிலைக் கலைக்க உத்தரவு போடுகிறார்கள். அதை எதிர்த்து ஹைகோர்ட் கவுன்சிலை கலைத்தது தப்பு என்று தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டால், அப்போது அதன் நிலை என்ன? அந்தக் கவுன்சில் மீட்டும் தொடர்ந்து இயங்க ஆரம்பிக்கிறது. அதேபோலத்தான் இப்போதும் அந்தக் கவுன்சிலில் பதவிக் காலம் முடியும் வரையிலும் இந்த மசோதாவின் மூலம் இயங்க வைக்க முடியும் என்பது நிலை. அருப்புக் கோட்டை, திருநெல்வேலி ஆகிய நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்ததற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சில காரணங்களை நீங்கள் கேட்டால், உண்மையிலேயே உங்களுக்கு வியப்பாக இருக்கும். முன்பிருந்த அரசாங்கம், இந்த அவையில் அதற்கான காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கலாம். நகரசபைகள் அவற்றிற்கு என்ன பதில் அளித்தன என்பதையும் சொல்லியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். நான் இந்த நேரத்தில் அந்த நகரசபைகளைக் கலைத்ததற்கான காரணங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லாவிட்டாலும், ஒன்றிரண்டைச் சொல்கிறேன். அந்தக் காரணங்களுக்கு மாநகராட்சி மன்றங்கள் அனுப்பிய பதிலையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அருப்புகோட்டை நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் குற்றச்சாட்டும், பதில்களும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த நகராட்சி கவுன்சிலை ஏன் கலைக்கக்கூடாது என்பதற்கு ஒரு காரணம், 'பப்ளிக் ஹெல்த் லேபல் ஷெட்' சரியான முறையில் செப்பனிடப் படவில்லை என்பதாகும். அதற்கு அந்த நகராட்சி மன்றம் கொடுத்த பதில், 'அந்த ஷெட் இருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் இந்த ஷெட்டில் இதுவரை எந்தவிதமான ரிப்பேரும் இல்லை. அது நல்ல முறையிலேயே இருக்கிறது. வேண்டுமானால் நீங்களோ, அல்லது மாவட்ட ஆட்சி அதிகாரியையோ அனுப்பிப் பார்வையிட்டால் தெரியும்' என்பதாகும்.

இரண்டாவது காரணம், அங்கே ஒரு 'மெட்டர்னிடி சென்டர்' இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு பாயும் தலைகாணியும் வாங்கித் தரவில்லை' என்பதாகும். அந்த மெட்டர்னிடி சென்டர் ஏற்படுத்தப்பட்ட 18 வருடங்களாகவே அங்கே எந்தவிதமான பாயும் தலைகாணியும் வாங்கித் தந்ததில்லை. ஆனால், புதிதாக மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நகரசபை பொறுப்புக்கு வந்தவுடன் இதை ஒரு காரணமாகச் சொல்லிக் கலைக்க முன் வந்தார்கள். தாய்மார்கள் அங்கே தங்கி சிகிச்சை பெறுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலையம் அல்ல அது. வெளியிலிருந்து வருவார்கள்;

[திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தர பாரதி] [1967 மார்ச் 28

சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். அல்லது அங்குள்ள அதிகாரிகள் கூப்பிடுகிறவர்களின் வீட்டிற்கே சென்று தாய்மார்களுக்குச் சிகிச்சை செய்து வருவார்கள். இதைப்போலவே, இன்னொரு குற்றம். "அருப்புக்கோட்டையில் இருக்கக்கூடிய 'சானிடரி டிவிஷன்கள்' போதாது, புதிதாக ஒன்றைத் திறப்பது நல்லது" என்பது அந்த நகராட்சி மன்றத்தின் யோசனை. அதற்காக அந்த வருஷத்தில் 'பட்ஜெட் ப்ரொவிஷன்' ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆயினும், இந்த முடிவிற்கு நகராட்சி மன்றம் வந்தபோது அந்த நிதியாண்டில் நான்கு மாதங்களே மீதி இருந்தன. அடுத்த நிதியாண்டில் போதுமான ப்ரொவிஷன் செய்து கொள்ளலாம் என்பதாக நினைத்து இருக்கக்கூடிய டேபிள், மேஜை முதலியவற்றையே வைத்துக்கொண்டு ஒரு புதிய சானிடரி டிவிஷனை ஏற்படுத்தினார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நம்முடைய சட்டசபை விதிகள் 95-வது பிரிவைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

'At the second reading, the principle of the Bill and its general provisions may be discussed but not the details.'

இப்போது அவைமுன் இருக்கப்பட்ட திருத்த மசோதா இரண்டாவது வாசிப்புக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நேரத்தில் திருத்த மசோதாவைப் பற்றிப் பொதுப்படையாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேச வேண்டுமே தவிர, மேஜை, நாற்காலி தலைகாணி-பாய் என்றெல்லாம் விவரங்களுக்குப் போகக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தர பாரதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எதற்காக அதைக் குறிப்பிட்டேன் என்றால், இத்தகைய காரணங்களுக்காக நகரசபைகள் கலைப்பட்டு இருந்தால், நான் குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காகக் கலைத்திருந்தால், அது தவறு அல்லவா என்பதை யோசிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். இதற்கு முன்னாலே ஒரு அரசாங்கம் செய்த தவறைத் திருத்த முன்வந்ததற்காக நான் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதோடு மட்டுமல்லாமல், நகராட்சிச் சட்டத்தை முழுவதுமே மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாபற்றிப் புதிதாக நான் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை, என்றாலும், இந்த மசோதாவின் [illegible] தன்மையை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டவர்களில் நானும் [illegible] என்ற முறையிலே—இந்த [illegible]

1967 மார்ச் 28] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

கொள்ளுகின்றவர்களின் பட்டியலிலே என் பெயர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவது குறித்து பெருமையடைவதிலே நான் முன் நிற்கிறேன். சாதாரணமாக, ஒரு ஆட்சி, அதற்கு வேண்டாத எதையும் அழிப்பதற்குத்தான் முதலிலே வழி தேடி வைத்துக் கொள்ளும். இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் அப்படித்தான் கார்ப்பரேஷனைக் கலைப்பதற்கு வழியைத் தேடி வைத்துக்கொண்டு, உபயோகப்படுத்தாமல் வைத்துக்கொண்டிருந்தது. இந்த மசோதா, அழிக்கப்பட்ட ஒன்றை ஆக்குவதற்கு என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பண்பாடுதான் எனக்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருந்தது. அதனாலேதான் நான் இதை வரவேற்றுப் பேசுகிறேன். நீதிமன்றங்களிலே அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்குத்தான் இதுவரை மசோதாக்கள் வந்தன. ஆனால், தீர்ப்பிலே உள்ள ஒரு பகுதியை ஏற்க இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதிலே உள்ள இரண்டாவது அம்சம் என்னவென்றால், ஒரு கட்சியினுடைய ஆட்சி மாறி இன்னொரு கட்சியினுடைய ஆட்சி வந்திருக்கிறது. முன்னாலே இருந்த ஆட்சியினர் கொண்டுவந்த சட்டத் திட்டங்களிலுள்ள வேற்றுமைகளைப் புதிதாக ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மாற்றுவதிலே ஒன்றும் வியப்பில்லை, அதுதான் ஜனநாயக முறை. அப்படி வேற்றுமைகள் இருந்ததின் காரணமாகத்தான் மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறுபட்டவைகளாய் முன்பிருந்த ஆட்சியினருடைய திட்டங்கள், கொள்கைகள் இருந்ததால்தான்—அவற்றை மாற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மக்கள் ஆட்சியை மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் அத்தகைய வேற்றுமைகளை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாகச் சட்டத்திட்டங்கள் இருந்தால், அந்த ஆட்சி மாற்றப்படுகிறது என்பதைக் கண்டோம். அந்த மாற்றம் புரட்சிகரமான ஒரு மாற்றம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இன்று இந்த திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. முன்பு இருந்த அரசாங்கத்தினர் ஒன்றைக் கொலை செய்வதற்காக சட்டங்களைத் தயார்படுத்தி வைத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், இன்று ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் கொல்லப்பட்ட ஒன்றை உயிர்ப்பிப்பதற்காகச் சட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்த முனிசிபாலிடிஸ் சட்டம் ரொம்ப காலத்திற்கு முன்னாலேயே இயற்றப்பட்டது. அதிலே ஒரு புதிய பலத்தை இப்பொழுது சேர்த்து வைத்துக்கொள்வதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த மசோதா திருத்தப்படவேண்டிய காலத்தில்தான் திருத்தப்படுகிறது. எனவே நான் இதை வரவேற்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: அடுத்து, திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசுவார்கள். அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் யாரும் பேசவில்லை, என்றாலும் அவர்கள் சுருக்கமாகவே பேச வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிகளின் திருத்த மசோதாவைப்பற்றி ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். இந்தச் சிறிய திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதின் மூலம்

அந்த அளவுக்கு எல்லாவிதக் குறைபாடுகளையும் போக்கிவிட்டதாக நாம் கொள்ளமுடியாது. 1957-லே, 1962-லே இந்த நகராட்சிச் சட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு, பிறகு அந்த நடவடிக்கையைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அது கொண்டுவரப்படவில்லை. அந்தச் சட்டம் முழுவதையும் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, தேர்தலுக்கு சற்று முன்புதான் நகரசபைகளைக் கலைக்கும் உத்திரவு போடப்பட்டது. தேர்தலுக்கு முன்பு மட்டுமல்ல, தேர்தல் காலத்திலே கூட பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். இது செத்துப்போன விஷயம். இதை ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், என்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கூறக்கூடிய அளவுக்கு, நாங்கள் அதைச் சாகடித்தோம், அதைக் கொலை செய்தோம் என்ற முறையிலே மறைமுகமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலேதான் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கொலை செய்துவிட்டார்கள், அதை இப்பொழுது திருத்தியமைக்க முன்வந்திருக்கும்பொழுது அதை மாற்றியமைத்ததற்காகப் பாராட்டிப் பேசியிருக்கவேண்டும். திருநெல்வேலி நகரசபை, அருப்புக்கோட்டை நகரசபை இவற்றிற்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சார்ஜஸ், அதாவது காரணங்களைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். திரு. சௌடி. சுந்தர பாரதி அவர்கள் சொன்ன காரணம் நகரசபைக்குக் கொடுத்த காரணம். நகரசபைக் கூட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில் நடக்கவில்லை, கோரம் இல்லாத அளவுக்குப் போய் இருக்கிறது. அப்பாய்ன்மெண்ட் கமிட்டி, கான்ட்ராக்ட் கமிட்டி இவை சரியான முறையில் கூட்டப்படவில்லை. ஒழுங்கீனங்கள் நடந்து இருக்கின்றன. இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோரம் இல்லாமல் எத்தனை நகரசபைகள் நடக்கவில்லை? அது மாத்திரம் அல்ல, ஒழுங்கற்ற முறையிலே எப்படியெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்களென்று நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்திருக்கிறோம். கோரம் இல்லாத நகரசபை என்று சொல்கிற நேரத்திலே பார்லிமெண்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால், அதைக்கூட அடிக்கடி கலைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எத்தனை தடவைகள் பார்லிமெண்ட் கோரம் இல்லாமல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது, ஒத்துவைக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த மாதிரிக் காரணங்களைக் காட்டி நகரசபையைக் கொலைசெய்யக்கூடிய அளவுக்கு உத்திரவு இருப்பதை திருத்துவது மிகவும் அவசியம். இந்தத் தேர்தல் நேரத்தில், நகரசபை அதிகாரிகள் பொறுத்தவரையில் ஒரு தேர்ட் கிரேட் கமிஷனரை ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் கமிஷனராக மாற்றி மார்ச் மாதம் முதல் தேதியன்று இருந்து அவர் சார்ஜ் எடுத்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட பல விஷயங்கள் நடந்திருக்கின்றன, இதையெல்லாம் துருவித்துருவிப் பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது கிரேட் கமிஷனரான நான் கெஸடெட் ஆபீசர் ஒருவரை இரண்டாவது கிரேட் கமிஷனராக மாற்ற வேண்டுமானால், சர்வீஸ் கமிஷனைக் கேட்டு

அதனுடைய ஆலோசனைக்குப் பிறகுதான் கெஸடெட் அதிகாரியாக மாற்றியாகவேண்டும். அப்படியில்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள். இது போன்று எத்தனையோ இருக்கின்றன. திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற சம்பவங்களுக்குக் கொஞ்சமும் இடம் கொடுக்காமல் கவனம் செலுத்த வேண்டும். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களைக் கலைக்கவில்லையா, பஞ்சாயத்துப் போர்டுகளைக் கலைக்கவில்லையா என்று. ஆகவே, நகரசபை மாத்திரம் அல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளையும் கையாடல் தவறு, ஒழுங்கற்ற முறையிலே நடந்த தவறு, இவை தவிர மற்றவை எவை இருந்தால் அவைகளை மீண்டும் இயங்கச் செய்யக்கூடிய அளவுக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அவை முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற திருத்த மசோதா ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டு விட்ட ஒரு அக்கிரமத்தைத் திருத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகும். முன்னாலே இருந்த ஆட்சியினருக்குக் கறை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல; அவர்கள் பேரில் அவர்கள் செய்த நடவடிக்கையால் ஏற்பட்ட கறையை துடைப்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றமும், அதைப்போல் வேறு பல நகராட்சி மன்றங்களும் தங்களுடைய வேலைகளைச் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவை எல்லாம் கலைக்கப்பட்டன. அவைகள் கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில், இந்த அவையில் எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களும், வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், “இது ஜனநாயகத்திற்கு மிகவும் கேடு செய்கின்ற நடவடிக்கை ஆகும்; உள்ளாட்சி மன்றங்களை வாழவிடாமல் தடுக்கின்ற நடவடிக்கை ஆகும்; அரசியல் ஆதிக்கத்தை எல்லாத் துறையிலும் புகுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அமைந்தது ஆகும்; இந்த விதத்தில் செய்யப்படுவது தவறான போக்கு” என்றெல்லாம் வாதிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வாதிட்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணங்கள் சொல்லப்பட்டனவோ, அந்தக் காரணங்களைவிட மிகக் கடுமையானதும், மிக மோசமானதுமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த நகராட்சிகள் ஆளுகின்ற கட்சியை ஆதரிக்கின்ற காரணத்தால், கலைக்கப்படாமல் இருந்த நகராட்சிகள் பற்றி எல்லாம் மதிப்பு மிக்க நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இவற்றை எல்ல்லாம் ஆளும் கட்சியினர் காதிலே போட்டுக் கொள்ளாதது மட்டுமல்லாமல், திருநெல்வேலி

நகராட்சி மன்றத்தினர் வழக்கு தொடுத்த நேரத்திலே அந்த வழக்கிலே முதலிலே திருநெல்வேலி நகராட்சியைக் கலைத்தது தவறு என்று தீர்ப்புக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு அப்பீலுக்குச் சென்றார்கள். இப்போது இங்கு பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், "ஹைகோர்ட்டில் முடிவாகி விட்ட பிறகு நீங்கள் அதிலிருந்து மாறுவதற்காக அல்லது விலகுவதற்காக, அல்லது தப்பித்துக் கொள்வதற்காக ஒரு புதிய சட்டத்தை உருவாக்கினால், அது நீதியையே ஒரு பக்கத்திலே திருப்பி விடுவதாகாதா" என்று கேட்டார்கள். ஹைகோர்ட்டினுடைய தீர்ப்புக்கு நாங்கள் தலைவணங்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் கடைசி நீதிமன்றம் பொதுமக்கள்தான் என்பதை நாம் யாரும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. கடைசி நீதிமன்றத்திலே என்ன தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வெகு உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுமக்கள்தான் கடைசி நீதிமன்றம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற நேரத்தில் பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்கள் இருக்கின்ற சட்டமன்றம், பொதுமக்கள் சார்பில் கடைசி நீதி மன்றமாக அமையும். ஆகையினால் இந்த மசோதா நீதி வழங்குவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவே தவிர, அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்களில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல.

நாம் ரொம்ப நாட்களாக தவறான ஒரு கருத்தை மனத்திலே வைத்திருக்கிறோம். தீர்ப்பு என்றாலே நியாயந்தான் என்று எண்ணிக்கொள்கிறோம். •தீர்ப்பு என்பதே நியாயமாக இருக்குமானால், ஒரு கோர்ட்டில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பும் அதற்கு மேல் கோர்ட்டில் அளிக்கப்படும் தீர்ப்பும் ஒரே விதமாக இருக்க வேண்டும்; ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கும், அறுபது வருஷங்களுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளுக்கும் மாறுபாடுகள் இருக்க நியாயமில்லை. ஏனென்றால் நீதி என்பது நிலையானது. ஆகையினால், தீர்ப்பு என்பது அந்த நேரத்தில் நீதிமன்றத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற தகவல்கள் அடிப்படையில் அவர்கள் எடுக்கின்ற முடிவே தவிர, அதுதான் நீதி, அதற்கப்பாலே நீதி கிடையாது என்று நம்மை நாமே குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. ஆகையினால் இந்த மசோதாவுக்கும், ஹைகோர்ட்டில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்றோ, தீர்ப்பை மீறிச் செல்லுகிறோம் என்றோ யாரும் கருதுவதற்கில்லை என்பதைத் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தும் வாதிக்கப்பட்டது. 'முன்னாலே இருந்த சர்க்கார் செய்ததை எல்லாம் மாற்றுவது என்று தீர்மானித்து விட்டீர்களா?' என்று வாதிடப்பட்டது. இரண்டு நாளைக்கு முன்னாலே, ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் செய்ததைத்தான் செய்கிறோம் என்று சொல்லும்போது அதையேதான் செய்ய வேண்டுமா என்று வாதிக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து, என்னுடைய நண்பர்கள்

என்ன குற்றம் சுமத்துவது என்று தெரியாமல் கொஞ்சம் திகைப்பில் இருக்கிறார்கள் என்பது விளங்குகிறதே தவிர, மற்றபடி ஒன்றுமில்லை. மாற்ற வேண்டியது எது, மாற்றப்பட வேண்டாதது எது, என்று அறிந்து கொள்ளுகின்ற வேளையிலே ஒரு பக்தர் ஆண்டவனுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அம்மாதிரி நான் உங்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வது, நாங்கள் ஒன்றை மாற்றுகின்ற நேரத்தில் நீங்கள், முன்னாலே இருந்தவர்கள் செய்ததை மாற்றுவது என்று எண்ணிக் கொள்ளாமல், மாற்றப்படத்தக்கதா என்பதை மட்டும் ஆராயவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அந்த நேரத்தில் திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடுங்கள். அந்த நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவர்கள் காங்கிரஸ் அரசினர் என்பதைக் கூட மறந்து விடுங்கள். ஒரு நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கும் போதுமான காரணங்களோடு, திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டதா என்பதைப்பற்றி இங்கே உட்கார்ந்து என்னை எதிரில் வைத்துக் கொண்டு தீர்ப்பளிப்பது கொஞ்சம் கடினமாக இருந்தால், பிற்பகல் நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தின் பேரில் சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால் அது தன்னுடைய நடவடிக்கைகளைச் செம்மையாக நடத்திக்கொண்டு செல்ல முடியவில்லை என்று காட்டப்பட்டது. முனிசிபாலிடிகள் என்னென்ன நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்பது முனிசிபாலிடி சட்டத்தின்படி பார்ப்பீர்களானால், என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதிலே மிக முக்கியமானவை--

'Duty to maintain water supply, drainage, scavenging, tax collecting and spending'.

இவைகளைச் செய்வதிலே ஒரு முனிசிபாலிடி குந்தகம் ஏற்படுத்தியிருக்குமானால், அதைக் கலைக்க வேண்டுமென்று சொல்வீர்களானால், அது நியாயத்தின் அடிப்படையில் நடந்தது என்று சொல்லலாம்.

மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டாக திருநெல்வேலி முனிசிபாலிடியின் மீது சாட்டப்பட்டது அதனுடைய கூட்டங்கள் ஒழுங்காக நடக்கவில்லை என்பது. இந்த மன்றத்தில் நிரம்ப வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள், இரண்டு தரப்பிலும். முனிசிபாலிடி கூட்டம் குழப்பம் இன்றி நடந்து தீரவேண்டும்; அப்போதுதான் அந்த முனிசிபல் நிர்வாகம் அல்லது முனிசிபாலிடி கலைக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், குழப்பம் நேரிட்டால் முனிசிபல் சேர்மன் என்ன செய்யலாம் என்ற விதிகள் முனிசிபல் சட்டத்தில் இருக்க நியாயம் இல்லை. முனிசிபல் கூட்டங்களில் சிற்சில வேளைகளில் வேண்டுமென்றே குழப்பத்தை உண்டாக்கினால், குழப்பம் செய்கின்றவர்களை வெளியேற்றலாம் என்ற அதிகாரம் முனிசிபல் நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும், மூன்று கூட்டங்கள், நான்கு கூட்டங்கள் கூட்டத்திற்கு வரக்

கூடாது என்று உத்தரவிடுகின்ற அதிகாரம் தலைவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதில் இருந்தும் நகராட்சிச் சட்டத்தை எழுதியவர்கள் குழப்பங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. நம்முடைய நாடு கொஞ்சம் வெப்பம் அதிகமாக இருக்கும் நாடு; உணர்ச்சிகள் கொஞ்சம் அதிகமாக வரும்; உணர்ச்சிகள் வேகமாக வரும்; நீண்ட நேரம் இருக்கும். குளிர் மிகுந்த நாட்டில் உணர்ச்சிகள் அதிகமாக வராது. வெப்பம் மிகுந்த நமது நாட்டில் நகராட்சி மன்றங்களில் மட்டுமல்ல; பாராளுமன்றத்திலும் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. குழப்பம் ஏற்பட்டால், கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் அரசு தீர்ப்புக் கொடுத்தால், பாராளுமன்றம் ஒரு மாதத்திற்கு ஆறு தடவையாவது கலைக்கப்பட வேண்டும். ஆகையினால் திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைத்ததற்கு, நகரசபைக் கூட்டங்கள் நடத்தியதில் குழப்பம் ஏற்பட்டது என்று காட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டை நீதி மன்றத்தில் வாதிட்டதோடு விட்டு விடுங்கள்; ஆனால் சட்டமன்றத்தில் அவைகளுக்கு அடிப்படை விவாதங்கள் எழுகின்றன. அப்படித்தான் குழப்பம் ஏற்பட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்கும், மருத்துவ மனைக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்களா? ஒன்றுமில்லை. அவரவர்கள் கூட்ட நடவடிக்கை முடிந்தவுடன் தோளின் பேரில் கை போட்டுக்கொண்டு 'எப்படி நான் சொன்னது? எப்படி நீ சொன்னது?' என்று பேசிக்கொண்டு ஒழுங்காக வீட்டுக்குச் சென்றார்களே தவிர, பெரிய விபத்து ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. குறிப்பிட்டிருக்கிற கால அளவில் 53 கூட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதிலே சர்க்கார் கூறியபடி குழப்பங்கள் ஏற்பட்ட கூட்டங்கள் ஏழு. 53-கூட்டங்கள் நடந்ததிலே 7 கூட்டங்களிலே குழப்பம் நடந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த நகராட்சி கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு அரசு, அதிலும் மதிப்பு மிக்க நண்பர்கள் எல்லாம் இடம் பெற்றிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசு தீர்மானித்து முடிவு எடுத்திருக்குமானால், அது காலத்திற்கும் அவர்களுக்குப் பழியாக இருக்குமே, அவர்கள் பேரில் உள்ள அந்தப் பழியைத் துடைப்பது நண்பர்கள் கடமை அல்லவா என்ற முறையில் இந்த மசோதா வருகிறதே தவிர, ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு பழைய மெம்பர்களை மறுபடியும் முனிசிபல் கவுன்சிலில் வைத்துக் கண்குளிரப் பார்ப்பதற்காக என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை.

அதிலிருந்து பல நகராட்சிமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்போது நாம் கண்குளிர காண்கிற அளவு சட்டமன்றத்தில் கூட வந்து அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இது, நம் அற்ப ஆசைக்காக கொண்டு வருவதல்ல. பின்னால் நம் பேரன்மார் காலத்தில் திருநெல்வேலி நகராட்சிமன்றம் கலைக்கப்பட்டதற்கான காரணங்கள் என்ன என்று படித்துப் பார்ப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பின்னால் வருகிற சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இதைப் படிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். திரு. விநாயகம் அவர்களின் பேரனும், திரு. கருத்திருமன் அவர்களின் பேரனும் படித்துப்

பார்த்தால், என் தாத்தா காலத்தில் இந்த அக்கிரமம் நடந்திருக்கிறதே, இவர்கள் வாய் மூடிக் கொண்டிருந்தார்களா என்று பின்னால் வருகிறவர்கள் கேலி பேசுவார்கள் என்பதற்காக, அந்த அக்கிரமத்தைத் துடைக்கிறோமே தவிர, முனிசிப்பாலிட்டியை மறுபடியும் கூட்டிப் பார்ப்பதால், பெரு மகிழ்ச்சி வந்துவிடும் என்பதற்காக அல்ல.

நம் நண்பர் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன வாக்யம்பற்றி திறமையாக வாதாடினார்கள். அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர் என்று கருதுகிறேன். நல்ல வெற்றி பெறுவார் வழக்கறிஞர் துறையில் என்று நம்புகிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள், அப்படிக் கிடையாது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட் தீர்ப்பில் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று தனியாக ஒன்று கிடையாது. ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்ட் இது, ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் இது என்று பாகுபாடு செய்து பிரிப்பதில்லை. வழக்கறிஞர்கள்தான் அதை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தமில்லை. வழக்கறிஞர்கள் அல்லாதவர்கள் கூட சட்டத்தை ஓரளவு அறிந்திருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நான் அறிந்திருக்கிற அளவில், எந்த ஜட்ஜ்மெண்டிலும் இது தீர்ப்பு, இது ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று பிரிப்பதில்லை. நாம்தான் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதையும் நம் பகுத்தறிவை உபயோகப்படுத்தி இதில் தீர்ப்பு எது, ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் எது என்று நாம் பிரித்துப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் செய்த தவறு கொஞ்சம் பகுத்தறிவோடு அந்த ஜட்ஜ்மெண்டை பார்த்ததுதான். அதனால் அவர்கள் இதில் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் ஏராளமாக இருப்பதை நான் முழுவதையும் படித்துக் காட்டி உங்களுக்கு சலிப்பு உண்டாக்கப் போவதில்லை. ஆனால் வேறு ஒரு உறுப்பினர், ஹைகோர்ட்டில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு மாறாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். நான் முதலில் சொன்னபடி காங்கிரஸ் அரசுக்கு பழி வரக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடும், உயர்நீதிமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பின் அடிப்படையில் நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவுந்தான் இந்த மசோதா வருகிறது என்பதை நான் விளக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் திருநெல்வேலி நகராட்சிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு வழக்குகள். ஒன்று, கீழ்கோர்ட்டில், ஹைகோர்ட்டில் ஒரு கோர்ட்டில் நடந்தது. இன்னொன்று மேல் கோர்ட்டில் நடந்தது. இதுபற்றி விரிவாக படிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பம் உள்ளவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்வேன், திருநெல்வேலி நகராட்சிமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு போதுமான காரணங்கள் இருந்தனவா என்றால் விதிவாக ஆராய்ந்து தீர்ப்பளித்த ஒரு தீர்ப்பு, ஜஸ்டிஸ் திரு. கைலாசம் அவர்கள் தீர்ப்பில் அதை விரிவாகப் பார்க்கலாம். சர்க்கார் அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்தார்கள். எந்த அடிப்படையில் அப்பீலுக்கு போனார்கள் என்றால், திருநெல்வேலி

நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு போதுமான காரணங்கள் இருந்தனவா இல்லையா என்பதல்ல, கலைக்கிற அதிகாரம் எங்களுக்கு உண்டா இல்லையா என்பது. செக்ஷன் 41 (1) படி நடந்திருக்கிறோமா இல்லையா என்றுதான் அப்பீலுக்கு போனார்கள். உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி அவர்கள் அந்த ஒரு பிரச்சினைக்குத்தான் தீர்ப்பை வழங்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டு ஜட்ஜ் மெண்ட்களையும் ஒன்றாக படித்துப் பார்ப்பார்களேயானால், அந்த நகராட்சிமன்றம் பற்றிய முழு வரலாறும் நமக்குக் கிடைக்கும். நீதிபதி திரு. கைலாசம் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பில் திருநெல்வேலி நகராட்சிமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு போதுமான காரணங்கள் இல்லை என்று, சொன்னார்கள். அதற்கு மேல் அப்பீல் போனபோது உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி அவர்கள் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு அக்கறையில்லை, போதுமான காரணம் இருக்கிறதா இல்லையா அதை இந்த கோர்ட் கவனிக்கத் தேவையில்லை. சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். அதிகாரம் இருக்கிறது என்றுதான் தீர்ப்பளித்தார்களே தவிர, கலைப்பதற்கு போதுமான காரணம் இருக்கிறதா என்று எங்களை கேட்பார்களானால், இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன் என்று அந்தத் தீர்ப்பில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியைத்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது இல்லாமல் கூட அந்தத் தீர்ப்பு அமைந்திருக்கலாம். ஜஸ்டிஸ் அனந்தநாராயணன் அவர்கள் இந்தத் தீர்ப்பை இதைவிடச் சுருக்கமாகக் கூட கொடுத்திருக்க முடியும். செக்ஷன் 41 (1) படி இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு இந்த சர்க்காருக்கு போதுமான அதிகாரம் இருக்கிறது, அதற்கு மேல் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை என்று இந்தத் தீர்ப்பை முடித்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் இதையும் சொல்லி வைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் காரணமாகத்தான், இந்தப் பகுதியையும் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் படித்துக் காட்டுகிறபோது அது ஸ்ட்ரிக்சர்ஸா அல்லது ஜட்ஜ்மென்டாக இருக்கிறதா என்பதை வழக்கறிஞர்கள் மட்டுமல்லாமல் அந்தப் பாக்கியத்தைப் பெறாத நாம் எல்லோரும் கூட எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் ஜட்ஜ்மெண்டில் ஒரு பகுதியில் சொல்கிறார்கள்.

If an objective test were to be attempted, the impugned order of supersession could not be defended. The Municipal Council met sufficiently, frequently and transacted business at a member of meetings so that objectively viewed, the break-up- in disorder of these seven meetings may not be any justification for the drastic step of supersession.

ஜட்ஜ்மெண்டில் அவர்கள் வார்த்தைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்த தேவையில்லை.

for the step of supersession என்று சொல்லியிருக்கலாம்.

Admittedly, the other two charges are quite minor ones. Hence if the satisfaction of the Court were relevant, the appeals would have to fail. எங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லாததால், போனால் போகட்டும் என்று வழுக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கோர்ட்டுக்கு அந்த அதிகாரம் தரப்படுமானால், கோர்ட்டின் கருத்தை அறிந்து கொள்வது பொருத்தமானது என்று கருதுவீர்களானால், The appeals would have to fail. சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள அப்பீல் மனு தோற்றுப் போகவேண்டியது தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுதான் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று சொன்னது இதைத்தான் மனதில் வைத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதற்குத்தான் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்ற பொருள் பொருந்தும். இது போதாது என்று இன்னும் கொஞ்சம் கடுமையான வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எனக்கே படிக்க என்னவோபோல் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு உரிமையாளர்களாக இருந்த சர்க்கார் தரப்பில் இருந்தவர்கள் படித்தார்களானால், என்னைவிட அவர்கள் வேதனைப்படுவார்கள். The wisdom or unwisdom of such a measure does not concern the Court. இது புத்திசாலித்தனமான காரியமா, புத்திசாலித் தனமல்லாத காரியமா என்பதைப்பற்றி இந்தக் கோர்ட்டுக்கு அக்கறையில்லை. இதைவிட ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் வேறு என்ன இருக்க வேண்டும்? ஒரு தடவைதான் கன்னத்தில் அடித்தீர்கள், இந்தக் கன்னம் காலியாகத்தானே இருக்கிறது என்பது போல், தீர்ப்பு எங்கள் பக்கம்தான் என்று சொன்னால், என்ன வார்த்தைகள் இருக்கின்றன? The wisdom or unwisdom of such a measure. ஒரு சர்க்கார் எண்ணி, எண்ணி வெட்கப்பட வேண்டிய வார்த்தைகள் அதில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

Certainly, the supersession is a drastic step, and it could very well be argued that the material aduced hardly furnished a justification for such a procedure, which would interfere with the democratic process of Local Self-Government, for as long a period as two years. என்று சொல்லிவிட்டு But that is a matter for the State, and it may even now be open to Government to reconsider whether this step is really justified, and essential in the public interest.

இதில் நீதிபதி அவர்கள், இப்போதுகூட காலம் கடந்துவிடவில்லை, சர்க்கார் இப்போதாவது யோசித்துப் பார்த்து இது 'ஜஸ்டிஃபைடா', நியாயத்தின் அடிப்படையில் உள்ளதா? essential in the public interest பொது மக்களின் நலனுக்கு ஏற்றதாக என்று பார்த்து சர்க்கார் இப்போதுகூட மறு பரிசீலனை செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் என்றால் காங்கிரஸ் சர்க்காரை மட்டும் குறிப்பிடாது. சர்க்கார் என்பது நிரந்தரமானது. ஆகவே, நீதிபதி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன அறிவுரையை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு இந்த சர்க்கார்

அதை மறுபரிசீலனை செய்ய சர்க்கார் சில வேளைகளில் தவறாக நடந்து கொண்டாலும் அதை எடுத்துச் சொன்னால் தன்னைத் திருத்திக் கொள்ளும் என்று உலகத்திற்கு மெய்ப்பிப்பதற்காகத் தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவது. இன்னும் கடைசியில் அவர்கள்

In our opinion, these submissions are relevant, and may be appropriately considered by the Government in due course என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் கொஞ்சம் காலம் எடுத்துக் கொண்டு மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

We have taken the ' due course '

Due course மட்டுமல்ல.

We have also gone through the due process.

ஆகவே, இப்போது அதை எடுத்துப் பார்த்துக் கொள்வது நியாயத்தின் அடிப்படையில் உள்ளது. அதுவும் எதற்காக என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

For mitigating the severity of the remedy now applied, seeing that the statute clearly gives them the discretion to do so.

அதைச் செய்வதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, போதுமான காலம் தருகிறேன், இந்த அநீதியைத் துடைத்து விடுங்கள் என்று உயர்நீதிமன்றமே நமக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறபோது அந்த அறிவுரைக்கு ஏற்றபடி நியாயத்தின் அடிப்படையில் அமைகிற அரசு நடக்கவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் காரணமாகத் தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

ஆக, இதை மறுபடியும் சுருக்கிச் சொல்லுவதானால், ஒன்று, தவறு நடந்துவிட்டதைத் திருத்துவதற்கு இந்த மசோதா; இரண்டாவது, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கிற பழியைத் துடைக்க இந்த மசோதா; மூன்றாவது, நீதி மன்றத்தார் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிற நியாயத்தின் அடிப்படையில் அரசு நடக்க வேண்டுமென்ற பொது நிலைமையை ஒப்புக்கொண்டதற்கு இந்த மசோதா. இந்த மூன்று பெரிய காரணங்களைவிட வேறு காரணங்களைச் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கூறி, இநத மசோதாவை இந்த மன்றம் அந்த நோக்கத்தோடு அணுகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த முனிசிபல் தேர்தல்கள் எப்போது வரப்போகின்றன என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அடுத்த முனிசிபல் தேர்தல்கள் எப்போது வர இருக்கின்றன என்று கேட்டதற்கு இரண்டு நோக்கங்கள் இருக்கலாம். ஒன்று, எப்போது என்று

தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கம் இருக்கலாம். இரண்டாவது, விரைவில் வருவதாக இருந்தால், இது எதற்காக என்று கருதலாம். அடுத்த முனிசிபல் தேர்தல் எவ்வளவு விரைவில் வரும் என்று இன்னும் தீர்மானிக்காமல் இருப்பதால், இது இப்போது தேவை என்று கருதினோம்.

முழுமுதல் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரிவு, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

முதலாவது பிரிவு, முன்னுரை, நெடுந்தலைப்பு முதலியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU. S. MADHAVAN : Sir, I move—

' That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 2 of 1967) be passed.

தீர்மானம் பேரவையின் குரல்வாயிலான முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது என மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று எதிர்க்கட்சியினர் தெரிவித்தனர்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதா, இல்லையா என்பதில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியினர் வாக்குகளை எண்ணிப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கருதுவதால், இப்போது மணி அடித்து, கதவுகளைச் சாத்தி, வாக்குகளின் எண்ணிக்கையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அவரவர்களுக்கு உரிய இடத்தில் உட்கார்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். (மணி அடித்து முடிந்த பிறகு) இனிமேல் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உள்ளே வர அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவை மண்டபத்தில் கதவுகளையெல்லாம் இப்போது சாத்திவிட வேண்டும்.

தீர்மானம் மறுபடியும் குரல் வாக்கு மூலம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது என மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வாக்களித்தனர் :—

ஆதரித்த உறுப்பினர்கள்

1. புலவர் கா. கோவிந்தன்.
2. திரு. மு. அலங்காரம்.
3. திரு. எம். ஆனந்தன்.

4. திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி.
5. திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை.
6. திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.
7. திரு. எஸ். கணேசன்.
8. திரு. அ. ஆறுமுகம்.
9. திரு. எஸ். ஆறுமுகம்.
10. திரு. ஆலடி அருணா.
11. திரு. கு. ஆண்டி என்ற குருசாமி.
12. திரு. எம். சி. பாலன்.
13. திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்.
14. திரு. ஜெ. பெல்லி கௌடர்.
15. சி. கே. சின்னராஜி கவுண்டர்.
16. திரு. மு. சின்னசாமி.
17. திரு. வி. சின்னசாமி.
18. திரு. ந. தருமலிங்கம்.
19. திரு. சு. ம. துரைராஜ்.
20. மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்.
21. மதிப்பிற்குரிய திரு. மு. கருணாநிதி.
22. மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன்.
23. மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி.
24. மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து.
25. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
26. திரு. இராம. அரங்கண்ணல்.
27. திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி.
28. திரு. எஸ். முருகையன்.
29. திரு. எம். எஸ். மணி.
30. திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்
31. திரு. பழனிவேல் ராஜன்.
32. திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்.
33. திரு. ஆ. துரையரசன்.
34. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
35. திரு. கே. கோவிந்தராசுலு.
36. திரு. ஆ. கோவிந்தராசன்.
37. திரு. டி. இராசரத்தினம்.
38. திரு. இ. ஜயராமன்.
39. திரு. ஆ. கு. மூர்த்தி.

40. திரு. எம். ஆர். கண்ணன்.
41. திரு. எம். கண்ணப்பன்.
42. திரு. ஆ. கருப்பையா.
43. திரு. தே. கேசவலு.
44. திரு. கொளத்தூர் கோதண்டப்
45. திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
46. திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
47. திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
48. திரு. அ. கிருஷ்ணன்.
49. திரு. நா. கிருட்டிணன்.
50. திரு. ஆர். நல்லமுத்து.
51. திரு. பெ. மலைச்சாமி.
52. திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்.
53. திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்ணாண்டோ.
54. திரு. பி. துரைராஜ்.
55. திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்.
56. திரு. பி. எஸ். மணியன்.
57. திரு. மூ. மாரிமுத்து.
58. திரு. ரா. ரா. முனுசாமி.
59. திரு. ஏ. முனியாண்டி.
60. மதிப்பிற்குரிய திரு. செ. மாதவன்.
61. மதிப்பிற்குரிய திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
62. மதிப்பிற்குரிய திரு. மா. முத்துசாமி.
63. திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்.
64. திரு. என். ராஜாங்கம்.
65. திரு. மா. இராசாங்கம்.
66. திரு. ஏ. சுவாரிஸ்.
67. திரு. பு. செ. முத்துசெல்வன்.
68. திரு. நா. நாச்சிமுத்து.
69. திரு. பா. நாகலிங்கம்.
70. திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்.
71. திருமதி சு. குப்பம்மாள்.
72. திருமதி வீ. ப. பழனியம்மாள்.
73. திரு. இரா. நாராயணன்.
74. திரு. மு. க. அ. நடராசன்.
75. திரு. ஜி. நடராசன்.

64971
D
V211,31'N67
N67.1-9

76. திரு. இ. எம். நடராசன்.
77. திரு. எஸ். பி. பச்சையப்பன்.
78. திரு. சி. பழனி.
79. திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்.
80. திரு. எம். கோபால்.
81. திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்.
82. திரு. பி. என். பரமசிவ கவுண்டர்.
83. திரு. பெ. பெரியசாமி.
84. புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்.
85. திரு. டி. பொன்னுமலை.
86. திரு. ஏ. எம். ராஜா.
87. திரு. க. மு. ராஜகோபால்.
88. திரு. சு. துரைசாமி.
89. புலவர் க. முருகையன்.
90. திரு. டி. ஏ. ராஜவேலு.
91. திரு. க. ந. ராமச்சந்திரன்.
92. திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன்.
93. திரு. மு. ராமன்.
94. திரு. ஒ. பி. ராமன்.
95. திரு. வ. க. இராமராசன்.
96. திரு. இ. ராமசாமி.
97. திரு. ஜே. எஸ். இராசு.
98. திரு. மு. இரத்தினசபாபதி.
99. திரு. கே. என். சாமிநாத கவுண்டர்.
100. திரு. பி. எஸ். சந்தானம்.
101. திரு. என். சங்கரய்யா.
102. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து
103. திரு. க. ரா. நல்லசிவம்.
104. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா.
105. டாக்டர் ஹபிபுல்லா பேக்.
106. திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.
107. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.
108. திரு. கோ. பாரதி மோகன்.
109. திரு. கே. என். குமாரசாமி.
110. திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம்.
111. திரு. சோ. அழகர்சாமி.

112. திரு. எம். அப்துல் கபூர்சாகிப்.
113. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்.
114. திரு. ப. சீனிவாசன்.
115. திரு. எம். பூபதி.
116. திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி.
117. திரு. எம். சுரேந்திரன்.
118. ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது.
119. திரு. கே. பி. எஸ். மணி.
120. திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்.
121. திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்.
122. திரு. சி. கோவிந்தராஜன்.
123. திரு. பி. வேலுசாமி.
124. திரு. இரெ. இளம்வழுதி.
125. திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா.
126. திரு. கே. வி. சுப்பையா.
127. திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்.
128. திரு. வி. எஸ். சண்முகம்.
129. திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்.
130. திரு. மு. ச. சிவசாமி.
131. திரு. ந. சோமசுந்தரம்.
132. திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்.
133. திரு. மு. வேதாசலம்.
134. திரு. என். மருதாசலம்.
135. திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்.
136. திரு. க. ந. சிவபெருமாள்.
137. திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்.
138. திரு. டி. தங்கப்பன்.
139. திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்.
140. திரு. எஸ். கே. வடிவேலு.
141. திரு. என். வரதராஜன்.
142. திரு. ந. வீராசாமி.
143. திரு. சி. வே. வேலப்பன்.
144. திரு. ஏ. வெள்ளத்துரை.
145. திரு. சொ. கோவிந்தராசன்.
146. திரு. வெ. முனுசாமி.
147. திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்.

148. திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்.
149. திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம்.
150. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
151. திரு. கரு. சீமைச்சாமி.
152. திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்.
153. திரு. கே. போஜன்.
154. திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா.
155. திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்.
156. திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்.
157. திரு. கே. எம். ராமசுவாமி கவுண்டர்.
158. திரு. ரா. ரெத்தின தேவர்.
159. திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.
160. திரு. வி. தவமணிதேவர்.
161. திரு. பி. வேங்கடசாமி.
162. திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்.

எதிர்த்த உறுப்பினர்கள்

1. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.
2. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்.
3. திரு. கே. விநயகம்.
4. திரு. எஸ். ராமலிங்கம்.
5. திரு. பி. எம். முனிசாமி கௌண்டர்.
6. திரு. எஸ். ஏ. ராஜமன்னர்.
7. திரு. எ. ஒய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்.
8. திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு.
9. திரு. ஆர். விஜயரகுநாத தொண்டமான்.
10. திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை.
11. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
12. திரு. கே. சகாதேவ கவுண்டர்.
13. திரு. அ. செல்லா கவுண்டர்.
14. திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்.
15. திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம்.
16. திரு. பி. ஜயராஜ்.
17. திரு. வை. சுவாமிநாதன்.
18. திரு. பா. தம்பி நாயக்கர்.
19. திரு. ந. தீர்த்தகிரி.
20. திரு. டி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்.

21. திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா.
22. திரு. ரா. கனகசபை.
23. திரு. கோ. பூவராகன்.
24. திரு. அ. சிதம்பரநாத நாடார்.
25. திரு. இல. பலராமன்.
26. திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்.
27. திரு. வ. ஜார்ஜ்.
28. திரு. மு. கந்தசாமி படையாச்சி.
29. திரு. ஆர். கருப்பையா.
30. திரு. நா. காசிராமன்.
31. திரு. ப. மகாதேவன்.
32. திரு. அ. மாரிமுத்து.
33. திரு. டி. மார்டின்.
34. திரு. க. முருகேசன்.
35. திரு. தோ. மு. நல்லசாமி.
36. திரு. சி. நஞ்சன்.

நடுநிலை வகித்த உறுப்பினர்கள்—எவருமில்லை.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: (இப்பொழுது) இந்த வாக்கெடுப்பின் முடிவை செயலாளர் அவர்கள் என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பின்வருமாறு:

ஆதரித்த உறுப்பினர்கள்	162
எதிர்த்த உறுப்பினர்கள்	36

நடுநிலை வகித்த உறுப்பினர்கள்—எவருமில்லை.

தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா 2/1967) இந்தப் பேரவையிலே சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. அ. சிதம்பர நாடார்: ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை, நேற்று தங்களுக்கு ஒரு பாராட்டு விழாவில் . . .

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 6-வது விதியைப் படிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே கூறியிருப்பது, ஒழுங்குப் பிரச்சினை எடுக்கவேண்டுமென்றால், நேற்று நடந்ததைப் பற்றி இன்று எடுக்க முடியாது. இன்று அவையில் நடவடிக்கை நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது உடனடியாக எடுத்தாக வேண்டும். ஆகையால் நேற்றைய காரியங்களைப் பற்றி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்த அலுவல்.

(இ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை (தகுதியின்மை நீக்கல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 3/1967).

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என் அண்ணாதுரை : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை (தகுதியின்மை நீக்கல்) மசோதாவை (சட்டப் பேரவை மசோதா 3/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்".

என்று நான் முன்னுரைக்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை வேற்றப்பட்டன.

அட்டவணை.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து அட்டவணை, அதற்கு ஒரு திருத்தம் இருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள்.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Sir I move the following amendments :—

In the Schedule, in item 2, for "Whip" wherever it occurs substitute "Government Whip".

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : அரசினர் திருத்தம் 'கொறடா' என்ற சொல் (விப்) வருகிற இடங்களிலெல்லாம் 'அரசினர் கொறடா' என்று திருத்தி வாசித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது. இந்தத் திருத்தத்தை இப்பொழுது அவை முன்பு வைக்கிறேன். திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமா என்பது கேள்வி.

திருத்தப்பட்ட அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

திருத்தப்பட்ட அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

நெடுந்தலைப்பு, முன்னுரை, முதல் பிரிவு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : 'தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை (தகுதியின்மை நீக்கல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 3/1967), திருத்தப்பட்டபடி, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்' என்று பிரேரேபிக்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா, திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 25th March 1967.

(5) கவர்னர் பேருரையின் மீது விவாதம். —தொடர்ச்சி.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த அலுவல், கவர்னர் உரைமீது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். அதற்கு முன்னால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். எஸ். மணி அவர்களின் நன்றி உரைக்குப் பல திருத்தத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றன. அந்த திருத்தத் தீர்மானங்களை (Amendments) மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் படித்து, அவைமுன் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முதலில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தோ. மு. நல்லசாமி தன்னுடைய திருத்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிவார். முற்பகல் 11 30

THIRU T. M. NALLASAMY : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

"but regret to note—

(1) that no reference has been made to the abolition of Basic Land Revenue from the next fasli;

(2) that no reference has been made to any scheme for provision of Free Education at University level;

(3) that no concrete measures have been formulated for bringing down the price level as promised; and

(4) that no positive steps have been outlined for solving the Food problem, particularly to reduce the prices of food grains and improve the supplies of food grains to the people.'

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I second the amendment.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும் :—

'இருப்பினும், இந்தப் பேருரையில் உணவுப் பிரச்சினையும், விலைவாசி உயர்வுப் பிரச்சினையும் நீண்டதொரு இடம் பெற்றிருந்த போதிலும் கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களும், பரிகாரங்களும், பழைய கொள்கைகளிலிருந்து தீவிர மாறுதல் இல்லை என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பதுக்கலையும், கொள்ளை லாபத்தையும் தடுத்து விலைவாசியைக் குறைக்க மனித சமுதாயம் அறிந்துள்ள ஒரே வழியான, உணவு தானிய மொத்த வியாபாரத்தை அரசினர் ஏற்று நடத்த வேண்டிய அவசியம்பற்றி குறிப்பிடத் தவறியது வருந்துதற் குரியது.'

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும்.

'விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக உழவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க தீவிரமான திட்டங்கள் அவசியமாகையால், நில உச்ச வரம்பு சட்டம் நபருக்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருப்பதை குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று திருத்த வேண்டிய அவசியம் பற்றியும்;

சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வாரச் சட்டம் ஆகியவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்குவதுபற்றியும்;

சாகுபடியாளருக்கு குத்தகை பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்வது பற்றியும்;

விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் பற்றியும்;

குடியிருப்பு மனை பாதுகாப்பு சட்டத்தை நீடித்து, குடியிருப்பு மனையை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு சொந்த மாக்க சட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றியும்,

குறிப்பிடத் தவறியது வருந்துதற்குரியது.'

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும்:

'இருப்பினும் நமது மாநிலத்தில் பஞ்சாலைகளில் நிலவி வரும், ஆள் குறைப்பு, வேலையின்மை, சம்பள வெட்டு போன்ற கொடுமை களினால் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றியும்,

கைத்தறித் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியின் காரண மாக நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களைப்பற்றியும்,

கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்துதற்குரியது.'

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும்:

'இருப்பினும் நிலவரி ரத்து சம்பந்தமாகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடாமலும், நிலமற்ற விவசாயிகள் அனைவருக்கும் மனைக் கட்டுகள் வழங்குவதுபற்றிக் குறிப்பிடாமலும், கள்ள மார்க்கெட், கொள்ளை லாபம், பதுக்கல், கள்ளக் கடத்தல் போன்ற சமூக விரோத சக்திகளை ஒழிக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைக் குறிப்பிடாமலும் விட்டது வருந்தத் தக்கது.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம்: இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

***திரு. பி. வேலுசாமி:** தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும்:

'இருப்பினும், பஞ்சாலைகளிலும், இஞ்சினியரிங் தொழிற்சாலை களிலும் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள், தொழிற் சாலைகளை மூடியதன் மூலம் வேலையற்றிருக்கும் நிலைமையை மாற்ற என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைக் குறிப்பிடத் தவறியது வருந்தத்தக்கது.'

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுரேந்திரன் தன்னுடைய இடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய திருத்தத் தீர்மானம் கைவிடப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கிறேன். இப்பொழுது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னம்பலம் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

***புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்:** பெருமதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் உரையின் மீது என் உரையைத் தொடர்ந்து ஆற்றத் தாங்கள் கொடுத்திருக்கும் வாய்ப்பிற்கு நன்றிகலந்த வணக்கத்தை உரித்தாக்கிக் கொண்டு, ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அவைமுன் வைத்து முடிக்கிறேன். நேற்று நான் குறிப்பிட்டபடி, படித்த மேதையாம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில், புதிதாக இந்த அமைச்சரவை அமைந்திருப்பது பொருத்தமானது என்பதும், வேளாண்மைக்கு உரிய கருவிகளை அமைக்கும் வழியில் மானியம் கொடுத்தால் நல்ல உணவு உற்பத்தியினைப் பெருக்க முடியும் என்பதும் அமையும். அடுத்து, கல்வித் துறையில் ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல மதிப்பு இருக்க வேண்டும் என்றும் குறித்தேன். அதைத் தொடர்ந்து ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட முற்படுகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையிலே நானும் இன்னும் சில கருத்துக் களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு உழவர் பெருங்குடிமக்கள் நிலையைப் பார்க்கும்போது, முன்பு இருந்த அரசாங்கம் அவர்கள் மீது கடன் பளுவைச் சுமத்தி வைத்திருக் கிறது. இன்றைக்குப் புதிதாக அமைந்திருக்கும் அரசு அவற்றைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆறேகால் விழுக்காடு என்று நினைக்கிறேன், அந்த வட்டி விகிதத்தில், அரசாங்கம் கடன்கள் கொடுத்து இருக்கிறது. வேளாளப் பெருங் குடிமக்களின் தலையில் தங்கும் நிலையில் இப்படிக் கடன்களைச் சுமத்தியிருக்கும் காரணத்தால், அந்த கடன் தொல்லைகளிலிருந்து விடுபடும் நிலையில் அந்தப் பளுவைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறைக்கு உரிய நிலையில், வேளாண்மை முன்னேற்றத்திற்கு உரிய வகையில் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டு, செயற்பட வேண்டும் என்று சொல்லும்போது

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்] [1967 மார்ச் 28

அந்தத் தொகையை எப்படி ஈடு கட்ட முடியும் என்கிற எண்ணம் வரும். நான் ஒரு முறையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்க ஆணை, 2,460 என்று நினைக்கிறேன், அந்த ஆணைப்படி கோழிகளுக்கெல்லாம் மாளிகைகள் கட்டிக் கொடுத்து, கோழி வளர்ப்பு செய்பவர்களுக்கு குடிசைகளைக் கட்டிக் கொடுத்து நிறைய தொகையை வீணடித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல, மீன் தொட்டிகள் என்றும், இன்னும் மற்றைய திட்டங்கள் அமைத்திருக்கும் வகையிலும் செலவுகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தால், அவை பெருவாக வீண் செலவுகளாக இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி வீணாகக் கூடிய தொகைகளை நிறுத்தி உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு அவசியமாக வேண்டிய பல நன்மைகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த நிலையிலே பார்க்கின்றபோது, ஆசிரியர்களைக் குறித்து இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். பொதுவாக, நேற்றையதினம் தமிழாசிரியர்களைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்ட நோத்தில், இடையிலே அந்த உரை நின்றுவிட்டது. அந்த வகையிலே பார்த்தால், தமிழ் ஆசிரியர்களைப்பற்றிய சட்ட திட்டங்களை உணராத நிலை, மதில் மேல் பூனை போன்று அமைந்த நிலை இந்தச் சட்டப் புத்தகங்களில் காணப்படுகின்றது. எனவே, அதற்குத் தெளிவான விளக்கம் இருக்க வேண்டும். முதல் நிலை என்றும், இரண்டாம் நிலை என்றும் தமிழாசிரியர்களைப் பகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். முதல் நிலைத் தகுதி பெற்றவர்கள் இரண்டாவது நிலையில் பணியாற்றக்கூடிய இழிநிலை இந்தத் தமிழகத்தில் இருக்கிறது. எனவே, அந்த நிலையை மாற்றக்கூடிய வகையில், இரண்டு நிலைகளையும் ஒரே நிலையாக ஆக்கிவிட வேண்டும்; முதல் நிலையாகவே ஆக்கிவிட வேண்டும். அதற்கு இந்தப் புதிய அமைச்சரவை ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய நிலையைப் பார்க்கின்றபோது, அவர்களை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இணைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இணைத்து வைத்திருக்கிற காரணத்தினால், எத்தனையோ தொல்லைகளை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து அந்தத் துறையினை விலக்கி, அதற்குத் தனிக் கழகம் அமைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக இருக்கும், ஆசிரியர்களுடைய தகுதி உயர்வதற்கேற்ற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று விரும்பி வேண்டி நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஆசிரியர்களுக்கு உரிய நிலையில் நல்ல வீட்டு வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இலவச மருத்துவ வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டி நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கு உரிய நிலையில் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் முன்னே படைக்க விழைகிறேன். அந்த வகையிலே பார்த்தால், ஆலைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ள சட்டத்தை மாற்றியமைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

1967 மார்ச் 28] [புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்]

அவ்வாறு மாற்றியமைப்பதற்கான வழிவகையை இந்தப் புதிய அமைச்சரவை எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்; அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. பொதுவாக, ஆலைத் தொழிலாளர்களையோ அல்லது கம்பெனிகளில் வேலை பார்க்கக்கூடிய தொழிலாளர்களையோ எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், முதலாளிகளுடைய பணமும் தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பும் சேர்ந்து மிச்சம் உண்டாகிறது என்ற நிலையை உணர்கின்றோம். அந்த மிச்சத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கு உண்டு, முதலாளிகளுக்கும் பங்கு உண்டு என்ற நிலை இருக்கிறது. அதனை இப்பொழுது 'போனஸ்' என்ற நிலையிலே வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு வரையறை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். முதலாளிகளுக்கு எப்படி மிச்சத்திலே பங்கு இருக்கிறதோ அதைப் போலவே, தொழிலாளர்களுக்கும் அந்த மிச்சத்திலே பங்கு இருக்க வேண்டும். அந்தப் பங்கினை வரையறைப்படுத்தி அமைப்பதற்குச் சட்டத்தில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்தினையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, இந்த வகைகளிலே ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் மற்ற கம்பெனிகளில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் மிச்சத்தில் பங்கு இருக்கும் வகையில் சட்டத்திலே உரிய மாறுதலை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, கைத்தறித் தொழிலாளர்களுடைய நிலையை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தத் தமிழகத்தில் அவர்களுடைய நிலை நல்ல முறையில் சீர்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு என்றுத் தனித் தனிப் பகுதியை ஒதுக்கிவிடலாம் என்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அளவோடு மட்டுமில்லாமல், அவர்களுக்கும் மானியம் வழங்கக் கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு என்று தனித் தொகையை ஒதுக்கி, அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளுக்கேற்ப அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய அந்த நிலையும் அமைய வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கும் புதிய அமைச்சரவை ஆவன செய்யும் என்று நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் உண்டு. இந்த வகையிலே பார்க்கின்றபோது, தொழிலாளர் பெருமக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கு இந்த அமைச்சரவை நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டும், நல்ல சட்ட திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கின்ற அந்த நிலையில்,

"உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தோடு நீரே
நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசினோரே"

என்று சொல்லுவார்கள். அந்த வகையில், நீரையும் நிலத்தையும் ஒன்றாக இணைத்தவர்கள் உடம்பையும் உயிரையும் ஒன்றாக இணைத்தவர்கள் ஆவர். இந்தக் கருத்தை உணர்ந்தவர்கள்தாம் இன்றைய அமைச்சரவையில் இருக்கக் கூடியவர்கள். அந்த வகையில் நீரையும் நிலத்தையும் இணைக்கின்றபோது, ஆட்சி நிலையும் செம்மையாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தும் உணர்த்தப்படுகிறது. முன்னால் ஆண்ட அருமை காங்கிரஸ் அமைச்சரவையினரும், காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அத்துணை பேரும் அந்தக் கருத்தை மறந்துவிட்டிருந்தார்கள் ; அதனாலேயே தேர்தலில் அவர்கள் வர முடியாத நிலை ஏற்பட்டது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

" நெல்லும் உயிரன்று நீரும் உயிரன்று
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்"

என்ற கருத்தும் சொல்லப்படுகிறது. நெல் விளைச்சல் நன்றாக இருந்தாலும், நீர் வளம் நன்றாக இருந்தாலும், இந்த நாட்டு மக்களுடைய நிலையை உயர்த்திவிட முடியாது; நாட்டை ஆளுகின்றவர்களும் நேரிய நிலையில் இருக்க வேண்டும். நாட்டிலுள்ள ஆட்சி செம்மையாகவும், நேரிய நிலையிலும் இருந்தால் தான், நெல் வளமும் நீர் வளமும் பெருகி, இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் செம்மையான வகையில் அமைய முடியும் என்ற அந்தக் கருத்தை உணராத காரணத்தால்தான், சென்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி தோல்வியுற்றது என்பதை இந்த இடத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, அந்த வகையில், புதிதாக வந்திருக்கக் கூடிய நமது அமைச்சரவை இந்தச் செம்மையான வழிவகைகளைக் கையாண்டு, நேரிய முறைகளைக் கையாண்டு, வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தி, மக்களுக்கு ஏற்ற வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் தேடித்தந்து, கல்வித் துறையிலும் நல்ல ஆக்கம் கொடுத்து, தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கும் நல்ல வசதியும் வாய்ப்புக்களும் தேடிக் கொடுத்து, இந்த நாட்டு மக்களை முன்னேறச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய திருமயம் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், ஏரிகளை அங்கே 'கண்மாய்கள்' என்று சொல்லுவார்கள். அந்தக் கண்மாய்களுக்கு மதகுகள் அமைக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. ஏம்பல் பகுதியிலும், இரும்பா நாட்டுப் பகுதியிலும் உள்ள அந்தக் கண்மாய்களுக்கு மதகுகள் இல்லை. இந்த நிலையில், கரைகளை வெட்டித் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அவல நிலை மாறுவதற்கு, அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் கண்மாய்களுக்கு மதகுகள் அமைத்துத் தருவதற்கு அது சம்பந்தமான அமைச்சரவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, இன்றைய நிலையில் கொள்முதலைப் பற்றியும் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தப்

பற்றியும் நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்முதல் என்று சொல்லுகிறபோது, இன்றைய நிலையில் எத்தனையோ சிக்கலை உருவாக்கக்கூடிய சூழல் இருந்தாலும், பழைய அமைச்சரவையினால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட, பழைய ஆட்சியினரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட காவல் துறையினர் இந்த அமைச்சரவையின் கீழுள்ள ஆட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காவல் துறையினரைச் சார்ந்த ஒரு சிலரால் சில தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கக் கூடுமோ என்னவோ. எங்காவது அப்படிப் பழைய ஆட்சியினரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்கள் இருந்தாலும், இந்தப் புதிய ஆட்சியினர் வந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில், அவர்கள் தங்களுடைய பழக்கத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய பழைய பழக்கத்தை மாற்றிக்கொண்டு, உரிய வழியில், நேரிய வழியில் கொள்முதலைச் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதற்கு இந்த அரசினர் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த வகையிலே பார்க்கின்றபோது,

" பாலுடனே தேன்கலந்த பான்மை போல
பயின்றிணையும் நல்வாழ்க்கை படியத் தூண்டி
நாலுடனே கலந்துவரும் நயத்தைப் போல
நுண்ணறிவுப் பெருந்தகையார் கருத்துச் சூழ
வேலுடனே எதிர்நின்றான் வேண்டல் போல
விரும்பாத நிலையொன்றும் விளையா வண்ணம்
ஆலுடனே விழுதிறங்கி அமைதல் போல
அறிவாக்கப் பணிபுரியும் அமைச்சர் மன்றம்"

என்றபடி இந்த அமைச்சரவை அறிவாக்கப் பணிபுரியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது, எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்று கூறி, இந்த வகைகளில் இந்த அமைச்சரவை நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்கு ஆளுநர் அவர்களின் உரை மீது பேச வாய்ப்பு அளித்த பெருமைக்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ரா. நல்லசிவம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, " ஓராயிரம் ஆண்டு ஓய்ந்து கிடந்த பின்னர் வாராது வந்துதித்த மாமணியைத் தோற்போமோ" என்று பாரதி பாடினார். அரும்பாடுபட்டு நாட்டுக்கு விடுதலையைப் பெற்று இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் நல்லதொரு ஆட்சி கிடைக்குமா என்று ஏங்கிக் கிடந்த மக்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு புதிய ஆட்சி தமிழகத்தில் வந்திருக்கிறது. அதுவும், சமூகத்திலுடைய அடித் தளத்தில் இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான பெரியோர்கள் இங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும், இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே நான் மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இத்தனை நாட்களாகச் சட்ட மன்றங்களும் பாராளுமன்றமும் பெரியவர்களுக்கும் வசதி உள்ளவர்களுக்கும், பட்டாதார்களுக்கும், பாளையக்காரர்

[திரு. க. ரா. நல்லசிவம்] [1967 மார்ச் 28

களுக்கும் சொந்தமாக இருந்த நிலை மாறி, நம்மைப் போன்ற மிகச் சாதாரணமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அமைச்சரவையிலே உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே மனம் புளகாங்கிதம் அடைகிறது. இது போன்ற சர்க்காரை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்; மனப் பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் ஒரு பெரிய சிக்கலான தருணத்தில் புதிய சர்க்கார் அமைந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் சமாளிப்பது என்பது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் பலபடப் பேசக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்தச் சர்க்கார் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஜாக்கிரதையாக இருந்து, இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தப் பெரிய தொல்லைகளையெல்லாம் சமாளிப்பதற்கான நெஞ்சுரத்தையும், ஆழ்ந்த திட்டவட்டமான கருத்தையும், அடிப்படையையும் வைத்துக்கொண்டுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது இந்தச் சங்கடங்களையெல்லாம் கடந்து, நீந்திக் கரையேற வேண்டும் என்று உண்மையிலேயே வாழ்த்துக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இருபதாண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் அரசாங்கமானது எத்தனையோ பல தீங்குகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறது. சென்ற கால ஆட்சியைப் பிரதானமாக நான் குற்றஞ் சாட்ட விரும்புவதெல்லாம், தமிழக மக்களுடைய, இந்த நாட்டு மக்களுடைய சுயநம்பிக்கையைச் சென்ற இருபது ஆண்டுகளில் நாசம் செய்ததைப் போல இந்தியச் சரித்திரத்திலே என்றைக்குமே பார்க்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டு மக்களுடைய சுய நம்பிக்கையையும் திட நம்பிக்கையையும் திட்டவட்டமாகப் போக்கி, இவற்றையெல்லாம் கடந்த காலத்தில் இருந்த அரசாங்கம் நாசம் செய்திருக்கிறது. இத் தருணத்தில் நாம் செய்ய வேண்டிய முதலாவது காரியம் ஒன்று உண்டு. ஒரு வலுவான காரியம் ஒன்று உண்டு. அது என்னவென்றால், இன்றைக்கு நம்பிக்கையற்றிருக்கும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்திலே நம்பிக்கை என்னும் ஒளியை ஏற்படுத்தித் தீரவேண்டும். அதை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான், வருகின்ற காலத்தில் இந்த அரசாங்கம் நிலையான அரசாங்கமாக, வலுவான அரசாங்கமாக, எதையும் எதிர்த்தும் தாங்கிக்கொண்டு முன்னேறக்கூடிய அரசாங்கமாக இருக்க முடியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு. மின்னலைப்போன்ற பிரகாசம் மட்டும் தெரிகிறது. அதே நேரத்தில், கடலைப் போன்ற ஒரு பரந்த புதிய வழியையும் நாம் கடைப்பிடித்துத்தான் தீர வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் இப்பொழுதுள்ள நம்பிக்கையற்ற நிலையை நாம் போக்க முடியும்; துணிவுமிக்க, பண்புமிக்க, தீரமிக்க தமிழ்நாட்டை நாம் சமைக்க முடியும். தேவையான கொள்கையை நாம் வகுத்துக்கொண்டால், அதுபோன்ற ஒரு நிலையை உண்டுபண்ண முடியும். ஒன்று, சமூக அமைப்பில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணுவதாக இருக்கலாம், கொள்கை அடிப்படையில் புதிய பாதையைச் சிந்தித்துக் கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதன்மூலமே இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள சிக்கலான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முற்பட வேண்டும்.

1967 மார்ச் 28] [திரு. க. ரா. நல்லசிவம்]

இன்று நாட்டில் பிரதான பிரச்சினையாக விளங்குவது உணவுப் பிரச்சினைதான். இதைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன வழி என்று சிந்திக்கிறபோதே தலை சுற்றும். மயக்கம் கொடுக்கக்கூடிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தலிலே தோற்று, இருக்குமிடம் தெரியாமல் போனதற்குப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் காரணங்களாக இருந்தாலும், பிரதான பிரச்சினை உணவுப் பிரச்சினைதான். அதிலே தோல்வி கண்டார்கள். இருக்குமிடம் தெரியால் ஒருவர் இருவராகப் போய்விட்ட பரிதாபகரமான நிலைக்கு இன்று வந்துவிட்டார்கள். உணவுப் பிரச்சினை என்று எடுத்துக்கொண்டால், கொள்முதல் செய்வது, மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து தானியத்தைப் பெறுவது, வெளிநாடுகளிலிருந்து தானியத்தைப் பெறுவது இவற்றின் மூலமாக மாத்திரம் நிச்சயமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் ஒரு புதிய பாதையையே வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான், இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். நீண்ட நெடுநாளைக்கு ஆட்சியில் இருக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குக் கொள்முதல் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது ஒரு பிரச்சினை. கட்டாய ரேஷன் ஒருசில பகுதிகளில் மாத்திரம் இருக்க வேண்டுமா, எல்லாப் பகுதிகளில் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமா என்பது ஒரு பிரச்சினை. இப்படி கொள்முதலைப் பற்றியும் விநியோகத்தைப்பற்றியுமே விவாதித்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், இவற்றின்மூலம் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாகக் காங்கிரஸ் கட்சி உழுபவனுக்கே நிலம் என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்களே தவிர, அதை அமல்படுத்தத் தவறிவிட்டார்கள். அதன் காரணமாகத்தான், இப்போது கடுமையான தோல்வியைக் கண்டார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகப் பல சட்டங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே என்று சொல்லப்படலாம். ஆனால் உண்மையில் உழுபவனுக்கு நிலம் கிடைத்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. கோட்டையிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களில் பலவிதமான கோளாறுகள் நிறைந்திருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய சட்டங்களின் ஓட்டைகளை அடைப்பதன் மூலம் அவற்றை ஒக்கப் பண்ணுவதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையையே மாற்றியாக வேண்டும். இன்று, 5 பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏகர் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அதுவும் கூட அமல்படுத்தப்படவில்லை. நான் ஒரு விவசாயி. நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவன். வேறு தொழிலையோ, வியாபாரத்தையோ ஒட்டுத் துணையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. என்னால் நிச்சயம் சொல்ல முடியும். பத்து ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் வரையில்தான் இந்தத் தேசத்தில் சரியான முறையில் ஒரு விவசாயினால் சாகுபடி செய்ய முடியும். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆகவே 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏகர் என்பதை 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏகர்

என்பதாக மாற்றியாக வேண்டும். இன்றைக்கே அதை நீங்கள் செய்யாவிட்டாலும்கூட, ஆறு மாதமோ, ஒரு வருடமோ சாவகாசம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடத்திலே ஒரு நம்பிக்கை ஒளியை ஊட்ட இப்படிச் செய்வதையே உங்கள் லட்சியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பத்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருந்தால், 2 போக நன்செய் ஆக இருந்தால் பத்து ஏக்கரா. ஒரு போக நன்கசய் ஆக இருந்தால் 20 ஏகரா. புன்செய்ஆக இருந்தால் 40 ஏக்கரிலிருந்து 50 ஏக்கர் வரை வரும். ஆக, ஒருவருக்கு 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்பதை வருகின்ற காலத்திலாவது கொள்ள வேண்டும். இப்போதுள்ள சமூகத்தில் ஓர் அசைவை உண்டுபண்ணினால் கேரள ராஜ்யத்தில் அந்த சர்க்கார் பட்ட பாடு நமக்குத்தெரியும். ஆக வேகமாகக் காரியம் செய்தால், மற்றவர்கள் நம்மை அழித்து நசுக்கிவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுவது நியாயமானது. ஆனாலும்கூட, இவற்றைச் செய்யாது நாம் விடுவோமேயானால், இதுவே நம்மை அழிக்கும் சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கும் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தேர்தல் நேரத்திலே ஜனங்கள் இரண்டு பிரிவுகளாக இருந்து வேலை செய்தார்கள். ஒன்று, நசுக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், சமூகத்தில் எந்தவிதமான அந்தஸ்தும் இல்லாதவர்கள், மாடி இன்னதென்று தெரியாதவர்கள், சமூகத்தின் அடித்தளத்திலே உழன்றுகொண்டிருப்பவர்கள், இந்த உலகத்தில் அவர்களுக்கென்று வீடு கிடையாது, நிலம் கிடையாது. இவர்கள் எல்லாம் நம் பக்கத்திலே இருந்து நம்மை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சம் சொத்து உள்ளவர்களும்கூட நம் பக்கம் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நேற்றுவரை இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரின் துணைகொண்டு, தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை பொருளாதார நிலையை உயர்த்திக்கொண்டு மேல்நிலைக்குச் சென்றவர்கள் தங்களுடைய நிலையைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக ஒருசேர நின்று நம்மை எதிர்த்ததைக் கண்டோம். ஆக, இன்றைக்கு வாழ்க்கையிலே கொஞ்சம் கொஞ்சம் நம்மையொட்டி நம்பிக்கை ஒளி பெற்றிருக்கிற ஏழை எளிய பாட்டாளி வர்க்கத்தினருக்கு நாம் வாழ்வளிக்கும் வகையில் செயல்பட்டாக வேண்டும்.

கடந்த 8 நாட்களாக நான் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து வந்திருக்கிறேன். எங்கு போனாலும், 'மூன்று படி அரிசி எங்கே? ஒரு படி அரிசி எங்கே?' என்று நம்மை எதிர்த்தவர்கள் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு அபாய அறிவிப்பு. அவர்கள் சும்மாயிருக்கமாட்டார்கள். தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டாக வேண்டும் சமூகத்துறையிலே, பொருளாதாரத் துறையிலே காப்பாற்றிக் கொண்டாக வேண்டும். நம்முடைய பலவீனங்களை எடுத்து மக்களைக் குழப்பிவிடுவதற்கும் நேரம் கிடைக்கிறபோது நம்மைத் தூக்கியெறிவதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள். ஆகவே நாம் அவர்களை இந்த உருவத்திலேயே விட்டு வைத்திருக்கக் கூடாது. நிலச்சுவான்தார்களாக இருக்கலாம், பாளையக்காரர்

களாக இருக்கலாம், அவர்களை இப்படியே விட்டுவைப்பது நம்முடைய வாழ்வுக்கு உலை தேடிக்கொள்வதாகத்தான் இருக்கும். இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. ஒரு கட்டின் விலை 5 ரூபாய் வரையில் ஏறியிருக்கிறது. யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்பது பிரச்சினை அல்ல. ஆனால், இப்படி வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களைச் சுரண்டுகிறவர்களை அந்த வர்க்கத்தையே அரசியல் ரீதியாகத் தேய்ந்து, இல்லாமல் போகும்படிச் செய்வதற்கான திட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். வழவழா என்ற கொள்கையை நாம் அனுசரித்தால் அவர்கள் நம்மை அழித்துவிடுவார்கள். இன்றைய தினம் கொள்முதல்பற்றிப் பல்வேறு புகார்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறதே? இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணங்கள் என்ன? சாதாரண ஏழை எளிய மக்களா? பெரிய பணக்காரர்களிடம், நிலச்சுவான்தார்களிடம் இருக்கக்கூடிய ஒரு மனப்பண்பு பெரிய அதிகாரிகள் சிலரிடத்திலும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் இந்தச் சர்க்காருக்கு ஆதரவு காட்டுவதுபோல நடந்துகொண்டு கெட்ட பெயரை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு கொள்முதல் விவகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் காரியங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(மதிப்பிற்குரிய துணைப் பேரவைத் தலைமை)

அடுத்தபடி இன்னொன்று. தத்துவார்த்த அடிப்படையில் இன்றைக்குத் தனியார் துறை வேண்டுமா, பொதுத் துறை வேண்டுமா சோஷலிசத்தை நிர்மாணிக்க பழைய அமைப்பு முறையையே விட்டுவைக்கப் போகிறோமா என்ற கேள்விகள் எல்லாம் வரும். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் செயல்படுத்தும் வகையில் நாம் காரியங்களை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். நாளைக்கே நீங்கள் அதிகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இரண்டு வருடத்தில், மூன்று வருடத்திலாவது நீங்கள் இந்த லட்சியத்தை அடைந்தாக வேண்டும். ஆனால் இடைக்காலத்திலே, இதைச் செய்யப் போகிறோம், அதைச் செய்யப் போகிறோம் என்பதாகக் கொடுக்கிற அறிவிப்புகள்மட்டும் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கலாம். நான் வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், உங்கள் வாயிலிருந்து வருகிற அறிவிப்புகள் குறைவாக இருக்கவேண்டும். செயல் அழுத்தந்திருத்தமாக இருக்க வேண்டும். நமக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் பேசிப் பேசியே காலத்தை கழித்தார்கள். ஜனநாயகத்தைப்பற்றிப் பேசுவார்கள், காந்தீயத்தைப்பற்றிப் பேசுவார்ர்கள், ஏழை எளிய மக்களைப் பற்றிப் பேசுவார்கள், இப்படி அதிகமாகப் பேசுவார்கள், எழுதிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களிடத்திலே இருந்த நாம் எதிர்முறை முகமாகப் பல விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் அதிகமாகப் பேசி வந்தார்கள். நாம் அதிகமாகப் பேசுவதில் பயனில்லை. அவர்கள் அதிகமாகச் செய்யவில்லை. நாம் அதிகமாகச் செய்தாக வேண்டும். அவர்கள் ஏழை எளியவர்

[திரு. க. ரா. நல்லசிவம்] [1967 மார்ச் 28

களைக் கவனிக்கவில்லை. வசதியுள்ளவர்களுக்கும், மேல் நிலைகளில் இருந்தவர்களுக்குமே துணையாக இருந்தார்கள். நாம் வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற சாதாரண ஏழை எளிய மக்களும் வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடையச் செயல்பட்டாக வேண்டும். ஆக அவர்கள் அடியோடு வீழ்ச்சியுற்றதற்கான காரணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பகல் 12-00 அடுத்தபடியாக உணவுப் பிரச்சினை இருக்கிறது. இது பெரிய பிரச்சினை, சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்கார் இதைத் திட்டவட்டமாக மதிப்பிட்டாகவேண்டும். சென்னை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் கட்டாய ரேஷன் முறை இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் குடும்பக் கார்டு அடிப்படையில் வழங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் நிச்சயமாக ஒரு கருத்தை வற்புறுத்தியாகவேண்டும். சென்னை நகரத்திலே, கோவை நகரத்திலே உள்ளவர்களுக்குக் கட்டாய ரேஷன் அடிப்படையில் ஒரு நபருக்கு எந்த அளவு தானியம் தருகிறோமோ, அதே அளவு மற்றப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் குடும்பக் கார்டு அடிப்படையில் கொடுக்கும்போதும் கொடுத்தாக வேண்டும். நீங்கள் ஒரு நபருக்கு எவ்வளவு என்று சென்னையிலே நிர்ணயிக்கிறீர்களோ அதுவே கோவையிலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். திருச்சியிலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். உடுமலைப் பேட்டையிலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வேண்டுமானால் நீங்கள் மக்களை இரண்டு வகையாகப் பிரியுங்கள். நிலம் உள்ளவர்கள், தானியத்தையே கூலியாகப் பெறுகூடியவர்கள் ஆகியோர் ஒரு வகையினர். நிலம் இல்லாதவர்கள், நிலத்தில் விளைகிற தானியத்தைக் கூலியாகப் பெறாது, பணமாகக் கூலி பெறுகிறவர்கள் ஆகியோரை ஒரு பகுதியாகப் பிரியுங்கள். முதலில் சொன்னவர்களுக்கு நீங்கள் தானியம் கொடுக்க வேண்டாம். ஆனால் இரண்டாவது வகையினருக்கு நீங்கள் உணவு ரேஷன் வழங்கும்போது, நகரப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு ஓர் அளவு, கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு ஓர் அளவு என்று பாகுபாடு செய்யாதீர்கள். நிலம் இல்லாத, தானியத்தைக் கூலியாகப் பெறாதவர்கள் அத்தனைபேர்களுக்கும் அவர்கள் சென்னையில் இருந்தாலும் சரி, கோவையில் இருந்தாலும் சரி, மற்ற மற்ற கிராமப்புறங்களில் இருந்தாலும் சரி, ஒரே அளவு தானியத்தை விநியோகம் செய்தாகவேண்டும். நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு படி என்றால் கிராமப்பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு பிடி என்கிற முறையில் பாகுபடுத்துவது சரியல்ல. கிராம மக்களை ஒடுக்கி நகர மக்களின் வாழ்வைச் சிங்காரிக்கும் காரியத்தில் நாம் இறங்கக்கூடாது. இந்நாட்டில் வாழ்கிற மக்கள், அவர்கள் எங்கு வசித்தாலும் நமக்கு ஒன்றுதான். கிராம மக்களின் உழைப்பினால்தான் இன்றைய தினம் நகரங்கள் கொழிக்கின்றன. ஆகவே அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் சர்க்காரே அரிசி விநியோகம் செய்யமுன்வருகிறபோது சரியாக நிலம் இல்லாத மக்களுக்கு, விவசாயத்தில் ஈடுபடாத மற்ற மற்றத் தொழில்களில்

1967 மார்ச் 28] [திரு. க. ரா. நல்லசிவம்]

ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களுக்கு, அவர்கள் ராஜ்யத்தின் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் ஒரே அளவு தானியத்தைப் பெறும்படியாக நாம் செய்தாகவேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது கொள்முதல் சம்பந்தமாக ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்யவேண்டாம், அதற்கு மேற்பட்டவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்யும்படியாக சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த உத்தரவு இன்னும் தங்களுக்கு வரவில்லை என்பதாக அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும், சிறு நிலக்காரர்களுக்குக் கொள்முதலினால் தொந்தரவு இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. ஆனால் அதிகார வர்க்கம் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு நிலக்காரர்களை விட்டுவிட்டால் நமக்குக் கொள்முதல் சரியாக நடைபெறாது என்பதாக மாவட்ட கலெக்டர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக 30 செண்ட் நிலம் உள்ளவர்களிடம்கூட கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. போதாதற்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்னும் பல இடங்களில் கூட்டுப் பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நான்கு ஐந்துபேர் சேர்ந்த கூட்டுப்பட்டாவை வைத்து ஒரு ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது, ஆகவே கொள்முதல் செய்தாக வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றால் இந்தக் கெடுபிடியைப் பெரிய நிலக்காரர்களிடம் காட்டுவது இல்லை. நான் இந்த மன்றத்தில் நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமத்திற்கு அதிகாரிகள் செல்லட்டும். முதலில் அங்குள்ள பெரிய நிலக்காரர்களை அணுகி நீங்கள் இவ்வளவு மூட்டை கொள்முதலுக்குப் போட்டாக வேண்டும் என்று சொல்லட்டும். அந்தத் தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்துகொண்டு அப்பால் வருவதற்குள்ளேயே சிறுநிலக்காரர்கள் அவர்களிடத்தில் உள்ள உபரியாக உள்ள தானியத்தை வலிய வந்து இவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆனால் கொள்முதல் செய்கிற முறையில் காட்டப்படுகிற பாரபட்சத்தைத்தான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எதிர்க்கிறார்கள். நாம் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்களை விட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னாலும் அதிகாரிகள் கேட்பது கிடையாது. கூட்டுப்பட்டா முறை வேறு இருக்கிறது. ஆக நான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஒரு ஏக்கர் என்பதற்குப் பதிலாக 3 ஏக்கர் வரை நிலம் உள்ளவர்களுக்குக் கொள்முதலில் இருந்து விலக்குக் கொடுத்துவிடலாம். அது சாத்தியமில்லை என்று சொன்னால் லெவி முறையையே ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது மிகவும் நன்மையாக இருக்கக்கூடும். இதுபற்றிய உத்தரவை வேகமாக, அவசரமாகப் போடவேண்டும். ஒரு ஏக்கர்வரை விதிவிலக்கு என்கிற உத்தரவாவது உடனடியாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் அமுலுக்கு வந்தாகவேண்டும்.

அது மாத்திரம் அல்ல. இந்த வருஷம் பல பகுதிகளில் நோய் விழுந்திருக்கிறது. கோயம்பத்தூர் மாத்திரம் அல்ல. தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சி ஆகிய எல்லா இடங்களிலுமே [illegible]

கண்டுமுதல் குறைவாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அனுசரித்தும் நீங்கள் கொள்முதல் செய்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு பெரிய கண்டம். இதில் இருந்து நாம் தப்பியாகவேண்டும். உணவுப் பிரச்சினை, விவசாயப் பிரச்சினை, பஞ்சப் பிரச்சினை எல்லாம் ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கிடக்கின்றன, ஆக நிலப் பிரச்சினை என்றால் பத்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதே உச்சவரம்பாக ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

அடுத்து, நமது அரசாங்கம் நமது அண்டைய அரசாங்கங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்தாவது வீணாக அந்த மாநிலங்களில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆற்று நீரைப் பயன்படுத்த முயன்றாக வேண்டும். இதுபற்றி மத்திய அரசாங்க அமைச்சரோடு நான் டெல்லி சென்றிருந்தபோது பேசினேன். பவர் இரிகேஷன் கமிஷன் என்று இருக்கிறது. ஆயினும், அதனிடத்தில் போதுமான அதிகாரம் கிடையாது. ஆக அண்டை மாநில ஆற்று நீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் அந்த இரண்டு அரசாங்கங்களும்தான் இணைந்துபேசி ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும் என்பதாக மின்சார அமைச்சரும், உணவு அமைச்சரும் சொல்லிவிட்டார்கள். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோருடைய கவனத்தையும் நம்பால் ஈர்க்கக்கூடிய ஒரு அமைச்சரவை ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிறது. எல்லோரும் நம்மைத் திரும்பிப் பார்க்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் நோக்கத்தை உணர்ந்து செயல்படவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டாகிலும் நமது அண்டை மாநிலங்களோடு கொடுப்பதைக் கொடுத்தாகிலும் தண்ணீர் பெறுவதற்கு முன்வர வேண்டும். குடி தண்ணீருக்காக மட்டும் அல்ல, பாசனத்திற்காகவும் தண்ணீர் பெறுவதற்கு இந்த அமைச்சரவை நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக மந்திரிகளுடைய சம்பளத்தைப்பற்றி பேச்சு அடிபடுகிறது. சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சம்பளமே வேண்டாம் என்கிற நிலை வருமானால், அதுபற்றி நன்றாக சிந்தித்தே இந்த அமைச்சரவை அறிவிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். நாம் ஒன்றும் பெரிய லட்சாதிபதி வீட்டுப் பிள்ளைகள் அல்ல. சமூகத்தின் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் நாம். பெரிய தொழில் அதிபர் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தால், நிலச்சுவான்தார் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தால், சம்பளமே வேண்டாம் என்றுகூடச் சொல்லலாம். சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக, அவர்களைப்போன்ற நிலையில் இருந்தே அவர்களுக்காகப் பணியாற்ற வந்திருக்கிற நாம், சம்பளமே மந்திரிகளுக்கு வேண்டாம் என்கிற முடிவை எடுக்கிறபோது கொஞ்சம் யோசித்தே செய்தாகவேண்டும். இதற்குப் பதிலாக நீங்கள் நமது தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களின் சம்பள வரம்பை, லாப வரம்பை இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயிப்பதற்கு முன்வருங்கள். நான் அதை ஆதரிக்கிறேன். இது சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுப் பிரச்சினையை, விலைவாசிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவும்.

மந்திரிகளின் சம்பளத்தை எடுத்துவிடுவது சமுதாயத்தின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவாது. ஆகவே, சமூக அடிப்படையில் மாதம் ஒன்றுக்கு அல்லது வருடம் ஒன்றுக்கு இவ்வளவுதான் வருமானம் இருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். வருமானத்திற்கு எப்படி வரம்பு வைக்கிறோமோ அதேபோல் செலவுக்கும் வரம்பு ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் லஞ்ச லாவண்யங்கள் ஒழிக்கப்படும். ஆகவே, அதற்கான சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். கடந்த காலத்திலே, தேர்தல் காலத்திலே உள்ளே அல்ல, வெளியே பல ஊழல்களைப் பற்றி நாம் பேசியிருக்கிறோம். இப்பொழுது அதைப்பற்றியெல்லாம் விசாரிக்க ஏன் ஒரு கமிஷனைப் போடக்கூடாது? அமைச்சர்கள் மாத்திரம் தங்களுடைய கணக்கைக் கொடுத்தால் போதும் என்று நினைக்கக்கூடாது, அங்கத்தினர்களும் கொடுக்க வேண்டும், பெரிய அதிகாரிகளும் கொடுக்கவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் என்றால் குறிப்பிட்ட கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் கொடுக்க வேண்டும். ஐந்தாண்டுகளுக்கொரு முறையோ அல்லது ஆண்டுக்கொரு முறையோ கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் லஞ்ச ஊழல் ஒழியும். முன்பிருந்த மந்திரிமார்கள், அதிகாரிகள் இவர்கள்மீது நானே பேசியிருக்கிறேன்; நானே பார்த்திருக்கிறேன்; இப்பொழுது இருக்கின்ற உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பக்கத்திலிருந்துகொண்டு பேசிய பேச்சுகள் எனக்கு இப்பொழுதும் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அவற்றையெல்லாம், 10 வருடம் அல்ல, ஐந்து வருஷத்திற்குள் விசாரிப்பதற்கு ஒரு நிரந்தரக் கமிஷனைப் போடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் லஞ்ச லாவண்யங்கள் ஒழியும், அதோடு வருகின்ற காலத்திற்கும் அது அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை ஒழிக்க உதவிசெய்யும்.

அடுத்தபடியாக நான் ஒன்று சொல்லவிரும்புகிறேன், என்னுடைய ஜில்லா என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. பகிரங்க மார்க்கெட்டிலே, செங்கல்பட்டு, சென்னை, திருச்சி, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களிலே அரிசி 1 படி 1½ ரூபாய்க்குமேல் விற்கவில்லை; மீறிப்போனால் 1¾ ரூபாய்க்கு மேல் போகாது. ஆனால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே மாத்திரம் ஒரு படி அரிசி 3 ரூபாயிலிருந்து 3½ ரூபாய்வரை விற்கிறது. நான் உணவு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் கோயம்புத்தூருக்கு நான் விசேஷச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, சென்னை, செங்கல்பட்டு திருச்சி மதுரை தஞ்சாவூர் திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் 1½ ரூபாய்க்கு மேல் விற்பது கிடையாது. ஆனால், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் ஏன் அப்படி இல்லை, அந்த துரதிருஷ்டம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது, அதைப்பற்றி நான் ஆராய விரும்பவில்லை. அங்கே 3 ரூபாய் முதல் 3½ வரை விற்கிறது. ஆகவே, அங்கே தற்காலிகமாக ஏதாவது உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அரிசிதான் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்ல

வில்லை, அந்த அரிசி வேண்டும். இந்த அரிசி வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, ஏதாவது ஒரு தானியத்தைக் கொடுங்கள், அங்கேயிருக்கக்கூடியவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், மனிதன் சாப்பிடக்கூடிய பொருள் ஒன்றை, கம்பு, சோளம் கொடுக்கலாம். ஆனால் அவையெல்லாம் இப்பொழுது கொள்முதல் இல்லை, ஆகவே நான் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை.

அடுத்து நெசவாளர்கள், மேலும் காய்ந்து கிடக்கின்ற தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கும் உணவு கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். நான் வரும்பொழுது ஓரே கூப்பாடு போட்டார்கள். உங்களைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நீங்கள் இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறீர்கள், உடனே எல்லாவற்றையும் குவித்துவிடமுடியாது, அதிலும் கொள்முதலில் வேறு கஷ்டம் வந்திருக்கிறது. நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு உணவு தானியம் கிடைப்பதில்லை, விலை ஏறிவிட்டது. அவர்கள் பிழைப்பு நடத்தும் நூல் விலையும் ஏறிவிட்டது, இந்த நிலையில் நெசவாளர்கள் மிகவும் பயங்கரமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு எப்படி உணவு கொடுக்கப்போகிறோம், எப்படி அவர்களைக் காப்பாற்றப் போகிறோம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. கோயம்புத்தூரில் பல மில்களை மூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்களும் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் கூடிப் பேசப்போகிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது நல்ல ஏற்பாடு. நல்லமுறையில் அதற்கு ஒரு முடிவுசெய்து வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முன்பு முதுகுளத்தூரில் ஒரு கலவரம் நடந்தது. அதிலே அரசியல் காரணங்கள்தான் முக்கியமான காரணமாக இருந்தன. அதைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். அதன் காரணமாக நீண்ட நெடுங்காலமாகச் சிறையில் இருக்கின்றவர்கள், அதிக நாட்களாகச் சிறையிலே உள்ளவர்கள் இவர்களையெல்லாம் விடுதலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்தச் சர்க்காருக்கு நாங்கள் எங்களுடைய மனப்பூர்வமான ஆதரவைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த உணவுப் பிரச்சினையை மிகவும் துணிச்சல்கொண்டு எவ்வளவு விரைவாகத் தீர்க்கமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும், அதற்கான எதிர்ப்புகள் வந்தால் அதைச் சமாளிப்பதற்கு நாங்கள் உங்களுக்கு உதவியாக இருப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU PALANIVEL RAJAN : Mr. Deputy Speaker, Sir the General Elections recently held in our country will go down in the future history of Tamilnad in letters of gold, as a landmark. These elections have proved that democracy has come to stay permanently in our State. All political experts are agreed that for the

ccessful functioning of democracy, there must be a two-party stem. One Party, however eminent it may be and whatever crifices it has made, should not and cannot stay too long in power democracy is to survive. On this basis, the people of the State ve taken a sound political dictum truly to their hearts and minds d given their verdict. As far as the Ruling Party is concerned, is is an hour of triumph but unfortunately this is also an hour trial. The opportunity to serve this country has come at a ost inopportune time. They find on assuming Office, depleted easury, deficit Budget and all the various problems that a Government cannot hope to solve immediately. Under these circumstances, the Hon. Ministers who are occupying their seats on eir Treasury Benches today, are deeply conscious of their sponsibility and are indifferent to the pomp and privilege attached the Office. Our revered Chief Minister has endeared himself the people of the State by his magnanimity, charity and, above l, humility.

Regarding the Governor's Address, I am surprised to find that me distinguished lawyers who are hon. Members sitting on the pposition Benches, charged this Government with having accepd the Office of the Governor contrary to the policy of their Party. is agreed, Sir, that all of us in this House have taken the oath allegiance to the Constitution not only in this House but also the time of elections and the Constitution provides for the Office the Governor. This House has neither the power nor the privige of removing the Office of Governor under the Constitution. nder the circumstances, I can assure the hon. Members Opposite, at this Gevornment will pay the greatest regard and respect to e Office and the person of the Governor so long as he constituonally exists. The question, whether the Office of Governor ould exist or not, is not an immediate problem. It is not a ressing issue. It is not a burning question of the day. Any overnment, worth its name must devote its attention and focus s attention on the priorities of the day. In that respect it can ell and truly be said that this Government has laid great mphasis on agriculture and food production in His Excellency he Governor's Address.

Regarding food production, it seems to be agreed by most of s in this House that procurement is a necessary evil in the present ontext of things. The other day the hon. the Leader of the Opposition was pleased to remark that there had been harassment f certain political parties and he had also specifically stated that Congressmen alone were being harassed. I do not know what he neans by the word 'harassment'. If it means that people are eing asked to hand over to the Government all the surplus grain hey have, I can assure him that there is no discrimination in the natter of procurement. The hon. Leader of the Opposition is a particular friend of mine and also a friend of my family and my amily has been associated with the ruling party for generations. I can tell him that every available grain grown in the entire

[Thiru Palanivel Rajan] [28th March 1967

Cumbum Valley by my family has been procured by this Government and no favour has been shown to me or to the members of my family as one belonging to the ruling party. If the hon. Leader of the Opposition will give me the names of those who were given a favourable treatment, I shall be pleased to have them so that I may also approach the Chief Minister with a request for favourable treatment.

Rise in prices is a vicious circle. Nobody knows where it will start and where it will end. All experts are agreed that, the economy of this country being agricultural, the lowering of prices of foodgrams will be a proper starting point for reducing the prices. I was pleased to see the hon. Member Mr. Cheemaichamy making a spirited defence for the cause of the agriculturists. As the Hon. Chief Minister has pointed out, in the present context of things, it is the duty of all of us to make some sacrifice, and the growers of paddy, who form a large percentage of the population of this country, should be the first persons to come forward to make this sacrifice. As a matter of fact, it is agreed that there is ceiling only for agricultural property. I think this Government will duly contemplate the fixing of a ceiling on urban and industrial income also in times to come.

As regards the various measures mentioned in His Excellency the Governor's Address, there can be no two opinions that they are all well-intentioned and well-meaning schemes. But the question is how to secure money for these development schemes. Whether the D.M.K. is in power or the Congress Party is in power, we are forced to go with a begging bowl on a pilgrimage to Delhi asking for more and more funds. I venture to submit that this period is going to be very critical period for the new Administration. In the new Budget which will be announced in a few months, the Hon. Chief Minister will be hard put to find enough resources and fresh avenues of taxation without overburdening the already heavily overburdened taxpayer. I venture to suggest that the Government may start forthwith a department of insurance. Insurance, as we all know, is divided into two fields, life insurance and general insurance. Under Section 30 of the Life Insurance Act, the exclusive privilege of carrying on life insurance in this country is given to the Life Insurance Corporation. But under certain exemptions granted under that Act, every State Government can start life insurance schemes for the benefit of its employees. From the statistics available it is clearly proved that there is a large percentage of insurance-minded people in Tamilnad. I am told on reliable authority that as much as twenty per cent of the premium income of the Life Insurance Corporation represents the funds subscribed by the people of Tamilnad. I therefore venture to suggest that the Government of Madras will be well advised to start a department of insurance for the benefit of the employees serving under it.

As far as general insurance is concerned, there is no prohibition to the Government competing with private companies. There is in insurance what is called the third party risk against personal

28th March 1967] [Thiru Palanivel Rajan]

damage. The Government is entitled to nationalise that. There are more than one lakh of vehicles plying on the roads of Madras State and the Government are entitled as a matter of policy to nationalise that insurance. I am told that it is contemplated by the Centre to amend the Motor Vehicles Act and to nationalise this field of insurance in which case the Government will be able to earn substantial funds. I have worked out the fingers not in very great detail but roughly and I presume that the Government will be able to realise not less than four to five crores of rupees both from the general and the life insurance field. I submit that this money could be well used for the various development schemes which are pending for paucity of funds in this State. Even otherwise, this money could be well used for the betterment of our fellow brethren who are serving this Government. Any Government which hopes to survive must see to it that its employees are treated in a satisfactory way and that their service conditions are improved from time to time in the context of the rising prices which are spiralling from day to day. If the Hon. Ministers *prima facie* think that there is some sense, that there is some sanity in this proposal, I would be pleased to submit a short note and the Government could very seriously think about the opening of a department of insurance. In this respect no overhead expenditure will be involved, because the Treasury which issues discs to motor vehicles could be entrusted with the task of issuing the insurance policies, and the claims arising out of this insurance could be decided by the District Judges who already act as Tribunals for similar claims.

With these words I heartily endorse the motion of thanks to His Excellency the Governor of Madras.

***திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஆளும் கட்சியின் சார்பில் அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முதன்முறையாகப் பேசுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி கூறும் முகந்தான் இங்கு பேச விழைந்துள்ளேன். சென்னை நகராட்சியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றிய உடனே தானே மேயராக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சிவசங்கரனை அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்குப் பெருமை தேடித் தந்த அறிஞர் அண்ணாவின், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று வந்துள்ளேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் முன்னேற்றம் பற்றி அநேக ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக ஓரளவு நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிதி சரிவர விநியோகிக்கப்படவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் போதிய அளவு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் தகுந்த முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. பிற்பட்ட மக்கள் நிலைமையும் இதே போல்தான்

இருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இருவர் குறைகளையும் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளில் சேருவதற்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் இருந்து போதிய அளவு மாணவர்கள் வருவதால் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களுக்குப் போனஸ் வழங்குவதாக நமது அண்ணா அவர்கள் கூறியது வரவேற்கத் தக்க செய்தியாகும். அதற்காகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அத்தனைபேரும் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

கல்லூரியில் சேருவதற்குப் போதிய மாணவர்கள் வரவில்லை என்றாலும், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேருவதற்கு மிக அதிக மான பேர்கள் வருகிறார்கள்; அவர்களுக்குப் போதிய அளவு இடம் கிடைப்பதில்லை. போதாத முறைப் பள்ளியில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற இடம் கிடைக்காமல் அதிகமான தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகள் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் வீட்டிலேயே தங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதையும் கவனித்து அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டெக்னிகல் எக்ஸாமினேஷன் அதாவது டைபல் போன்ற பரீட்சைகளை எடுத்துக் கொண்டால் வருஷத்திற்கு ஒருமுறை தான் பரீட்சை எழுத நேரிடுகிறது. ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் மார்ச் மாதந்தான் பரீட்சை நடக்கிறது. மார்ச் மாதத்தில் பரீட்சை நடந்தால் அதன் முடிவு நவம்பர் மாதத்தில் வருகிறது. அதற்கான சர்டிபிகேட் இன்னும் கூட வந்து சேர்ந்தபாடில்லை. மார்ச் மாதத்தில் தேர்வு எழுதி தேறாமல் போகிற பெண்கள் மறுபடியும் பரீட்சை எழுத வேண்டுமென்றால் அடுத்த ஆண்டு மார்ச் மாதம் வரையில் காத்திருக்க நேரிடுகிறது. இடையிலே அவர்களுக்கு ஒரு தேர்வு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து, நம் முக்கிய பிரச்சினையாகிய உணவுப் பிரச்சினை. விவசாயம் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதால்தான் உணவுப் பிரச்னை ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு வட்டத்திலுள்ள தரிசு நிலங் களைக் கணக்கெடுத்து அவற்றைத் தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயி

பி.ப. 3 களுக்கும் மற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து அவர்களைப் பயிர் செய்யச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன் கலப்பு உரம், ரசாயன உரம் போன்ற உரங்கள் தாராள மாகக் கிடைப்பதில்லை. அப்படி உரங்கள் தாராளமாகக் கிடைப் பதற்குரிய வசதிகளையும் நம் அரசாங்கம் செய்து தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதா யத்தைச் சார்ந்த விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக விதை தானியங் களையும், விவசாயக் கருவிகளையும் கொடுத்து உதவ வேண்டு மென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எதிர்காலத் தலைவர்களை உருவாக்கும் ஆசிரியர்களைப் பற்றியும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். நகரப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆசிரியர்களுக்கு தங்குவதற்குப் போதுமான இடவசதி இல்லை என்ற குறை எப்போதுமே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது பற்றி ஆசிரியர் சமுதாயம் அடிக்கடி முறையிட்டு வந்திருக் கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி இதுவரை செவி சாய்க்கப்படவில்லை. ஆகவே கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நம் அரசு ஆசிரியர்களுக்கு குவார்ட்டேர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் குவார்ட்டேர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்க முடியாது என்றால் அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்குக் கடன் கொடுத்து தவணை முறையில் வசூல் செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதிபற்றி உள்ள சில குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த பத்தாண்டுகளாகத் தாரா புரம் தொகுதி மக்கள் திருப்பூரிலிருந்து தாராபுரம் வழியாக பழனிக்கு ரெயில்வே பாதை அமைத்துக் கொடுங்கள் என்று அப்பகுதிக்கு வந்திருக்கிற எல்லா அமைச்சர்களிடமும் முறை யிட்டிருக்கிறார்கள், அரசினரிடமும் அடிக்கடி கேட்டு வந்திருக் கிறார்கள். டெல்லியில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தும், தமிழ் நாட்டிலும் காங்கிரஸ் கட்சி இருந்தும் கூட அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவும் இல்லை. ஆகவே, நமது அரசாங்கமாவது இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத் தினிடம் வற்புறுத்தி எங்கள் ஊருக்கு ரெயில் பாதை அமைத்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாராபுரம் நகரத்தில் நான்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்த நான்கு உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலும் ஆண்டுக்கு சுமார் 500 மாணவர்கள் உயர் நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு வெளியேறுகிறார்கள். தாராபுரம் நகரத்தைச் சுற்றிலும் பத்து மைல் சுற்று வட்டாரத்தில் பத்துப் பள்ளிகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்தும் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு அநேக மாணவர்கள் வெளியேறு கிறார்கள், இவர்களுக்குப் போதிய அளவு கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதில்லை. தாராபுரம் பஞ்சப் பிரதேசம் என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். அங்குள்ள ஏழைகளின் குழந்தைகள் விடுதிகளுக்குச் சென்று பணம் கட்டி படிக்கக் கூடிய வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் திறமை இருந்தும் அநேக மாணவ மாணவிகள் வீட்டிலேயே தங்கவேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே, நமது அரசாங்கம் இதை கவனித்துத் தாரா புரத்தில் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. ஒய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்: கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் ஏதோ பெரிய காரியங்கள் இருக்கும் என்று நாங்கள் எதிர்ப்பார்த்தோம். ஆனால் ஏமாந்து விட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஓரளவிற்கு விவசாயம் சம்பந்தமாக அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் கூட, மற்ற திட்டங்கள் பற்றி எதுவும் அதில் எடுத்துக் காண்பிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்வேன், உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற ஊக்கம் எல்லோரிடமும் இருக்கிறது. சர்க்கார் அதிகப் பணம் செலவு செய்தாலும், அதிகப்படியான நிலங்களை ஏற்படுத்தியது தவிர உள்ள நிலங்களில் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவில்லை. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு வியாபாரி முதல் போடும்போது அதில் லாபம் அதிகமாக இருந்தால் அந்த வியாபாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், அதிக லாபம் கிடைப்பதற்கும் வகை செய்கிறார்கள். அதேபோல் விவசாயத்தில் அவ்விதம் வருமானம் அதிகமாக இல்லாததால் மக்கள் அதில் அவ்வளவு ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகப் பார்த்தால், ஒரு மூட்டை நெல் ஐந்து ரூபாய், ஆறு ரூபாய் என்று விற்கும்போது அதற்கு வேண்டிய கருவிகள் மற்ற சாமான்களின் விலைகள் எப்படியிருந்தன என்று பார்க்க வேண்டும். அப்போது ஒரு ஜோடி மாடு, உழவு மாடு, ஐம்பது அல்லது நூறு ரூபாய்க்கு வாங்கலாம், பருத்திக் கொட்டை ஒரு மூட்டை ஐந்து ரூபாய் அல்லது அதற்கு ஒரு ரூபாய் குறைவாக இருக்கும். அப்படி எல்லாவற்றின் விலைகளும் குறைவாக இருந்தது. இன்று ஒரு ஜோடி மாடு வாங்கவேண்டுமென்றால் 350 அல்லது 400 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது, எட்டு மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. பருத்திக் கொட்டையை எடுத்துக் கொண்டால் நெல் மூட்டை விலைக்கு முக்கால்பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. பின்னர், விவசாயக் கருவிகளின் விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. நல்ல முறையில் உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்றால் தேவையான கருவிகள் விவசாயிகளுக்கு குறைவான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பெறுத்த வரையில் சென்ற ஆண்டு ரேஷன் ஷாப்களில் மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ளதை விட க்யூ அதிகமாக இருந்தது. விவசாயத் தொழில் செய்பவர்களுக்கு சாதாரணக் கூலி என்னவென்றால் ஆண்களுக்கு இரண்டு மரக்கால் பெண்களுக்கு ஒரு மரக்கால் கொடுப்பார்கள். க்யூவில் நிற்பதற்கு முடியாமல் அரை ரூபாய் கூடுதல் கொடுத்து வெளியே வாங்க நினைக்கிறார்கள் மக்கள். ஆகவே, ப்ளாக் மார்கட்டில் வாங்க நினைக்கிறார்கள். தொழில் துறையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள அளவு விரும்பும் சக்தி விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, விவசாய உற்பத்தி பெருகுவதற்கு விவசாயம் கருவிகள் போன்றவை குறைவான

விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். விவசாய மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்போது நெல்விலையும் அரிசி விலையும் கூடுதலாகப் போகும் சர்க்கார் தெரிவித்துள்ளபடி குறைவான விலையில் கொடுத்து எப்படி அதனால் வரும் செலவை ஈடுசெய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் நல்லது. எப்படி விலையைக் குறைப்போம் என்று சொல்லிவிட்டால் முன்பிருந்த சர்க்கார் அப்படிச் செய்து அதனால் தங்களுக்குப் பலன் இல்லாமல் போகுமே என்று நினைத்து அப்போது கூறாமல் இருந்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

நான் பல நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். தொழில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி தொழில்களைப் பெருக்கியிருக்கும் நாடுகள்தான் தலைசிறந்த நாடுகள். தொழில் சம்பந்தமாக இந்த உரையில் எதுவும் சொல்லவில்லை. கா்ங்கிரஸ் சர்க்கார் அமைத்துக் கொடுத்த தொழில்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்குப் போதும் என்று நினைக்கிறார்களே தவிர இன்னும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டு நல்ல வழி வகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அக்கறை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அக்கறை இருக்கவேண்டுமானால் வருகிற பட்ஜெட்டிலே முழு விவரம் தெரிவிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முன்னாலே நாம் செய்ய வேண்டியதிலே, உடனடியாக தொழில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நாம் செய்யா விட்டால், மற்ற மாநிலங்களைவிட நல்ல பெயர் பெற்று, தொழிலில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்ற பெயர் போய், ஐந்து ஆண்டுகள் பின்தங்கி விடுவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வருகிற பட்ஜெட்டில் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கான வழிகள் இருக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மாணவர்கள் அரசியலில் பங்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியலில் பங்கு எடுப்பதில் ஓரளவு தேச பக்தி இருக்கலாமே தவிர முழு அளவில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுவது நல்லதல்ல. மாணவர்கள் நல்ல பிரஜையாக, நல்லொழுக்கம் பெற்று, நாட்டுப் பற்றோடு இருக்கும்படி அவர்களுக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும், பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணமாக இருப்பது சாரணர் இயக்கம். சிறு வயதிலிருந்து குருளையர் என்று சொல்லக் கூடிய "கப்ஸ்" ஆக இருக்கும் முறையில் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் சாரணர் இயக்கத்தைப் புகுத்தி, எல்லாப் பிள்ளைகளும் குருளையர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால், நல்லொழுக்கத்தோடும், நாட்டுப் பற்றோடும் சிறுவயதிலிருந்து வளர்ந்து வ[illegible]கள். சாரணர் இயக்கத்திற்குச் சம்பந்தமான ச[illegible] ரூ. 40,000 அரசாங்கத்திலிருந்து மான்யம் கொடுக்கிறா[illegible] தெரிய வருகிறது. இது [illegible] தொகை. சாரணர் இயக்கத்தில் 1942-ம் ஆண்டு முதல் [illegible] ஜில்லா கமிஷனராகவும், இப்போது அஸிஸ்டெண்ட் ஸ்டேட் [illegible]ராகவும் பணியாற்றி வருகிறேன் என்பதால் இதன்

விவரங்கள் ஓரளவுக்கு எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பிள்ளைகளுக்கு நல்ல முறையில் பயிற்சி அளிக்கும் வாய்ப்பு இருப்பதால், அதிகப்படியான மான்யம் கொடுத்து எல்லாப் பள்ளிகளிலும் சாரணர் இயக்கம் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கூறி, எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உபதலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற உபதலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது பேச வந்திருக்கும் நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இந்த உரையின்மீது எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு பரிசுத்த நாடார் அவர்கள், இந்த உரையிலே நிறைய எதிர்பார்த்ததாகவும், எதுவுமில்லாமல் ஏமாந்துவிட்டதாகவும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர் மாத்திரமல்லாமல், நேற்றைய ஆளும் கட்சியாகவும், இன்றைய எதிர்க் கட்சியாகவும் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் பெருமைக்குரிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுமே இந்த உரையைப் பற்றி ஏமாற்றம் கொண்டதாகக் கூறினார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய இந்த உரையிலே; என்னென்ன அம்சங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தோமோ அவைகள் அத்தனையும் இருக்கின்றன என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த உரையின் மீது இங்கு பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்களும் பல தரப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறி விட்டார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களில் தலையாய கருத்தாக நின்றது, உணவுப் பிரச்னையை இந்த அரசாங்கம் தீர்க்க வேண்டும் என்பதுதான்.

இந்த நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சினையானது இன்றைக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசாங்கம் ஏற்பட்ட பிறகு திடீரென்று ஏற்பட்ட பிரச்னை அல்ல. கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இருந்துவந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் தவறான கொள்கைகளால் ஏற்பட்ட பிரச்னைதான் இந்த உணவுப் பிரச்னை. அந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி, புது அரசாங்கம் வந்த உடனேயே அப்படிச் செய்துவிட வேண்டும். இப்படிச் செய்துவிட வேண்டும் என்று பேசுவதெல்லாம், அரச மரத்தைச் சுற்றிவிட்டு அடி வயிற்றைத் தடவிய கதையாகத் தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இப்போதுதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே 20 ஆண்டுகளாக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் தவறான கொள்கைகளால் இந்த நாட்டின் உணவுப் பிரச்னை மிகவும் சிக்கலாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் அரும் பெரும் தலைவர், தென் பாண்டி மண்டலத்தின் முடிசூடா மன்னர் காலஞ்சென்ற திரு. முத்[illegible]கத் தேவர் அவர்கள், இந்த நாட்டைத் திருத்த முடி[illegible] அளவுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி கெடுத்திருக்கிறது என்று அடிக்கடி சொல்லுவார். அப்படித் திருத்த முடியாத அளவுக்குக் கெடுத்திருக்கக் கூடிய இந்த நிலையில், எவ்வளவு சிரமப்பட்டு, கஷ்டப்பட்டு இந்த நிலைமைகளைத்

திருத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டில் ஆட்சி செய்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எந்தப் பிரச்னையானாலும் தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து மக்களுடைய நலனை அடிப்படையாக வைத்துச் செயல்படும் தலைவர்கள் இன்றைய தினம் பொறுப்பேற்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக உணவுப் பிரச்சினை மாத்திரமல்லாமல், அத்தனை பிரச்னைகளையும் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற காரியாபட்டி தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சில முக்கிய பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அவை பற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருந்தால் என்ற ஒரு நதி ஓடுகிறது. அந்த நதி மதுரை தாலுகாவில் தொடங்கி, அருப்புக்கோட்டைத் தாலுகா காளயாபட்டி தொகுதிக்குள் நுழைந்து முதுகுளத்தூர் தாலுகாவை அடைந்து கடலில் சங்கமம் ஆகிறது. இப்பொழுது காரியாபட்டி தொகுதியும், முதுகுளத்தூர் தொகுதியும் இரண்டாக இருந்தாலும், 1952, 1957-ம் ஆண்டு தேர்தல்களிலே ஒரே தொகுதியாக இருந்தது. அந்தத் தொகுதியிலிருந்து எங்கள் தலைவர் தேவர் அவர்கள் தொடர்ந்து வெற்றி அடைந்து வந்திருந்தார். 1952-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலிருந்து இன்று வரையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு விரோதமாக நின்றார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எந்த உதவியும் செய்யாது, அது இன்றைய தினம் ஒரு பாலைவனம் போலக் காட்சி அளிக்கிறது. நான் சொல்லுவதை பெருமையாகச் சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது, இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்லுகிறேன். மொத்தத் தொகுதிகளான 234 தொகுதிகளில் 1952-ம் ஆண்டு தேர்தலிலிருந்து 1967-ம் ஆண்டு தேர்தல் வரையில் ஒரு தேர்தலிலாவது காங்கிரஸ் நின்று வெற்றி பெறாத தொகுதி இருக்கிறதா என்றால் அந்தத் தொகுதி காரியாபட்டி, முதுகுளத்தூர் தொகுதி அந்த ஒரே தொகுதியில் நின்று எங்கள் தலைவர் தேவர் அவர்கள் வெற்றி பெற்று வந்தார். கருதமால் நதியை காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஆக்கிரமித்தார்கள். நதியையே ஆக்கிரமித்து காங்கிரஸ்காரர்கள், நடுவில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் ஓட்டம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகமாகக் கூடிய நதியாக ஆக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தலையாய கோரிக்கை. அந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய இல்லத்தில் அவரிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நிச்சயமாக இதைக் கவனித்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நீர்ப் பாசன வசதி ஏற்படுத்தித் தருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காரியாபட்டித் தொகுதியில் கே. கரிஞ்சல்குளம், செவல்பட்டி கண்மாய்க்கு, சென்னம்பட்டி சமீபம் குண்டாற்றிலிருந்து வந்த பழைய கால்வாய் தூர்ந்து போய்விட்டது. மேற்படி கால்வாயை முன்பு இருந்த அமைச்சரவையின் காலத்தில் சிவகங்கை உணவு உற்பத்தி இலாகா, எஃப்.பி. டிபார்ட்மென்ட் மூலம், 1959, 1960, 1961 ஆண்டுகளில் என்ஜினீயர்கள் மூலம் லெவல் எடுத்து, எஸ்டிமேட் போட்டு, சர்க்காருக்கு அனுப்பினார்கள். அப்படி அனுப்பியதை முன்னால் இருந்த அமைச்சரவை சாங்ஷன் செய்யவில்லை. ஏனென்றால், அந்தத் தொகுதி மக்கள் பரம்பரையாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு, மதிப்பிற்குரிய தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்கு வாக்களித்து வந்ததால் எதுவும் செய்யாமல் இருந்து விட்டார்கள். ஆகவே இந்தப் புது அமைச்சரவை மேற்படி கால்வாயின் எஸ்டிமேட் சர்க்காருக்கு வந்திருப்பதைக் கவனித்து உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'அடுத்தபடியாக, கே. கரிசல்குளம் கிராமத்தில் இனாம்தார் காலத்தில் கட்டப்பட்ட களஞ்சியம், காரைக்கட்டுக் கட்டடம், காலி இடம் உள்பட சுமார் 20,000 ரூபாய் மதிப்புள்ளதை, ஜமீன் இனாம்களை எடுக்கிற காலத்தில், ஃபைனல் காம்பென்ஸேஷன் தொகை நிர்ணயம் செய்து எடுத்துக் கொள்ளும்போது அவ்வூர் கர்ணம் சர்க்காருக்குக் கணக்குக் காட்டவில்லை. சர்க்காரையே மோசம் செய்து குடியிருந்து வருகிறார். ஆகவே, உடனடியாக சர்க்காருக்குச் சொந்தமான கட்டடத்தை, தனிப்பட்ட ஒருவர் மோசம் செய்து வைத்திருப்பதை எடுத்து, அவ்வூரில் பள்ளிக் கட்டடம் இல்லாமல் தனிப்பட்டவர் வீட்டில் பள்ளி நடைபெறுகிறது, அந்தக் கட்டடத்தை பள்ளிக்கு உபயோகப்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குண்டாற்றுக் கால்வாய், தூர்ந்து போயிருப்பதைச் செப்பனிட்டால், பாம்பாட்டி, பாஞ்சார்; குருவனைச்சேரி; வக்கணாங்குண்டு, சிற்று மூன்றடைப்பு; அல்லிக்குளம்; ஆத்திகுளம் கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே உள்ள கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ந்து அந்தப் பகுதிகளில் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, 1957-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டிலே பூகம்பம் போல் ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது என்பது உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். எங்கள் தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுடைய செல்வாக்கை அழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி, முன்பு வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை ஒழிக்க வேண்டும் என்று அவரோடு சேர்ந்த நாயக்க மக்களை விரட்டி விரட்டி சுட்டு ஒழிக்க அன்றைக்கு வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் செயல்பட்டது போல, காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் செயல் புரிந்தது, 17 பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றது. எங்கள் தலைவர் முத்துராமலிங்க தேவருடைய பிராந்தியத்திலே கலவரத்தைக்

கிளப்பிவிட்டு, கிட்டத்தட்ட 5000 பேர்களை புதுக்கோட்டைச் சிறையில் அடைத்துவைத்து, 836 பொய்க் கேசுகளைப் போட்டு, தேவரை கொலைவழக்கில் சம்பந்தப் படுத்தி கூட்டில் நிறுத்தி வைக்கும் அளவிற்குப் பயங்கர நிலையை காங்கிரஸ் சர்க்கார் உருவாக்கினார்கள். அந்த கேசுகளில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்ட 13 பேர்கள், மறவர்களும், ஹரிஜனங்களும் இன்னமும் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தண்டிக்கப் பட்டவர்கள். அந்த 13 பேர்களையும், மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்களுடைய அரசாங்கம் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதுவே ராமநாதபுரம் மக்களுடைய கோரிக்கை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற மாவட்டங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்று, இரண்டு இடங்களையாவது பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 17 சட்ட மன்ற தொகுதிகளிலும், மூன்று பாராளுமன்றத் தொகுதிகளிலும் காங்கிரஸ் எல்லா இடங்களையும் இழந்திருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால், அந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் நீண்ட நாட்களாக வேண்டி விரும்பிக் கேட்கும் கோரிக்கையை இன்றைக்கு அரசு ஏற்றிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றி, தேவர் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தி அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. கே. கோவிந்தராசுலு: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இந்த கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்த தங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நன்றி அறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, பேச முற்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள், இந்தப் புதிய அரசு வந்து 15 நாட்களுக்கு மேலாகியும் இன்னும் இங்கே மூன்று படி அரிசி கொடுக்கவில்லையே என்று சில நண்பர்களும் காரசாரமாகவும், ஆவேசமாகவும் பேசினார்கள். ஆனால், மதிப்பிற்குரிய அந்த உறுப்பினர்கள் ஒன்றை உணர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கடந்த 19 ஆண்டுகாலமாக இந்த ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் நாட்டுக்கு, இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் செய்த நல்ல காரியங்களை இந்தப் புதிய அரசு வரும் ஐந்து ஆண்டுகளில் நிச்சயமாகச் செய்து, மக்களுக்கு நன்மைகள் பல செய்யும், வசதிகளைத் தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவும் இரண்டு படி அரிசி ரூபாய்க்குப் போடும் என்று உறுதியை நான் இந்த மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அது போக, இரண்டு படி அரிசி கொடுக்க வில்லை, கொடுக்கவில்லை என்று பல உறுப்பினர்கள் பேசியதை கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன். கடந்த கால அவையில் அங்கம் வகித்த கனம் ஒருவர் வீட்டில் தனக்குச் சொந்தமான பல நிலங்களை தன்னுடைய சொந்தக்காரர்களுடைய பெயர்களில் வைத்துக் கொண்டு, சென்ற ஆண்டு வரையில் அந்தக் கொள்முதல் அதிகாரிகளிடம் கணக்குக் கொடுக்கவில்லை. கேட்டபோது, அந்த [illegible]

கட்சியின் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பிறந்த தின விழாவிற்கு சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது என்று பதில் கூறினர். அதே போல, இன்னொரு காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. வீட்டில் பல நூற்றுக்கணக்கான நெல் மூட்டைகளைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு, கொள்முதல் அதிகாரிகள் மூட்டைகளைப் பிடித்து அளக்க வந்த போது, சில ஆட்களை விட்டு அந்த அதிகாரிகளை விரட்டியடித்தார். அப்பொழுது அந்த அதிகாரிகள் வெளியில் வந்து தங்களுக்கு மேல் உள்ள அதிகாரிகளிடம் புகார்களைக் கூறியும் கூட இது வரைக்கும் அந்தக் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை மட்டும் நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது போக, இன்றைக்குக் கொள்முதல் அதிகாரிகளுக்கு இந்த நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுப்பதுடன், அவர்களுக்கு இந்தப் புதிய அரசு உறுதுணையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது போக, மாநிலத்தை விட்டு மாநிலத்திற்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு போவதைக் கட்டுப்படுத்தியதால் பொது மக்களுடைய பாராட்டுதலை இந்த அரசு பெற்றிருந்தாலும், ஜில்லா விட்டு ஜில்லா கொண்டு போவதைக் கட்டுப்படுத்தியிருப்பதை நீக்க வேண்டும் என்று பொது மக்கள் அரசிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள்.

அரசாங்கத்தால் உத்தரவு போட்ட பிறகு, அரசாங்க உத்தரவை மதிக்காமல், அதை மீறி கள்ளக் கடத்தில் மூலமாக உணவுப் பொருள்களை எந்த வாகனங்கள் மூலம் கொண்டு போனாலும், அந்த வாகனங்களைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும், அப்படிக் கொண்டு போகிற நபர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, அதற்காக மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, அந்த நகரத்தில் மட்டும்தான் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகிறது. மற்ற இடங்களில் அரிசி சுலபமாகக் கிடைக்கிறது. சென்னை போலவே மற்ற இடங்களிலும் விலை குறைவாகியிருக்கிறது. நேற்றையதினம் கூட மார்கெட்டில் அரிசி சுலபமாகக் கிடைத்தது.

இப்பொழுது திங்கட்கிழமை, வியாழக்கிழமைகளில் ஓட்டல்களில் சாப்பாடு போடுவதைத் தடைசெய்திருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை இந்த அரசு மாற்றி, அதைத் திருப்பிப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவுப் பொருள்கள் மீது போட்டிருக்கும் வரிகளையும் எடுக்க வேண்டும் என்று உணவு அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த 19 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல இடங்களிலும், பல துறைகளிலும் ஊழல்களும், லஞ்சமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கை வாங்குவதிலிருந்து, மருந்து

வாங்குவதிலிருந்து, மாணவர்கள் சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் கல்லூரிகளில் இடம் பிடிக்க வரும் வரையில், ஊழல், லஞ்சம் தான் இருக்கிறது. அதே போல விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், அல்லது வேறு எதுவானாலும் லஞ்சம், ஊழல். விவசாயிகள் மாட்டுக்குக் கடன் வாங்குவதிலிருந்து, கிணற்றுக்குக் கடன் வாங்குவதிலிருந்து, உரம் வாங்குவதிலிருந்து, பூச்சி மருந்துகள் வாங்குவதிலிருந்து எல்லா வகைகளிலும் ஊழல் தான், லஞ்சம் தான் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

அது போக, நகர மன்றங்களில் வேலைக்கு ஆட்கள் அமைப்பதிலிருந்து ஹெல்த் ஆபீஸ் வரையில் ஊழலும் லஞ்சமும் தான் பார்க்கிறோம். இதையெல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய இந்தப் புதிய அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1962-ல் காங்கிரஸ் கட்சி பொதுமக்களிடம், அனாதையான வயதானவர்களுக்கு வாழ்க்கை பணம் கொடுப்போம் என்று பல சுவரொட்டிகள் மூலம் விளம்பரம் செய்து ஓட்டு வாங்கினார்கள். அதன் பிறகு ஜில்லாவிற்கு 4 பேர்கள், 5 பேர்கள் என்று கொடுத்தார்கள். மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் புதிய அமைச்சரவை அதை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து, மீதியுள்ள ஏழை அனாதிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு போதிய அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நோத்திலே, சென்னை மாநில அரசு நகரசபைகளுக்குப் போதிய அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவில்லை. புதிய அரசு நகரசபைக்கும் போதிய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனது கோவை மாவட்டத்தில் ஏழைமக்கள் பலகாலமாக அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலத்தில் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அந்தப் புறம்போக்கு எந்தவிதமான வசதிகளும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களைத் திடீரென்று நம்முடைய மந்திரிமார்கள் வருவதாக இருந்தால், அவர்களைப் போலீசைக் கொண்டு அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள். மறுநாள் அவர்களுக்கு அந்த இடத்தில் குடிசைகள் அமைப்பது என்றாலும், உடனடியாகக் குடிசைகள் போட முடிவதில்லை. பல ரூபாய்கள் செலவாகிறது. ஆகவே, இந்த நம்முடைய புதிய அரசு, பல காலமாகப் புறம்போக்கு நிலத்தில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு அந்த நிலத்தை உரிமை மாற்றம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளிகள் வெளியூர்களிலிருந்து வந்து குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும், குடியிருக்க இடமும் இல்லாமல் அவர்கள் ஏரிக்கரை மீதும், குளக் கரை மீதும் குடியேறியிருக்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று குழந்தைகளுடனும், தாய்மார்களும் தந்தைமார்களும் தெருத் தெருவாகப் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பி. 1-0

கோவை மாவட்டத்தில் இந்த நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வேலையற்றிருக்கும் அந்த நெசவுத் தொழிலாளிகளுக்கு இந்த அரசு தொழில்களை அமைத்துக் கொடுப்பதோடு, அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோவை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரி பல காலமாக விரிவுபடுத்தப் படவில்லை. அங்கு வரும் டி.பி. நோயாளிகளைப் பத்துப் பதினைந்து நாட்கள் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்திருந்துவிட்டு, போதிய மருந்து வசதி இல்லாத காரணத்தால் வெளியே அனுப்பிவிடு கிறார்கள். அவர்களுக்கு மருந்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஆஸ்பத்திரியை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று பல காலமாகத் திட்டம் தீட்டியும், இதுவரையில் அந்த ஆஸ்பத்திரி யைச் செம்மையாக்க சென்ற அரசு ஒன்றும் செய்யவில்லை. சென்ற வாரம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கோவை வந்த நேரத்தில், அவரிடம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் புகார் கூறினார்கள். அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளு கிறேன்.

பதினைந்து ஆண்டுக் காலமாக, மூன்று பொதுத் தேர்தலின் போதும், சிறுவாணித் திட்டம் வரும், என்று சொல்லிக் காங்கிரஸ் கட்சி மக்களிடம் ஓட்டு வாங்கியிருந்தும், இதுவரையில் சிறுவாணித் திட்டம் வரவில்லை. கோவை மாவட்டத்திலிருந்து இரண்டு அமைச்சர்கள் வந்திருப்பதால், மற்ற அமைச்சர்களிடம் பேசி, சிறுவாணித் திட்டத்தை உடனடியாக முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

அரிசி கேட்ட ஒரு பாவத்திற்காக அர்ஜுனன் என்பவரைச் சென்ற அரசு சுட்டுக் கொலை செய்துவிட்டது. கொலை செய்யப் பட்ட அர்ஜுனனுடைய நண்பர்கள் சிலரைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் மீது கேஸ் போட்டு, இரண்டு ஆண்டுகளாக, சுட்டுத் தள்ளிய அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக வாரத்திற்கு ஒரு தடவை கேஸைத் தள்ளிப் போட்டு, வாரா வாரம் கோர்ட்டுக்கு வாச் சொல்லித் தொந்தரவை கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக் கேஸை உடனடியாகப் புதிய அரசு வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விழை கிறேன். கவர்னருடைய உரையில் குறிப்பாக உணவுப் பிரச்சினை யைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது மிக மிக அடிப்படைத் தேவை என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. கவர்னருடைய உரையானது ஏறக்குறைய ஆளும் கட்சியினுடைய கொள்கையை ஒட்டியது என்று கூறலாம். ஆனால், இதற்கு முன்பு [illegible] கவர்னர் உரைகளைப் பல [illegible]

கவனித்து வந்த காங்கிரஸ் நண்பர்கள், இன்றைய ஆளும் கட்சி யினருடைய கவர்னர் உரையில் எந்த விதமான நல்ல நோக்கமும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும், சென்ற இருபதாண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்து வந்திருக்கிறது. இந்த நாடு நல்லதொரு நிலைமைக்கு வராததற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சென்ற கால ஆட்சிதான் என்பதைக் காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள அவர்களே உணர் வார்கள். அந்த உணர்வின் அடிப்படையில்தான் மக்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வாக்களித்து வேறு ஆட்சியை ஏற்படுத்தியிருக் கிறார்கள். இதனுடைய அடிப்படைக் காரணம், மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு குறிக்கோள்தான். எந்தக் கட்சியினுடைய ஆட்சி இருந்தாலும், அவர்கள் மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி ஆட்சி நடத்த வேண்டும். ஆனால், இன்று காணப்படும் நிலை என்ன? கவர்னர் உரையின் மீது காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, 'அதிலே ஒன்றும் இல்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்ன என்ன இருக்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியினர் சொல்வதும் அவ்வளவு உசிதமானவையாக இல்லை. காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற ஒரு வாரத்திற்குள் கவர்னருடைய உரையைத் தயாரிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தது. இந்தக் குறுகிய காலத் திற்குள் என்ன கொள்கையை ஆட்சிக்கு வந்துள்ள கட்சி வகுக்க முடியும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அதை மிக மிகத் தெளி வாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்து வரஇருக்கிற பட்ஜெட்டில்தான் இந்தக் கட்சியினுடைய உண்மை யான கொள்கை பிரதிபலிக்கும். ஆனால், இப்பொழுது நடைமுறை சம்பிரதாயத்தையொட்டி கவர்னருடைய உரை தயாரிக்கப்பட் டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், அதில் ஏதும் இல்லை, இல்லை என்று சொல்லுவது, ஏதோ எதிர்க் கட்சி, ஆளும் கட்சி என்ற நிலையில் மட்டும் சொல்லப்படுவதாக இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதை அவ்வளவாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னருடைய உரையில் சென்ற தேர்தலைப்பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. சென்ற தேர்தலானது உலகமே வியந்து பார்க்கக் கூடிய அளவுக்கு இருந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உலகமே வியந்து பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தது என்றால், அதற்குக் காரணம் இந்தியா ஒரு பெரிய ஜனநாயக நாடாகும். உலகத்திலேயே பெரிய ஜனநாயக நாடு என்ற நிலையில் இந்தியா இருந்து கொண்டு வருகிறது. அந்த உண்மையையொட்டி, இருபது ஆண்டுக் காலமாக ஒரே கட்சி ஆட்சியில் இருப்பதால், ஒன்று, மக்களுக்கு ஜனநாயகம் என்ன என்பது நல்ல முறையில் போதிக்கப்படவில்லை, அல்லது அந்தக் கட்சியினுடைய ஆட்சி மிகச் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும். இரண்டிலே ஒன்று இருந்தால்தான், ஒரே கட்சி இருபது ஆண்டுக் காலமாக ஒரு நாட்டில் இருந்திருக்க முடியும். அது ஜனநாயக அமைப்பில் சாதாரணமானதல்ல.

ர்வாதிகார ஆட்சியில் அது மிக மிகச் சாதாரணம். இருபது ஆண்டுக்கு மேலும் இருக்கலாம்; எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால், ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆட்சியில் இருபதாண்டுக் காலம் ஒரே கட்சி ஆட்சியில் இருப்பதை உலகத்திலே வேறு எந்த நாட்டிலும் காணப்படாத ஒரு நிலை என்று பெருந்தலைவர்களெல்லாம் கருதுகிறார்கள். ஆகவேதான், இந்த முறை இந்தியாவில் ஜனநாயக அமைப்பு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தார்கள். ஆனால், மக்களுக்கெல்லாம் நல்ல அரசியல் தெளிவை ஏற்படுத்தவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சென்ற 17 ஆண்டுக் காலமாக இந்தியா ஒரு குடியரசாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தும், மக்களுக்கு நல்ல அரசியல் தெளிவைக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி சென்ற இருபதாண்டுக் காலமாக ஆட்சி நடத்தியதற்குக் காரணம், நமது இந்தியாவில் மக்கள் அரசியல் தெளிவு அதிகம் பெறாததுதான். நமது இந்திய மக்கள் உண்மையிலேயே அரசியல் தெளிவு பெற்றிருந்தால், பத்தாண்டுக் காலம் கூட காங்கிரஸ் ஆட்சி நீடித்திருக்காது; பத்து ஆண்டுக்குள் காங்கிரஸ் ஆட்சி மாறி வேறு ஆட்சி வந்திருக்கும். இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்று பார்க்காமல், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நல்ல ஆட்சியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் மிக முக்கியமானது.

கவர்னர் அவர்களுடைய பதவியைப் பற்றி இங்கே பல அன்பர்கள் பேசினார்கள். நாங்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, 'கவர்னர் பதவி தேவை இல்லை' என்று பேசினதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது கவர்னர் உரை மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் நாங்களெல்லாம் பங்கெடுத்துக்கொண்டு அவருடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தில் பேசுகிறோம் என்றும் குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்கள். அது மிக மிகத் தவறான குற்றச்சாட்டாகும். இன்று இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த ஆட்சி, ஒரு சட்டத்தின் அடிப்படையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் உள்ள ஆட்சியை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டுள்ள கட்சி சட்ட அடிப்படையில்தான் நடக்க வேண்டும். அந்த நிலையில்தான் கவர்னர் உரையின் மீது நாங்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கிறோம்; அதை ஆதரிக்க வேண்டிய நிலையிலும் இருக்கிறோம்.

தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த மாநிலத்தினுடைய மொழி தெரிந்த ஒருவரைக் கவர்னராக நியமித்தால் அது மிக மிக நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள், அது நல்ல ஜனநாயக முறையாகவும் இருக்கும் என்றார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறேன். கல்கத்தா உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. பி. பி. முகர்ஜி அவர்கள் பேசும்போது மிக மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். எந்த ஒரு கவர்னரும் அந்த மாநிலத்தினுடைய மொழியை அறிந்திருந்தால்தான், அந்த மாநில மக்களுடன் நல்ல முறையில் பழக முடியும். அந்த வகையில்தான் நல்ல ஜனநாயகம் அமைய முடியும். ஆனால், இன்றுள்ள நிலையில் அவர் ஒரு காட்சிப்

பொருளாக இருக்கிறார். அவர் ஏதோ நமக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவராகவும், மக்களோடு நெருங்கிப் பழக முடியாத நிலையிலும் இருக்கிறார். அந்த நிலை மாறி, ஒரு மாநிலத்தில் கவர்னராக நியமிக்கப்படுவர், அந்த மாநிலத்தில் வழங்கும் மொழியை அறிந்தவராக இருந்தால் எந்தவிதமான கேடும் இருக்காது. கவர்னராக இருப்பவர் கட்சிச் சார்பற்றவராக இருக்கவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள இந்திய அரசு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மெம்பர்களையே பெரும்பாலும் கவர்னர்களாக நியமிக்கிறது. அந்த நிலை மாறவேண்டும். கட்சிச் சார்பற்ற ஒரு நடுநிலையாளர், அந்தந்த மாநில மொழியைத் தெரிந்தவர்தான் கவர்னராக வர வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

ஜனநாயகம் என்றால், மக்களுடைய அதிகாரம் தான் ஆட்சிப் பீடத்தில் உள்ளவர்களை அடக்க இருக்கவேண்டும் என்பது காந்தியாருடைய கருத்தாகும். ஆனால் சென்ற முறை இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மக்களைத் தங்களுடைய அதிகாரத்திற்குள் அடக்கியாள வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டது. அந்த நிலைதான் அந்தக் கட்சியினுடைய தோல்விக்குக் காரணமாகும். தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது கூட, ஜனநாயக முறையில் தேர்தல் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே ஜனநாயக முறையில் தேர்தல் இருக்கிறதா என்றால், ஏட்டளவில் இருக்கிறதே தவிர, நடைமுறையில் இல்லை. இன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கே வந்துள்ள அன்பர்கள் அனைவரும் அவரவர்கள் மனத்திலே கைவைத்துப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே தேர்தலுக்கான செலவுக் கணக்கைக் கொடுத்துள்ளது உண்மையிலேயே நியாயமான செயலா என்பதை அவரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாமெல்லாம் சட்ட மன்றத்தில் சட்டத்தை ஏற்படுத்த வந்திருக்கிறோம். தவறான காரியத்தைச் சொல்ல இல்லை. மனத்தில் பட்டதைப் பேசுவது நல்லது. எப்போதும் பேசவேண்டும். என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொருவரும் மனச்சாட்சிப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். பலரது கணக்கு நியாயமாக இருக்கலாம். பலர் பெரும் கோடீசுவரர்கள். அவர்களெல்லாம் தேர்தலில் நின்றார்கள். அவர்கள் எத்தனையோ லட்ச ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். சட்டத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள், சட்டத்தை ஏற்படுத்த இருப்பவர்கள் அதை மீறக் கூடாது. அவர்களே கூட தேர்தல் நேரங்களில் பல தவறுகள் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலை நாட்டில் இருக்கக் கூடாது. உண்மை நிலையை உணர வேண்டும். அதற்கொப்ப சட்ட திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் நாட்டில் நல்ல ஆட்சி இருக்கும். எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் வந்தாலும் நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுதான் முக்கியம்.

இன்றுள்ள நிலையில் பெருவாரியான மக்களிடத்திலே அறம், ஒழுக்கம், நேர்மை ஆகிய நல்லொழுக்கங்கள் அறவே காணப்பெறுவதில்லை. இன்று நாட்டில், ஒவ்வொரு மாநில முதலமைச்சர்கள் மீதும் ஏதாவது ஒரு தவறான குற்றச்சாட்டு சாட்டப்படுகிறது. இது முதலமைச்சர்கள் மீது ஏற்படுகின்ற ஊழல் குற்றச்சாட்டு, 'காப்ஷன்' என்பது கீழ்நிலையில் இருந்தால் நீக்கிவிட

லாம். மேல்நிலையில் இருந்தால் எப்படி நீக்குவது? ஒரு நாட்டு மக்களுக்கே உதாரணமாக விளங்கக்கூடிய முதலமைச்சர்கள்மீது இப்படி கரப்ஷன் கேஸ்கள் இருக்கிறதென்றால், அந்த நிலைமைதான் காங்கிரஸ் ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்றதற்குக் காரணம். கொள்கையளவில் காங்கிரஸ் கட்சியில் கொள்கை எந்தவிதத்திலும் குறைந்தது அல்ல. ஆனால் அவர்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்துவது இல்லை. கொள்கையை நடைமுறையில் கொண்டுவரும்போது அவர்கள் பேசுவதும் ஜனநாயக சோஷலிசம், நாங்கள் பேசுவதும் ஜனநாயக சோஷலிசம்தான். நடைமுறைக்கு வரும்போது அவர்கள் கொள்கை யற்றவர்களாக இருந்தார்கள். அதுதான் தோல்வியை ஏற்படுத்தியது. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் தாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையை நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும்.

(மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் தலைமை)

மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப்பற்றிக்கூட சில அன்பர்கள் பேசினார்கள். இன்று பலர் கண்டதைக் குடித்துச் சாகிறார்கள். இன்று எத்தனையோ பேர் கண்டதைக் குடித்து, நோயுற்று சிகிச்சை பெறுவதற்காக மருத்துவமனைகளில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். சட்டம் என்று ஒன்று கொண்டுவந்த பிறகு அதை அமல்படுத்துவதில் ஒரு உறுதியான கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும். இல்லையென்றால் அந்தச் சட்டத்தையே நீக்கிவிட வேண்டும். மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் குடியை ஒழித்திருக்கிறோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிவந்தார்களே தவிர, அது நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையைத் தரவில்லை. குடி என்பது தவறானது, தீதானது. உண்மையில் நாம் இதைப் பின்பற்ற வேண்டும் பின்பற்ற முடியாவிட்டால் அந்தச் சட்டத்தையே நீக்கிவிடவேண்டும். வீண்செலவாக அதை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. மேலும் குறிப்பாக அந்நிய ஆட்சி அகன்று நமது சொந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள், சட்ட மன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உறவினர் என்ற நிலைதான் இருந்து வருகிறது. அதனால் தைரியமாகத் தவறு செய்கிறார்கள். ஆட்சியில் உள்ளவர்களும் அதை ஆதரிக்கிறார்கள். சட்டம்தான் முக்கியமேயொழிய, ஆளைப் பார்ப்பதிலே பிரயோசனம் இல்லை. காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆளைப் பார்த்தே இது வரையில் காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். வேண்டியவர்கள் என்றால் ஒன்று, வேண்டாதவர்கள் என்றால் ஒன்று என்றே நடந்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் நிர்வாகம் எப்படி நல்ல முறையில் நடைபெறும்?

பொதுவாக, சர்க்காரிலே உத்தியோகம் செய்பவர்கள் எந்தக் கட்சியிலும் சேரக் கூடாது. அப்படி ஒரு முறை இருக்கிறது.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

The Speaker has allowed fifteen minutes or twenty minutes to other Members. Please allow me to speak for a few more minutes.

உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி பலபல கருத்துக்களைச் சொல்லியுள்ளார்கள். அதை நல்ல முறையிலே நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

சபாநாயகர் அவர்களே, அருள்கூர்ந்து இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே, குறிப்பாக குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. எனது தொகுதியாகிய பேசின் பிரிட்ஜ் பகுதி குடிசைகள் நிரம்பிய பகுதி. அங்கு நல்ல முறையில் குடிதண்ணீர் விநியோகிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பிரச்சினைக்கு இன்றுள்ள ஆட்சி மிகமிக நல்ல முறையில் தீர்வுகாணும் என்று நம்புகிறேன். சென்னை நகர விஷயத்தைப்பற்றி, இந்திய சர்க்கார் 'கோசலா கமிட்டி', 'குல் ஷாந்தி கமிஷன்' போன்ற சில கமிட்டிகளை நிறுவினார்கள். அவர்கள் கிருஷ்ணா, பெண்ணையாறு இணைப்புத் திட்டம் ஒன்றுதான் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கவல்லது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். காவேரி திட்டத்தை விட அதுதான் சிறப்பாக இருக்கும். இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையிலே பிச்சைக்காரர்கள் மிகமிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் எத்தனை பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தார்கள், சென்ற வருஷத்தில் எத்தனை பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தார்கள் என்ற கணக்குப் பார்த்தால், காங்கிரஸ் சர்க்காரின் சாதனை மிகமிகத் தெளிவாக விளங்கும். உள்ளதை எடுத்துச் சொல்ல அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் பயப்படுகிறார்கள். உண்மையைச் சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியில் பீடித் தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலைமை மிகமிகக் கேவலமாக இருக்கிறது. அவர்கள் நிலைமையைச் சீர்படுத்த ஒரு நல்ல சட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் பாதுகாப்பாக வாழ்க்கை நடத்த முடியும்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். சென்னை நகரத்தில், பல கை ரிக்ஷாக்கள் இருக்கின்றன. சைகிள் ரிக்ஷாக்களும் இருக்கின்றன. கை ரிக்ஷாவில் மனிதனை மனிதன் இழுப்பது மிகமிகக் கேவலமான நிலை அதை ஒழித்தாக வேண்டும். ஆகவே, ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு பேர் ஏறக்கூடிய சைகிள் ரிக்ஷாக்களை—அமைத்து அவர்களுக்கு சர்க்காரே வழங்க வேண்டும். தினமும் அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள எந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலாவது தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் செலுத்தி வரச் சொன்னால் முடிவிலே ரிக்ஷாவை அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கே சொந்தமாக்கி விடலாம். இந்த முறையை அனுஷ்டித்தால் அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு மலரும். நாம் நம்முடைய ஆட்சியில் ஏழைகளையும் மத்தியதர வகுப்பினரையும் கவனித்தாக வேண்டும். மேல்நிலையில் இருப்பவர்களை அழிக்க வேண்டுமென்பது இல்லை. நிம்மதியாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற அவர்கள் இன்றுள்ள

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1967 மார்ச் 28

நிலையிலேயே சிலகாலம் இருக்கட்டும் ஏழைகளை உயர்த்தவே நாம் பல திட்டங்களைத் திட்டியாக வேண்டும். மேலும் இன்றைய அரசு ரெபரண்டங்களைப் பற்றி அடிக்கடி பேசி வருகிறது. இந்த நாட்டிலே எழுத்தறிவு உள்ளவர்கள் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ரெபரெண்டம் வைத்துத்தான் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று இல்லை. எல்லாக் காரியத்தையும் மக்களுடைய பிரச்சினையாக எண்ணி இந்த அரசு அருள்கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. நா. காசிராமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே, நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றிக் கவலையும், அதைத் தீர்ப்பதில் உள்ள ஆர்வத்தையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உணவுத் தானியக் கொள்முதல் செய்வது அவசியம் என்று சில நாட்களுக்கு முன் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், 'Tap the rich and pat the poor' என்று அழகாகச் சொன்னார்கள். Tap என்ற வார்த்தையை அப்படியே திருப்பிப் போட்டு Pat என்று அழகாகச் சொன்னார்கள். பெரிய நிலக்கிழார்களைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டும். சிறு நிலக்கிழார்களைத் தட்டிக் கொடுத்து வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது நடைமுறையில் நடைபெற்று வருவதைப் பார்க்கும்போது, பத்திரிகைகளின் வாயிலாகத் தெரிந்துகொள்ளும்போது அதிகாரிகளால் நிலைமை தட்டிவிடப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் நிலை பொறி தட்டினாற்போல் இருக்கிறது. அதுமாதிரியில்லாமல். மிகவும் சங்கடமும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்மான சங்கடமும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சிறு கைத்தொழில்களைப்பற்றி ஏதும் காணக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. விவசாயிகள் அதிகமாக உள்ள நாட்டிலே சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு நல்லாதரவும், ஊக்கமும் கொடுத்தால்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும்.

குறிப்பாக, எங்கள் பிராந்தியத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அங்கு விவசாயிகளுக்குப் பல குடிசைத் தொழில்கள், சிறுசிறு தொழில்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு மற்ற, மற்ற நாட்டில் உள்ள தொழிலாளர்களைக் காட்டிலும் தொழில் நுட்பத்திலோ, வேலை செய்யும் ஆற்றலிலோ திறமைக் குறைவு இல்லை. எந்த விதத்திலும் மற்ற நாட்டுத் தொழிலாளர்களைவிட நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல. நல்ல உழைப்பாளிகள், மற்றவர்களைவிட நல்ல பயிற்சி அனுபவமும் சீக்கிரத்தில் பெறக்கூடியவர்கள். ஆகவே நிறைய தொழில்வசதிகளை ஏற்படுத்தி கொடுத்தாகவேண்டும்.

1967 மார்ச் 28] [திரு. நா. காசிராமன்]

அடுத்தபடியாக, இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை ஆரம்பப் பாடசாலை, உயர்தர பாடசாலை, கல்லூரி என்ற மட்டத்தில் மட்டும் வைத்துக்கொள்வதில் பயன் இல்லை. தொழில்துறையில் பயிற்சி பெறுவதற்கும் ஏழைப் பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்கு நாம் இலவசப் பயிற்சி அளிக்க முன்வரவேண்டும். குறிப்பாக பாலிடெக்னிக் போன்ற தொழிற் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை விஸ்தரித்தாகவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் ஏழைப்பெற்றோர்களின் குழந்தைகள் நல்ல தொழில் கல்வியைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

உணவுக்கு அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் உள்ள பிரச்சினை குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை. ஆற்றிலே தண்ணீர் வற்றி, கோடை ஆரம்பமானவுடனேயே பல நகரங்களில் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை ஏற்பட்டு விடுகிறது. பல மேஜர் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளிலும் கூட இதைக் காணலாம். திருச்சி, மதுரை, சென்னை, கோவை என்று இப்படியாக பல பெரிய நகரங்களிலும் இது தலைவலியாக இருக்கிறது. இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைக் காணவேண்டுமென்று சொன்னால் மின்சார போர்டு போல வாட்டர் சப்ளை டிரைவேஜ் போர்டு என்பதாக ஒன்றை நாம் நிறுவியாக வேண்டும். அவர்கள் ராஜ்யத்தில் உள்ள இந்த நிலைமையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஆங்காங்கே நல்ல செயல்முறைகளை மேற்கொண்டால்தான் நிரந்தரமாக இதற்குப் பரிகாரம் காண முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பல நகரங்களில் 1961-ம் வருஷத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஜனத்தொகைக் கணக்கையும் இப்போது இருக்கின்ற ஜனத்தொகைக் கணக்கையும் எடுத்துப் பார்த்தால் எந்த அளவுக்குப் பல நகரங்களில் ஜனத்தொகை பெருகி இருக்கிறது என்பது தெரியும். இந்த நகரங்களில் உள்ள மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு, லைப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் மற்றும் பாங்கு ஊழியர்களுக்கு இவர்கள் போன்றவர்களுக்கும் பழைய ஜனத்தொகை கணக்கின் அடிப்படையிலேயே பஞ்சப்படி கொடுத்து வருவது நியாயமானதாக இருக்காது. ஒவ்வொரு நகரங்களிலும் வாழ்க்கைச் செலவுகள் கூடிவிட்டன. விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. கும்பகோணம் நகர சபையை எடுத்துக்கொண்டால் 1961-ல் 93 ஆயிரம் சொச்சம் ஜனத்தொகை இருந்ததாகக் கணக்கிறது. அதன் நகர சபைத் தலைவராகப் பணியாற்றி வருவதனால் எனக்குத் தெரியும். சர்க்கரை கார்டு பாமிலி கார்டு வீடு தோறும் விநியோகம் செய்கிறபோது கவனித்தேன். கிட்டத்தட்ட லட்சத்து இருபதாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் இது அதிகப்படியாகக் கொடுத்திருக்கலாம் என்பதாக மார்ஜின் எடுத்துக் கொண்டு குறைத்தாலும் லட்சத்துப் பத்தாயிரம் மக்கள் நிச்சயமாக இருக்கிறார்கள். இன்னமும் 93 ஆயிரம் பேர்கள் என்ற பழைய ஜனத்தொகைக் கணக்கின் அடிப்படையில் அங்குள்ள ஊழியர்களின் பஞ்சப்படி போன்றவற்றை நிர்ணயிப்பது கொஞ்சங்கூட சரியில்லை. ஆகவே இன்றுள்ள ஜனத்தொகைக் கணக்கை நல்ல முறையில் தயார் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கும்பகோணம் நகராசபையைச் சேர்ந்த ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் முன்பு எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதை அந்த நகரத்தின் ஜனத்தொகை விரிவுக்கேற்ப, அந்த நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களின் ஜனத்தொகை விரிவுக்கேற்ப விஸ்தரிக்கவில்லை. அந்த ஆஸ்பத்திரி முன்பு எந்த நிலையில் இருந்ததோ அதே நிலையில் தான் இன்றும் இருக்கிறது. அதையும் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சமயத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னரின் உரையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது உணவுத்துறை சம்பந்தமாகவும், விவசாயத் துறைக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய ஊக்கத்தைப்பற்றியதுமே ஆகும். பொதுவாக உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது, உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதாக காங்கிரஸ் கட்சியினர்கள் கொடுத்து வந்த புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் நம்மை ஏமாற்றுகின்ற புள்ளி விவரங்களாகத்தான் இருந்தனவே தவிர நாட்டில் உள்ள சங்கடமான நிலைமையை இப்போது நாம் உணர்கிறோம். விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்கள், சாகுபடியில் இருக்கிற சங்கடங்கள், உர விநியோகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற கோளாறுகள் இவற்றைத் தான் நாம் காண்கிறோம்.

பொதுவாக இன்றையதினம் உரவிநியோகம் சம்பந்தப்பட்ட வரை சென்னை மாநிலத்தில் இருக்கிற முறை— ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் மூலமாக விவசாயச் சங்கங்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது. விவசாயச் சங்கங்கள் அங்கங்கே உள்ள விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து அளிப்பது என்பதுதான். அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இதனால் விவசாயிகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உர விநியோகத்திற்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று அபிப்பிராயம். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒரு 'கோடவுன்' கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த வட்டாரத்திற்குத் தேவைப்படுகிற உரம், எவ்வளவு என்று முதலிலேயே கணக்கிட்டு அந்த அளவில் உரத்தை ஸ்டாக்கிஸ்ட் மூலமாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் நாம் அனுப்பிவிடலாம். அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் விவசாயிகளுக்கு உரத்தை அளிப்பதன் மூலம் இந்த உர விநியோகத்திலுள்ள ஊழலை ஒருவாறு அகற்ற முடியும் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக, கிராமத்தில் இருக்கிற விவசாயச் சங்கங்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் செயலற்ற முறையில் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஏற்பட்டுவிட்ட ஊழல், மார்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் ஏற்பட்டுவிட்ட ஊழலின் காரணமாக எல்லா விவசாயச் சங்கங்களும் முடங்கிவிட்டன. ஆகவே, விவசாயச் சங்கங்களின் மூலம் உர விநியோகம் செய்யலாம் என்று நினைப்பது சரியாக இராது. கிராம சேவக்குகள் மூலம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தேவைப்

படுகிற உர அளவைக் கணக்கிட்டு, அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், நாம் அனுப்பிவிடுவது நல்ல முறையில் வேலை செய்யக்கூடும். இந்தத் திட்டத்தை அரசினர் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே முறையில், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இருக்கிற மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையானது கடந்த ஏழாண்டுக் காலமாக சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து வந்திருக்கிறது. அந்த ஆலையைக் கடந்த 1964-ம் ஆண்டு இந்த சபையினுடைய பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி சென்று பரிசீலனை செய்த நேரத்தில், 1962-63-ம் ஆண்டுவரை 28 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் அது செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தும், அதையடுத்து 1963-64-ல் தொடர்ந்து 2 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டு வந்ததும் தெரிய வந்தது. இந்த அளவில் 30 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டு அது செயலற்றிருக்கிறது. அங்கு இருக்கிற நிர்வாகிகளைச் சந்தித்து பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி கேட்ட நேரத்தில் அவர்கள் பல காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக அரசியல் பிரச்சினை காரணமாக அந்தப் பகுதியினர் அந்த ஆலையை எந்த ஊரில் நிறுவிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்களோ, அந்த ஊரில் ஏற்படுத்தாததன் காரணமாக ஒத்துழைப்பைத் தரவில்லையென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதன் காரணமாக, அந்தச் சர்க்கரை ஆலையின் உற்பத்தித் திறன் குறைந்து ரூபாய் 30 லட்சம் வரை நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஆலை நல்ல முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு அதன் நஷ்டத்தை தடுத்து நிறுத்தும் வகையில் இந்தச் சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும். 'போர்டு ஆஃப் டைரக்டர்ஸ்' களையே நல்ல முறையில் மாற்றியமைத்துக் கொடுத்து அந்த ஆலை நல்ல முறையில் செயல்படச் செய்ய வேண்டும். பொதுவாக, சீரிய முறையில், நல்ல முறையில் இது நடைபெறவேண்டுமென்றால் 5,000 ஏக்கர்கள் அளவுக்குக் கரும்புச் சாகுபடி செய்யவேண்டும். ஆனால் 5,000 ஏக்கர்கள் செய்யப்படுவது இல்லை. அதற்குக் குறைந்த அளவில்தான் செய்து பி. ப. 1-00 கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கரும்பு கிடைக்கவில்லை. கரும்பு பயிரிடுவோருக்கு மத்திய பாங்கிலிருந்து உதவிகள் குறைந்ததினாலே ஊக்கம் குறைந்துவிட்டது. உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சரியாகப் பணம் கிடைக்காததன் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் (மணியடிக்கப்பட்டது).

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் அவர்கள் நாளை காலை 9 மணி அளவில் தொடர்ந்து உரையாற்றுவார்கள். இதுவரை கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது 65 உறுப்பினர்கள் பேசியுள்ளார்கள். இன்னும் 35 அல்லது 40 உறுப்பினர்கள் வரை பேசவேண்டியிருப்பதால் நாளை காலை 9 மணியிலிருந்து 1 மணி வரை, மீண்டும் மாலை 3-30 மணி பளவிலும் கூடுவதற்கு அவை அனுமதியளிக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன. நாளை காலை 9 மணியளவில் இந்தப் பேரவையின் கூட்டம் மீண்டும் நடைபெறும் என்பதை நான் அறிவிக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-31

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 118. *Notification issued with G.O. Ms. No. 139, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd January 1967 making an amendment to the rules relating to the Issue and Disposal of Audit Reports of Panchayats published with the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A-123 of 1962, dated the 1st February 1962 (Notification No. 12) at page 68 of Supplement to Part V of the* Fort St. George Gazette, *dated the 14th February 1962.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

† 21. *The Madras Legislature (Prevention of Disqualification) Bill*, 1967 (*L.A. Bill No.* 3 *of* 1967) *with annexure.*

† 22. *The Madras Appropriation Bill*, 1967 (*L.A. Bill No.* 4 *of* **1967**).

64971
D
V211,31 N67
N67.1.10

* Placed on the Table of the House on 27th March 1967.
† Despatched to Members on 25th March 1967.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
The City Book Co., Mylapore, Madras-4.
Messrs. Higginbothams, Private, Limited Madras-2.
Messrs. New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. P. Varadachari & Co., Madras-1.
Messrs. C. Subbiah Chetty & Sons, Madras-5.
Sri S. S. Srinivasaraghavan, Royapettah, Madras-14.
The Educational Agencies, Book-sellers, Madras-1.
The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
Messrs. Rukmani Corporation, Vepery, Madras-7.
Messrs. Mohan Pathipagam and Book Depot, Madras-5.
Messrs. Book Corner, Book-Sellers, No. 2/4. Mount Road, Madras-2.

IN MOFUSSIL OF MADRAS STATE.

Sri E. M. Gopalakrishna Kone, Madurai, Madurai district.
The Oriental Book House, Madurai.
Messrs. Vivekananda Press, Printers, Publishers and Book-sellers, Madurai.
Sri A. Venkatasubban, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Bharatha Matha Book Depot, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. Nathan & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. Appar Book Stall, Thanjavur.
Messrs. P. N. Swaminathasivam & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. Krishnaswamy & Co., Tiruchirappalli.
Messrs. Palaniappa Brothers, Tiruchirappalli.
Sri S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. Nellai Puthaga Nilayam, Book-sellers, 10, Thana Muna Buildings, Tirunelveli Junction.
Sri B. Aruldoss, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. Ganesan, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Vasantham Stores, Book-sellers, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. Mercury Book Company, 223, Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. Jagannathan, Book-seller and Publisher, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. A. K. Chandiah Chettiar & Sons, Salem.
Messrs. Meenakshi Pathipagam, Pudukkottai.
Messrs. K. V. Narayana Iyer & Sons, Dindigul, Madurai district.
Messrs. Balaji Book House, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Jayakumari Stores, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. Baby Stores, Book-sellers, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Dinamani Stores, Coimbatore-18.
Messrs. Bharathi Puthaga Nilayam, Publishers and Book-sellers, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. Janatha Agencies, Book-sellers Gadag.
Messrs. Jain Book Agency, New Delhi-1.
Messrs. International Book House, Trivandrum.
Messrs. Firma K. L. Mukhopadhyay, Calcutta-12.
Messrs. Book Links Corporation, Narayanaguda, Hyderabad-
Messrs. The Books Syndicate, Hyderabad-1.
Messrs. Labour Law Publications, Hyderabad.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND PRINTING, MADRAS ON THE AUTHORITY OF THE SPEAKER OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.